

சுருவ
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

100/-

93

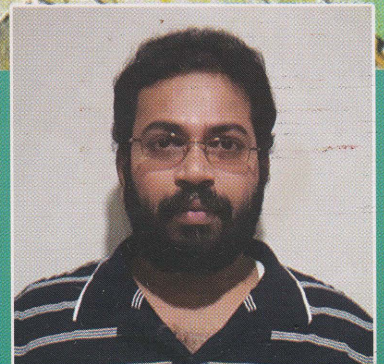
ஜீவநதி

புரதம ஜூர்னல் : க.புரண்தரன்

ஆனி 2016

கெகிறாவ ஸீலைஹா. சமரபாகு சீனா.உதயகுமார் . வினோஹா வரதராஜன்.
வசந்தி தயாபரன். மொழிவரதன். அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன்.
கிண்ணியா சபருள்ளா. அலெக்ஸ் பரந்தாமன். சி.சிவசேகரம்.
தி. கோபிநாத். க.முத்துராஜா. மா.சித்திவிநாயகம்.செ.கணேசன்.
க.சட்டநாதன். மஞ்சு. மன்னார் அமுதன். பா.சுமன். பாலமுனை பாறாக்.
கலைமகன் யைருஸ். கலைக்கம்பன். ஈழக்கவி. செ.அன்புராசா.
வேலணைதாஸ். அருட்திரு தமிழ்நேசன் அழகளார்

ஜீயந்தி

கட்டுரைகள்

**“ஞாபகம் உதிரா புவனா” மிலேனாவுக்கான
:மிரான்ஸ் கஃப்காவின் கடிதங்களுள் ஊடுருவி**

கெகிறாவ ஸ்லைஹா..... 03

“கள்” பெற்ற சிறு வாழ்வு

சீனா.உதயகுமார்..... 16

அகநானூற்றில் தோழி

வினோஷா வரதராஜன்..... 19

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய

“சிலப்பதிகார விழா”

வசந்தி தயாபரன்..... 33

பதுளையில் பூங்குன்றத்தை வெளிக்கொணர்ந்த

செ.சற்குருநாதன்

மொழிவரதன்..... 42

திரையனுபவம் - அடர் பனிக்குளிரின் பயங்கரம்

- எவரெஸ்ட்

அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன்..... 45

சிறுகதைகள்

கிண்ணியா சபருள்ளா 10

அலெக்ஸ் பரந்தாமன்..... 41

நேர்காணல்

தி.கோபிநாத்..... 26

எதிர்வினா

சி.சிவசேகரம்..... 30

கவிதைகள்

க.முத்துராஜா..... 18

சி.சிவசேகரம்..... 23

மா.சித்திவிநாயகம் 24

செ.கணேசன்..... 25

க.சட்டநாதன்..... 40

மன்னார் அமுதன்..... 40

மஞ்சு..... 40

பா.சுமன்..... 43

பாலமுனை பாறாக் 44

கலைமகன் பைரூஸ்..... 44

கலைக்கம்பன்..... 44

ஈழக்கவி..... 44

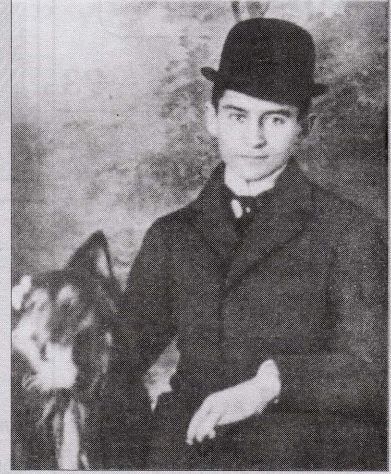
செ. அன்புராசா..... 47

வேலணையூர் தாஸ்..... 48

நூல் மதிப்பீடு

அருட்திரு தமிழ்நேசன் அடிகளார்..... 45

பேசும் கிதயங்கள்

**“ஞாபகம் உதிரா புவனா” மிலேனாவுக்கான
ஃபிரான்ஸ் கஃப்காவின் கடிதங்களுள் ஊடுருவி**

-கெகிறாவ ஸ்லைஹா -

நேர்காணல்

- தி. கோபிநாத் -

அடடட ஐவியம்

நன்றி இணையம்

ஜீவநதி

2016 ஆனி இதழ் - 93

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவேயந்தன்
ப.விஷ்ணுவரீகீதினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலம்பிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெனியார்
திரு.கி.நபராஜா

வதாலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தனிச்சந்தா - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 1500/=
வெளிநாடு - \$ 60U.S
மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K.Bharaneetharan,
Kalaiaham,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்.!
- பாரதிதாசன்-

ஆவணப் பதிவாக்கத்தின் அவசியம்

எழுத்துருவிலான பதிவுகளான ஆவணங்கள் ஆய்வு முறையி
யலிலே முக்கியமான தரவுசேகரிப்புக் கருவிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.
குறிப்பாக, வரலாற்று ஆய்வுகளிலே முக்கியமான தகவல்களையும்
சான்றாதாரங்களையும் வழங்கக் கூடியவை, இவை.

ஓலைச்சுவடிகளில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த இலக்கியங்களும்
வரலாற்றுக்குறிப்புகளும் அச்சுயந்திரத்தின் வருகையோடு நூலுருப்
பெற்றன. ஆனால், உக்கி உருக்குலைந்த நிலையை ஓலைச்சுவடிகள்
அடைதமைபோல், நீண்ட காலத்துக்கு முற்பட்ட அச்சுப் பதிப்புகளும் இன்று
மக்கி மண்ணாகும் நிலைக்கு வந்துள்ளன.

இவ்வேளையில் தான் புதிய தொழில்நுட்பத்தின் முன்னேற்றத்
தினால் எமக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாக கணினிப்பதிவுகள்
அமைகின்றன. இன்று பலர் அச்சுப்பதிப்புகளாகத் தமது படைப்புகளைக்
வெளிக்கொணர்வதில் அக்கறையின்றி, கணினிகளில் - இணையத்
தளங்களில் தமது படைப்பாக்கங்களை வெளியிடுகிறார்கள். இவர்கள் தமது
படைப்புகளின் செவ்விதாக்கம் குறித்துக் கவனத்திற் கொள்வதில்லையோ
என்றும் அவற்றைப் படிக்கும்போது எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

ஆனால், கணினித் தொழில் நுட்பத்தை நல்ல முறையிலே
பயன்படுத்தின் எமது இலக்கியங்களை, வரலாற்றை இன்னும் பலநூறு
ஆண்டுகளுக்கு வாழ்விக்க முடியும். காலத்தால் முந்திய பல அரும்பெரும்
நூல்களை கணினிப் பதிவுகளாக மேற்கொள்வதிலும் பல நுட்பங்கள் கால
ஓட்டத்தில் விருத்தியாகலாம். எனினும், தற்போது எமக்கு உள்ள
வசதிகளைக் கொண்டு அரிய பல நூல்களையும் வரலாற்றுக்
குறிப்புகளையும் மின் வருடுதல்(Scanning) முறைமூலம் உள்ளது
உள்ளபடியே கணினிப்பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டியது இன்றைய
காலத்தின் தேவையாகும். இம்முயற்சியில் நிறுவன ரீதியாக நாம்
செயற்படின், எமது வரலாற்றை நாம் வாழ வைத்தவர்கள் ஆவோம்.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதியின் பிரதி கிடைக்கும் இடங்கள்

யாழ்ப்ப - பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, புக்லப் - திருநெல்வேலி,
கொழும்பு வெள்ளவத்தை - பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,
படிப்பகம் - ஆரியகுளம்,
பரணீ புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி

பள்ளிக்கூடத்துச் சமைகளை சற்று இறக்கி வைத்து வரலாமேயென்று அக்கா ஸஹானாவின் இல்லம் பக்கமாய் போயிருந்தபோது ஒருநாள் அக்கா எப்போதோ தன் டயறியில் வெட்டி வைத்திருந்த பத்திரிகைப் பக்கமொன்றைத் தந்தாள் “ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா பற்றி ஏதாவது எழுத முயற்சி செய்...” என்று சொல்லி. தினகரன் ஞாயிறு வாரமஞ்சரியில் ஜூலை 09, 2006 இல் ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா பற்றிய ஒரு சிறுகுறிப்போடு மிலேனாவுக்கு அவர் எழுதிய கடிதம் ஒன்று இப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பிரசுரம் கண்டிருந்தது.

“மிலேனா!

தூக்கம் சிறிதுமற்ற இரவுக்குப் பிறகு இந்தக் காலைப்பொழுதில், பாதி சூரிய ஒளியும் பாதி அதன் நிழலும் ஆடைகளைந்தெறிந்த என் பரிநிர்வாணத்தில் கவிய, ஏகாந்தமாய்ச் சாய்ந்து கிடக்கிறேன். என்னால் எப்படி உறங்கிட இயலும்..? வந்த தூக்கத்தை மெல்ல மெல்ல விலக்கிச் சென்ற உன் ஞாபகம் விடாமல் சுழன்று நெய்த கனவு கலங்கிச் சிந்தும் கண்ணீரோடு விழித்திருந்தேன்.

திடீரென ஏதோ ஒன்று விழுந்து திடுக்குற வைக்கும் அச்சத்தின் இரவு நீடித்திருந்தது. எப்போதும் பலஹீனமான குழந்தைகளாய் வாழும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு திடீரென ஒரு குரலுருவம் தோன்றி நிகழ்விருக்கும் தீக்குறியை முன்னறிவிக்கும் நிமித்தம் கேட்ட பயத்தில் துடித்து, அவர்கள் அத்தீங்குரலுருவத்திற்கு அடிபணிய மறுத்து தரையில் கால்களை உதைத்துத் திமிறி விதிர்விதிரும் அச்சத்திற்கு நிகரானதே நான் தினமும் ஒடுங்கும் அச்சமும்... நீ அனுப்பிய கடிதங்களால் அடைந்த திக்பிரமையில் எல்லாம் இழந்தவனாகி இப்படி சாய்ந்து கிடக்கிறேன்.

மிலேனா, நமக்கிடையில் தனி விஷேசமொன்றை பொதுமையில் நான் உணர்கிறேன். நாமிருவரும் மிக எளிதில் திகைத்து மிரண்டு மருள்வோராக, கவலையில் ஆழ்ந்து ஆவல் கொள்வோராக அலைக்கழிகிறோம். நம் இருவரினது கடிதங்களும் வெவ்வேறானவை.

‘ஞாபகம் உதிராப் புவென’

மிலேனாவுக்கான

ஃப்ரான்ஸ் கஃப்காவின்

கடிதங்களுள் ஊடுருவி...

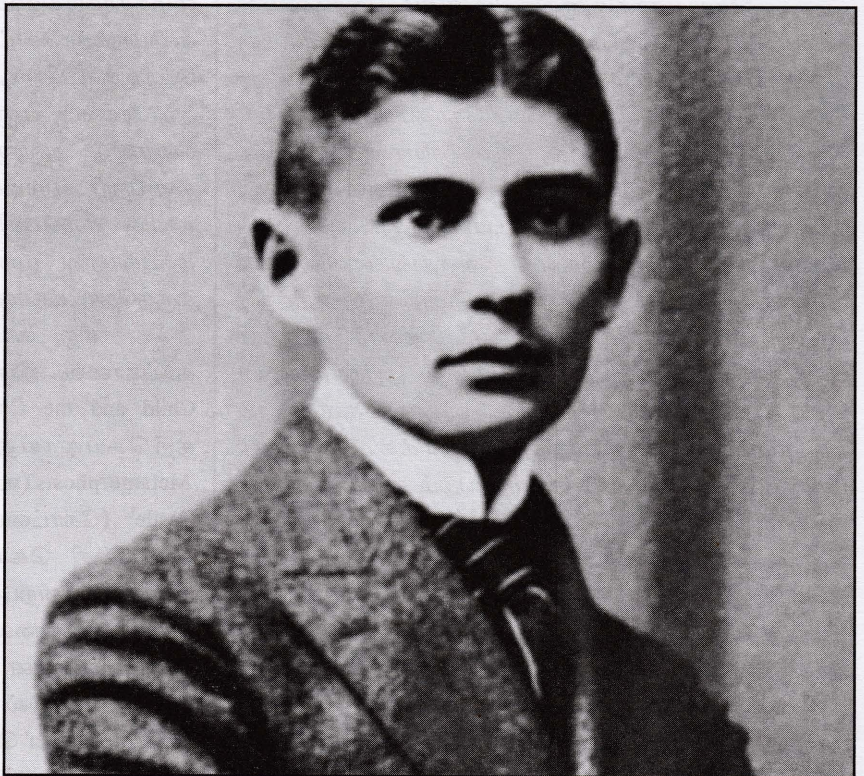
ஆனாலும், ஒவ்வொரு கடிதத்திற்கும் பதிலாக நாமிருவரும் எழுதும் கடிதங்கள் இதயங்களை படபடக்கச் செய்து அச்சத்தைக் கூட்டுகின்றன.

நீ தொலைவில்; தனிமையை எந்தலம் கொண்டு நாம் வாழ்கிறோம். ஞாபகம் உதிராப் புவென என்னை ஏந்திக் கொள் மிலேனா, முப்பத்தெட்டு வருடங்கள் சேர்ந்த பயணம் கடந்து உன்னிடம் தஞ்சமடைய வருபவன் நான். திசை மிரளும் ஆபத்தான பாதையில் நான் நிற்கிறேன் மிலேனா. நீயோ மரத்திற்கருகில் நின்று காதல் கனிந்தொளிரும் கண்களால் துயரில் வாழும் புவலகை அரவணைக்கிராய்.

என்னால் முடியவில்லை. நான் கீழே விழுகிறேன். ஏற்கனவே நான் தரையில் கிடக்கிறேன். ஆனால் என் தனிமையின் முடிவற்ற ஞாபகங்களோடு இசைந்தொளிரும் தீராக் காதலின் பிரபஞ்சத்தை உனக்கு மட்டுமே நம்பகமாய் சமர்ப்பிக்கின்றேன்!”

Franz Kafka

From “Letters To Milena
(1983 Penguin Books)

அற்றைத் தொடங்கிஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா பற்றிய என் தேடல் கொடிபடர்ந்த வண்ணமேயிருந்தது.

2015 இல் என் “வானம்பாடியும் ரோஜாவும்” மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை நூலுக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெறப் போயிருந்த போது மண்டலப் திலே விழா ரூபகார்த்த மலர்கள் விநியோகித்தார்கள். தமிழ் விஷேட மலர் மட்டுமே கரம் கிட்டியிருந்தது. மேமன்கவி அவர்கள் விடாது அலைந்து ஆங்கில Sahitya Special Issue 2015 இதழ்களில் இரண்டை அவருக்கு ஒன்றும் எனக்கொன்றுமாய் கொணர்ந்து சேர்த்திருந்தார். அரச இலக்கியக்குழு கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் அனுசரணையில் கலாநிதிஹர்சன ரம்புக்வேல்ல, கலாநிதி சந்ரா அமரசேகர ஆகியோர் ஆசிரியர் குழுவாக இயங்கி நெறிப்படுத்தியிருந்த அந்நூலிலும் பேராசிரியர் விமல் திசாநாயக்க எழுதியிருந்த 'Understanding Franz Kafka' “ஃப்ரான்ஸ் கஃப்காவைப் புரிந்து கொள்ளுதல்” கட்டுரையும் அவர் குறித்த விஷேச அறிமுகம் ஒன்றைச் செய்வதுமாதிரி இருந்தது.

Franz Kafka ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா ஆஸ்திரிய ஹங்கேரி இராஜ்யத்தின் பகுதியான பொஹீமியாவின் தலைமை நகர் ப்ராக்கில் ஜேர்மன் மொழி பேசுகின்ற யூத மத்தியதர குடும்பம் ஒன்றில் ஹேர்மன் கஃப்காவுக்கும், ஜூலிலொவி கஃப்காவுக்கும் மூத்த மகனாக, ஜூலை 1883இல் பிறந்து, 03 ஜூன் 1924இல் தன் நாற்பதாம் வயதில் ஆஸ்திரியாவில் கசநோய் காரணமாக இறந்து போன ஜேர்மன் மொழி எழுத்தாளராவார். இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியத்தில் முக்கியமான கதாபாத்திரமென மிளிர்பவர். இதையே பேராசிரியர் விமல் திசாநாயக்க இப்படி எழுதுகிறார்.

“சில மாதங்களுக்கு முன்னம் ஜேர்மனியில் நடந்த ஆசிய சினிமா பற்றிய மாநாடு ஒன்றிற்கு முக்கியப் பேச்சாளராக நான் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். மாநாடு தொடங்குமுன் செக்கோசுலோவாக்கியா, ஹங்கேரி, செக் குடியரசு, ஆஸ்திரியா உட்பட பல அருகிருக்கும் நாடுகளுக்கு சுற்றுப்பயணம் செல்லுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியிருந்தது. அச்சுற்றுப் பயணமானது இந்நாடுகளின் அனுபவங்களில் மிக ஆழமாக செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற சரித்திர நாயகர்கள் அவர்தம் இருப்பின் எல்லாக் கூறுகளி லிருந்தும் பிரதிபலிப்புச் செய்கின்ற அந்நாடுகளின் அனுபவங்களின் வலுமிக்க உணர்வுகளினதும் சாட்சியாக மிளிர்வதை அவதானிக்க முடிந்தது. ப்ராக்கில், அந்நாட்டின் போற்றப்படும் எழுத்தாளரான ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா பிறந்து வளர்ந்து, சுற்றாடலில் கலந்து கிடக்கிற அவர்தன் இல்லத்தின் முன்னால் என்னால் நிற்க முடிந்தது. நூதனசாலைகளும், ரூபகார்த்தச் சின்னங்களும் அந்த மாபெரும் எழுத் தாளருக்கு வெகுவாக அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டிருக் கின்றன. ப்ராக், கஃப்காவின் நகரமாகவே காட்சி யளிக்கிறது. அவரது எழுத்துகளின் ரூபகங்கள், அவரது இருண்ட, மங்கலான வர்ணனைக்கூறுகள்,

அவரது வதையூட்டும் விம்பங்கள் அனைத்தும் வெள்ளமெனத் திரண்டு வந்தன என்னுள். இதுவே என் சிந்தனை கஃப்காவின் பால் ஈர்க்கப்படலுக்கும், இற்றையில் அவர் கருத்திற் கொள்ளப்படும் விதம் குறித்துப் பேசவும் என்னை ஊக்குவித்தது.”

ஆமாம். ஜேர்மனியின் சார்ல்ஸ் பர்டினன்ட் பல்கலைக்கழகம் தாய்மடியாய் கல்வி கொடுத்தது ஃப்ரான்ஸ் கஃப்காவுக்கு. ஜேர்மன் இலக்கியமும், சட்டமும் கற்றார். சட்டத்துறையில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்று, ஜூலை 18, 1906 இல் குற்றவியல் நீதிமன்ற வழக் காளராக பணியாற்றிருந்தார் கஃப்கா. பிறகு, இத்தாலியக் காப்புறுதிக்கூட்டுத்தாபனம் ஒன்றிலும் பணிபுரிந்தார். எழுதுவதும் தொடர்ந்தது.

பேராசிரியர் விமல் திசாநாயக்க தன் கட்டுரை யில் இப்படித் தொடர்ந்து எழுதுகிறார். “ஐயங்களேது மில்லை. ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகப்பெரும் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர்தான். ஐரோப்பிய நவீன இலக்கியத்தோடு வெகுவாகப் பின்னியிருந்த அடையாளச் சின்னமாக அவர் திகழ்கிறார். கூடவே, அவர் மலைப்பூட்டி அதிசயிக்கத்தக்கதுமானவர்களில் ஒருவராகவும் திகழ்கிறார். மேற்கு, கிழக்கு இரண்டிலும் நவீன இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியில் அதிக செல் வாக்குச் செலுத்திய ஒருவராகவும் அவர் மிளிர்கிறார். அவரது எழுத்துக்கள் கருத்து நிலை அந்நியத்தன்மை பற்றிய எண்ணக்கருக்கள், தப்பிப்பிராயங்கள், அபத்தங்கள், தப்பிதங்கள், சுய கண்டனங்கள் என்ப வற்றை தெளிந்த கண்களோடு மீள்பரிசீலனை செய்ய நம்மை வலியுறுத்துகின்றன. அமைதி குலைத்த சீற்றத்தின் குரல் கொண்டு அவரது சிறுகதைகளில் பலது நம்மோடு பேசுகின்றன. நன்கறியப்பட்ட எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களுமான அல்பர்ட் காழூஸ், எலியாஸ்கானெட்டி, மிலான் குந்தேரா, ஜாக்குவேஸ் டெரிடா, டபிள்யு. எச்.அவ்டன், ஜியோர்ஜ் ஸ்டெய்னர், ஹாரோல்ட் ப்ளம் போன்றோர் மிளிரும் சொற்கள் கொண்டு, அவரது நேர்மைமிகு நற்கருமங்கள், படைப்பு கள் பற்றி ஆராய்கிறார்கள். கடந்த நூற்றாண்டின் மிகத் தனிச் சிறப்புமிக்க எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராக கஃப்காவை முன்னிறுத்த எண்ணற்ற பல முக்கிய கருத்தோட்டங்கள் என்வரையில் உள்ளன”

சிறு வயது முதலே எழுத்தாசை துரத்திற்று கஃப்காவை. இருபது வயதிலேயே முதல்நாவல் 'The Child and the City' யை எழுதினாலும், அந்தப் பிரதி தற்செயலாய்த் தொலைந்துவிட்டது. அவரது 'Metamorphosis'(உருமாற்றம்), 'The Trail'(வழக்கு), 'The Castle' (கோட்டை), 'Amerika'(அமெரிக்கா), 'A Hunger Artist'(பசி கொண்ட கலைஞன்), 'The Judgement'(தீர்ப்பு) போன்ற புதினங்கள், பயங்கர அதிகாரம் சார்ந்த உலகின் கவலைகளுக்கு உள்ளாகும் தனிமனிதர்கள் பற்றிப் பேசுவன. அவரது 'Wedding Preparations in the Country' 1970இல் வெளிவந்தது. இரண்டு வருடங்களின் பின் 'Meditation' வெளிவந்தது. “கஃப்கா, தன் புனைகதை கருத்துகள் மூலம் தான் வாழ்ந்த காலத்தின்

கவலைகளையும், ஆவல்களையும் குறிப்பிடத்தக்க உறுதியோடும், வலுவோடும் கைக்குள் எடுத்து அவற்றை சிறப்புற வெளிக் கொணர முடியுமானவராக என் வரையில் இருந்தார்” எனவும், “உணர்வு பூர்வமான எழுத்தாளராக இன்றைய ஐரோப்பாவின் பிரிவுகளில் ஆழமாக ஊடுருவி வேரூன்றிய ஒருவராக அவர் நிறைய வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்” எனவும் பேராசிரியர் விமல் திசாநாயக்க குறிப்பிடுகிறார்.

'Contemplation', 'A Country Doctor' போன்ற படைப்புகள் அவர் வாழும்போதே பிரசுரம் கண்டவை எனினும் மக்கள் மத்தியில் குறைந்த கவனத்தைப் பெற்றன.

'The Man Who Dissappeared' கஃப்காவின் முடிவுறாத நூலாகும். அதை பிரசுரிக்காது எரித்து விடுமாறு ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா வேண்டியிருந்தும், நண்பர் மெக்ஸ் ப்ரொட் அதை பின்னர் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார். “கஃப்காவின் எழுத்தில் நிறைய எழுத்தாளர்களையும், விமர்சகர்களையும் தட்டியெழுப்பி விடக்கூடிய ஆழமான ஈர்ப்பு இருந்தது. அவரது விசித்திரமான, பொதுநிலைகளை மீறி நின்ற நுண்ணறிவும், அறிவாற்றலும் காரணமாக வலதுசாரிகளுக்கு நம்பகமான அமைப்புகள், ஏகாதிபத்தியவாத ஆட்சியாளர்கள் ஊடாக உலகை மூடியிருந்த இருட்டை இனம்காட்ட முடியுமாக இருந்தது எனவும், அவரது புனைகதைகளில் ஏராளமானவை இவ்வகைமையைச் சார்ந்திருந்தன எனவும் பேராசிரியர் விமல் திசாநாயக்க மேலும் குறிப்பிடுகிறார்.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கடிதங்கள் தந்தையுட்பட குடும்பத்தினர்க்கும், நண்பர்களுக்கும் அவரால் எழுதப்பட்டன. தன்னலம், அடக்கியாளும் தன்மை கொண்ட வணிகரான அவரது தந்தையுடன் ஒருவகை வறியநிலையினதான தொடர்பையே கொண்டிருந்தார் ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா. உணர்வு ரீதியான துயராரந்த நிலைக்குத் தன்னை ஆளாக்கியமை பற்றி குற்றஞ்சாட்டுவன தந்தைக்கான ஃப்ரான்ஸ் கஃப்காவின் நீண்ட கடிதம். “வலிமை, உணவில் பிரியம், உரத்த குரல், பேச்சு வன்மை, முயற்சி என்பவற்றோடு நெருங்கியிருந்த ஒருவர் என் தந்தை” என வர்ணிக்கிறார் கஃப்கா. தந்தைக்கான அவரது நீள்கடிதம் தந்தைக்கு வழங்கப்படவேயில்லை எனினும் நூறு பக்க புத்தகமாக பிரசுரம் கண்டது பின்னாளில். அற்புதமான மொழியாற்றல் அதிலே காணக் கிடைக்கிறது. கடித வரிகள் சில இப்படியமையும்.

“...மேலும், உங்கள் அடக்கியாளும் புத்தி சாதாரியத்தில் தனியே நீங்கள் நினைத்தவிதமாய், உங்கள் கருத்தில் எல்லையற்ற நம்பிக்கை கொண்ட

மிலேனா

வராய் தொழிற்பட்டீர்கள். அஃது ஒரு சின்னஞ் சிறு குழந்தையாகவோ, வளரும் ஒரு சிறுவனாகவோ எனக்குள் எந்த உயர் மதிப்பீடையும் பெற்றிருக்கவில்லை. உங்கள் சாய்கதிரையிலிருந்தபடியே நீங்கள் உலகை ஆண்டீர்கள். அடுத்தவர்கள் அனைவருமே பைத்தியக்காரர்களென்றும், இயல்பானவர்கள் இல்லையென்றும், காட்டுத்தனமானவர்களென்றும், கூறிவந்த உங்கள் கருத்து சரியாயிருக்கலாம். உங்கள் சுயத்தின் மீதான உங்களது நம்பிக்கை நிஜத்தில் மிக அளப்பரிய தாய் இருந்தது. அடுத்தவர் கருத்துகளோடு ஒத்திசையும் தேவையற்றவராக, சரியானதில் வந்து நிற்க முடியாதவராக என்றுமே இருந்தீர்கள்...”

தாய், தந்தையைவிட கற்றிருந்தார். “அம்மா வெட்க சுபாவமும், அமைதியும் கொண்டிருந்தார்” என அவரை வர்ணிக்கிறார் கஃப்கா. தாயும் தகப்பனும் வேலைக்குச் சென்றுவிட, பணியாட்களிடமே அதிகம் வளர்ந்தனர் பிள்ளைகள். ஆறு பிள்ளைகளுள் மூத்தவர் கஃப்கா. இரண்டு தம்பிமார்கள் நோய் கண்டு இறக்க, தங்கையர்களும் நாலிகளின் வதைமுகாம்களில் துயருற்று இறந்துவிட தனிமை, மகிழ்வற்ற மனோநிலையுடன் வதையுண்டார் அவர்.

மக்களது தனிப்பட்ட வாழ்வுகளில் அவரவர் அனுபவித்த அச்சங்களை அவர் சொன்னார். “கஃப்கா தைரியமாக எழுதவாரம்பித்தபோது, அந்த இருண்ட பக்கங்களிலிருந்து வந்த தட்டுகை தம் கதவுகளின் மீது விழுந்ததாக மக்கள் உணரத் தலைப்பட்டனர்” என்கிறார் ஸ்டெயனர். “பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் உறங்கும் கற்பனைகள் ஃப்ரான்ஸ் கஃப்காவால் தட்டியெழுப்பப்பட்டன பிற்காலத்தில் தோன்றிய சர்ரியலிட்டுகள் வகைமையைச் சார்ந்த எவருமே நிறைவேற்றியிராத பணியை அவர் செய்தார். கனவையும், நிஜத்தையும் ஒன்றாக்கிய எழுத்து வகைமை இது” என்கிறார் மிலான் குந்தேரா.

கஃப்கா சொல்கிறார், “நமக்குள் பெருமளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற, குத்துவது போல தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நூல்களையே நாம் வாசிக்க வேண்டும். நாம் வாசிக்கின்ற நூல்கள் தலையில் அடித்து நம்மை எழுப்பாதுவிடின், அந்த வாசிப்பில் பிரயோசனம் கிடையாது. ஒரு அபாயமிக்க பேரழிவு போல, நம்மை விட நமக்கு அன்பினிற்கியவராய் இருக்கும் ஒருவரின் மரணத்தைப் போல, எவருமற்ற தன்னந்தனிக் காட்டில் இருப்பது போல, ஒரு தற்கொலையைப்போல, அவை நமக்கு ஆழமாய்த் துயர் தர வேண்டும். உறைந்து கிடக்கும் கடல் மீதில் கோடரியின் அடியாய் அது நம்மை உலுக்க வேண்டும் என்பதே எனதான நம்பிக்கை.” அவரது நூல்கள் அந்த நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாய்

இருக்கத் தான் கண்டதாய் பேராசிரியர் விமல் திசா நாயக்க குறிப்பிடுகிறார்.

ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா சொல்கிறார், “நான் இலக்கியத்துள் முதன்மைக்கூறாகக் கிடக்கிறேன். வேறு எதுவாகவும் இல்லை நான். மற்றவைகளின் மீதில் என் விருப்பு பெரும்பாலும் இல்லையாதலால் நான் இதயமற்றவனுமாகிறேன்” இந்தவகையில் தனிப்பட்ட வாழ்வுக்கு மேலாய் இலக்கியத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த இன்னொரு எழுத்தாளராக ஃப்ரான்சு என்பவரைச் சொல்ல முடியும் என்பது பேராசிரியர் விமல் திசாநாயக்கவின் கருத்தாகும். “தன் எழுத்துகள் அழிக்கப் பட்டுவிட வேண்டும் என கஃப்கா விரும்பியமைக்கு, பின்னாளில் எண்ணிலடங்கா அபிமானிகள் அவரது எழுத்தின்பால் ஈர்க்கப்படலாம் என்பதை கஃப்கா முன்கூட்டியே அறிந்திருந்தது ஒரு காரணமாகலாம்” என்கிறார் டி.பி.எச்.அவ்டன்.

ஃப்ரான்ஸ் கஃப்காவின் குட்டி கற்பனைக் கதைகள் வித்தியாசமானவை. எண்பது சொற்கள் மட்டுமே கொண்ட ஒரு கதையைப் பார்ப்போம்.

கண்டெலி சொல்லிற்று, “ஐயோ, அன்றாடம் இந்த உலகம் குறுகிக் கொண்டே வருகிறது. முதலில் அது எனக்கு மிக விசாலமாய்த் தோன்றி என்னைப் பயமுறுத்திற்று. நான் அதன் மீதில் ஓடித் திரிந்தேன். தொலைவுகளில் என் வலப்புறத்திலும், இடப்புறத்திலும் பெருஞ்சுவர்களை நான் பார்க்க ஆரம்பித்தபோது மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது. ஆயினும், இப்பெருஞ் சுவர்களை நோக்கிய நம் ஒவ்வொருவருக்கிடையிலான ஓட்டப்போட்டி சடுதியாய் முடிவிற்கு வந்தது நான் அந்த இறுதி அறையை அடைந்தபோது. ஆங்கே ஒரு மூலையில் நான் ஓடி நுழைய வேண்டிய பொறி இருந்தது. “உன் திசையை மாற்றிக் கொள்வதே நீ செய்ய வேண்டிய வேலை” சொல்லிய பூனை எலியைத் தின்றது.

இந்தக் குட்டிக்கதை வழமையான பாணியில்லை எனினும், கஃப்காவின் குழம்பிய மனோநிலையை, நாதியற்ற மனோநிலையைச் சொல்லும் கதை பாணியை அது எடுத்துக் காட்டுவதாய் அமைகிறது.

'Give Up' “கை விடல்” எனும் தலைப்பில் இன்னொரு குட்டிக்கதை நூற்றி இருபது சொற்கள் கொண்டது, இப்படி அமையும்.

அது காலைப்பொழுதாயிருந்தது. வீதிகள் துப்புரவாகவும், ஆள் அரவமற்றும் காணப்பட்டன. நான் புகையிரத நிலையத்துக்குச் சென்றேன். பொதுக் கடிதகாரம் ஒன்று சுட்டுகின்ற நேரத்தை என்னுடைய தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், நான் நினைத்ததைவிட சுணங்கிவிட்டதாய் பட்டது எனக்கு. நான் விரைவு படுத்த வேண்டும். கண்டுபிடிப்பில் குழம்பினேன் நான். என் பாதை பற்றிய நிச்சயமின்மை உணர்ந்தேன். இந்த நகரம் பற்றி நான் இதற்கு முன்னம் தெளிவு அறிந்திலேன். அதிஷ்டவசமாய் ஒரு பொலிஸ்காரன் அருகில் வந்தான். மூச்சு வாங்க நான் அவனிடம் ஓடினேன். புன்னகைத்தபடியே அவன் சொன்னான்.

“உன் பாதையை நான் சொல்ல வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறாயா நீ? ஆம், எனக்கு என்னுடையதே தெரியவில்லையே..கைவிடு கைவிடு..” சொல்லிவிட்டுத் திரும்பினான் அவன் என்னை என் தனிமையோடு புறந்தள்ளி, தம் சிரிப்போடு தாம் தனிமைப்பட வேண்டுமென எண்ணுகின்ற மனிதர்கள் போல.

இக்கதை சற்று வித்தியாசமானது. இங்கே பொலிஸ்காரனின் பதில் வழமையாய் நமக்குக் கிடைக்கிற பதிலாகவன்றி, திகைப்பூட்டுவதாய் இருக்கிறது. இங்கும் தன்னந்தனிமையும், நாதியற்றதோர் தன்மையையும் கதைபூடு ஊடறுக்கிறது.

“புத்தம்புதுச் சிந்தனைகளோடு நம்மைத் தட்டி எழுப்பினார் கஃப்கா” என்று தத்துவவியலாளர் கெய்ர்க்கார்ட் இயம்புகிறார். நன்கு அறியப்பட்ட இலக்கிய விமர்சகர் ஹாரோல்ட் ப்ளம் கஃப்காவின் எழுத்துகளின் மீதில் அளவுக்கு மீறிய பிரியங்கள் கொண்டிருந்தவர், சொல்கிறார், “குறிப்பிடத்தக்க எதிர்வு கூறலுடன் மனிதக் குற்றவுணர்வுகள் பற்றிய கருத்து களுள் கஃப்கா ஊடுருவிப் பயணித்தார். இதற்கு முன்னம் ஷேக்ஸ்பியர் அடையாளப்படுத்திய விதமாய், அதைவிட சற்று மாறுபட்ட வடிவில் இவரது எழுத்துகள் அமைந்திருந்தன.”

திருமணம் செய்யவில்லை ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா. பாலியல் விருப்பங்களால் வதையுண்டாலும், கூச்ச சுபாவமும், குறைந்த தன்னம்பிக்கையும் அவரை வாட்டின. விபசார விடுதிகளுக்குச் சென்று வந்தார் அடிக்கடி. ஆபாச இலக்கியங்களில் ஆரம்ப காலத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டிவந்தார் என அவரது நெருங்கிய நண்பர்கள் கூறுகின்றனர். நண்பரின் உறவுக்காரப் பெண் ஃபெலிஸ்ஸுடன் கடிதங்கள் மூலம் சுமார் ஐந்து வருடங்கள் பேசிக் கொண்டார் ஃப்ரான்ஸ் கஃப்கா. 'Letters To Felice' அது பற்றிக் கூறும். உடலுறவை அழுக்கு எனக் கருதினார் அவர். தன் உடல்வாகு குறித்து வெட்கித்தார். கஃப்காவுடனான தொடர்பில் ஃபெலிஸ்ஸுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தாலும் தானே தந்தையென நம்பா திருந்தார் அவர் இறுதிவரை.

1920 களில் செக் பத்திரிகையாளராகப் பணியாற்றிய மிலேனா ஜெசிக்காவுடன் அவருக்கு நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. 'Letters To Milena' நூலானது அவரால் மிலேனாவுக்கு 1920களில் எழுதப்பட்ட பல நூறு கடிதங்களை உள்ளடக்கிய அழகான ஒரு இலக்கியப்படைப்பாகும். பிலிப் பொஹிம் என்பவரால் ஆங்கிலத்திற்கு அம்மடல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, பென்குவின் பதிப்பக வெளியீடாக 1983களில் வெளி வந்தது. இருபத்து மூன்று வயதான வசீகரப் பெண் மிலேனாவால் முப்பத்தாறு வயதான கஃப்காவையும், அவரது இயல்பு கடந்த பெருமாற்றல் கொண்ட அறிவையும், குழப்பங்கள் நிறைந்த அவரது அசாதாரண நடத்தையையும் தெளிவுறப் புரிந்து கொள்ள முடியுமாக இருந்தது. “என்றுமே கண்டிராத ஒரு வாழும் தீ” என அவளை அவர் வர்ணிக்கிறார். தன் உள்ளார்ந்த சுயத்தை அவர் மிலேனாவுக்கு மறைக்காமல் சொல்லத்தலைப்

பட்டார். அவளுடனான தொடர்புகள் முடிவின்றி வந்ததற்கப்பாலும், அவர் அவளது கடிதங்களைப் பேணினார் பத்திரமாக. “கடிதங்கள் எழுதுவது என்பது உண்மையில் பேய்களுடனான புணருகை, அஃது சம்பந்தப்பட்ட மற்றவரின் பேயுடனான புணருகையன்றி தமக்குள்ளேயே வாழும் தம் சொந்தப் பேயுடனான, ஒருவர் எழுதுகின்ற கடிதத்துக்குள் மெல்ல மெல்ல இரகசியமாய் உள்ளாகி வந்து செய்யப்படும் புணருகையாகும்.” என்கிறார் கஃப்கா தன் நூலின் முகப்பில்.

மிலேனாவுக்கான கஃப்காவின் குரல் மிகத் தனிப்பட்டது; தூயது; வேதனைகள் மிகுந்தது. அசாத்தியமானவைகளுக்கான நமது நிலையான காத்திருப்புக்கான, மற்றும் மனித அன்பின் இருப்புக்கான சான்றுரைகளாக அக்கடிதங்கள் நிலைத்திருக்கின்றன.

அவர் எழுதுகிறார்.

“ஏப்ரல் 1920... இரண்டு நாட்களும், ஒரு இரவுமாய் நீடித்துப் பெய்த மழை, இப்போதுதான் சற்று ஓய்ந்திருக்கிறது. மிலேனா, இது தற்காலிகமான ஓய்வதான் இருந்தபோதிலும், கொண்டாடும் நிகழ்வாக உனக்கு எழுதுதல் என்பது என்னுள் என்றும் நிலைத்திருப்பதால் உனக்கு எழுதத் தலைப்படுகிறேன்.

நான் நலமேயிருக்கிறேன். என் பௌதிக உடல் கஷ்டப்பட்டு கவனத்துடன் எழுந்து நிற்கிறது. அறைக்கு வெளியே என் பால்கனியோ நெடிது வளர்ந்த தோட்டத்துப் பயிர்களால் மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறது. காலநிலையோ நீர்த்துளிகளை உறைய வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. முழு சூரியப் பிரகாசத்தையும் பெற்றுக் கொள்கிறது என் தோட்டம். பல்லிகளும், பறவைகளும் சோடிகளாய் என்னைப் பார்த்துப்போக வந்தபடியிருக்கின்றன. நீ வாழும் “மெரான்” நகரை உன்னோடு பகிர்ந்து கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன் நான். உன்னிடமிருந்து பதில்கள் இல்லை. இரண்டு விடயங்களில் ஒன்றை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். “நான் நலம், கவலை வேண்டாம்” என்று அர்த்தம் தருகிற நீடித்த மௌனத்தை. அன்றி ஓரிரு வரிகளை.

உன் வதனத்தை முற்று முழுதாக என்னால் ஞாபகத்தில் கொணர முடியவில்லை. ஆயினும், உணவகத்தின் மேஜையிலிருந்து நீ எழுந்து நடந்து போகையில், உனது உடலசைவு, உன் உடை என்பவற்றை என்னால் ஞாபகிக்க முடிகிறது; நான் அவற்றைக் காண்கிறேன். “ப்ராக்” கின் நீர்த்திவைலைகள் உறையும் பனியாய் மாறியிருக்கும் இக்குளிர் காலநிலையிலும், மலர்களின் மலருகைகள் மெல்ல நிகழுவதை என்னால் அவதானிக்க முடிகிறது.”

தன் நோய் பற்றி அவர் மிலேனாவுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார் இப்படி:-

“ப்ராக்கிலிருந்தும், மெரானிலிருந்தும் உனக்கு சில மடல்கள் இட்டேன். எனக்கான எந்த பதிலையும் நான் உன்னிடமிருந்து பெறவில்லை. கடைசியாக நீயிட்ட இரண்டு கடிதங்களும் கவலைகளும், வேட்கைகளும் உனைவிட்டுத் தொலைவு பட்டிருப்பதை எனக்குச் சொல்கின்றன. ஆயின் வீட்டிலிருப்பது உன்னை சந்தோசப்படுத்துகிறதா?

ஆமாம், என் சுவாசப்பை. வேறெது பற்றியும் சிந்திக்க முடியாமல் ஸ்தம்பித்துக் கிடக்கிறேன். அதையே நினைக்கிறேன் என்றாலும், அது ஒன்றும் எனக்குப் பீதி தரவில்லை. நான்

பாதியில் என் படுக்கை விட்டு எழுகிறேன். யன்னலண்டை போய் சாய்ந்தபடி நிற்கிறேன். குளியலறையண்டையிலெல்லாம் போய் நிற்கிறேன். அறையைச் சுற்றிச் சுற்றி நடக்கிறேன். பின்னர் கட்டிலில் அமர்கிறேன். வழிகின்ற குருதிக்கு முடிவில்லை. ஆயினும், நான் முற்று முழுதாக தயருற்ற நிலையிலில்லை. மூன்று; நான்கு நித்திரை தொலைந்தவருஷங்களாகவே நான் யோசித்துக் கொண்டானிக்கிறேன். எனக்கு நிம்மதியாய் உறங்கிட ஓர் தெளிவான காரணம் வேண்டும். வழியும் இரத்தம் நின்றாக வேண்டும். என் சேவகி, அர்ப்பண சிந்தையிடு வெளிப்படையான, அருமையான பெண், என் வழிந்த இரத்தத்தை மறுநாள் காலையில் கண்டு சொல்கிறாள். “நீங்கள் ரொம்ப நாளைக்கு உயிர் வாழல் சாத்தியமில்லை” என்று. எனினும், வழமையைவிட நான் நன்றாக இருப்பதாக நான் காண்கிறேன். ஆயினும், என் மூளைக்கு அது மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் சுமையினைத் தாங்கிடும் திறன் இனியும் இல்லை. அது “கைவிடுகிறேன்” என்கிறது. இந்தக் கதையின் மற்றப்பகுதி முக்கியமற்றது. உனக்கு வேறெது பற்றியும் இன்று எழுதுவற்காய் எஞ்சியில்லை என் வசம். ஏனெனில் சொல்லும் படியாய் முக்கியத்துவம் பெற்றது எதுவுமில்லை இப்போதைக்கு. நாளையின் பொருட்டு நான் அனைத்தையும் சேமிக்கிறேன்.”

மெரானிலிருந்து 1920 ஏப்ரல் இறுதிப்பகுதி... மறுபடி எழுதுகிறார் கஃப்கா.

“ஏதாவதொன்றை உனக்கெழுத உத்தேசிக்கிறேன் மிலேனா... எனினும், முடியவில்லை. கடிதவறையிலிருந்து உனது ஆக்கத்தை பெற்றுப்படித்தபோது வெகுவாய் ஏமாற்ற முற்றேன் நான். உன்னிடமிருந்துதான் எதையேனும் செவி மடுத்திட பிரியம் கொண்டேனெயொழிய, பழைய புதைகுழியிலிருந்து அல்ல மிலேனா. நன்கு நாணறிந்திருந்த குரல் அது நம்மிடையே ஏன் சமாதானம் செய்யும் நடுவராக வர வேண்டியிருக்கிறது.?

நீ நிம்மதியாய் உறங்குகிறாய் மிலேனா. இரவுகளில் என்னைக் கடந்து போகும் உறக்கம் என்னோடு தங்க மறுக்கிறது. தூக்கம் உண்மையில் கடவுளின் அப்பாவித்தனமான படைப்பு. தூக்கமற்ற மனிதனுக்கோ குற்றம் சுமத்தும் குரலாய் அமைவது உறக்கம். நீ நன்றியறிதல் சொல்லியிருந்தாய் உன் கடந்த மடலில் இந்தத் தூக்கம் தொலைத்த மனிதனுக்கு.

மே, 1920

இப்போதைக்கு சில வார்த்தைகள் எழுத வேண்டும் நான் நாளையும் மறுபடி எழுதுவேன் ஆயினும். என் நன்மைக்காக இதை எழுதியாக வேண்டியிருக்கிறது இப்போதைக்கு எனக்கு. உன் மடல்கள் என்னுள் ஏற்படுத்தும் அதிர்வுகளை சொல்லியாக வேண்டும் இல்லையெனில் அது பெரும் பாரமாய், சுமையாய் அழுத்தக்கூடும் என்னை. எழுதுதல் நிஜத்தில் ஓர் அற்புதமான விடயம். இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கு முன்பிருந்ததைவிட மிகுந்த மன சாந்தியோடு என் பால்கனியில் உன் கடிதத்தோடு நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். வண்டு ஒன்று வழக்கி வீழ்ந்து மறுபடி எழு முயற்சிக்கிறது. நானும் எழு முடிகின்ற உற்சாகத்தில் திளைக்கிறேன். என்னைச் சுற்றியிருக்கும் வாழ்க்கை பற்றி எனக்கு அறியத்தர முயற்சிக்கிறது ஒரு பல்லி. அதன் பாதை அந்த வண்டுக்கு வழிகாட்டுகிறது. ஒருவகையில் அது எனக்கும் உற்சாகத்தைத் தருகிறது. நான் எழுந்து கொள்கிறேன். கொஞ்சம் பாலருந்தி மறுபடி உனக்கு எழுதவாரம்பிக்கிறேன்.

உன் கடிதங்களில் உன்னை நான் மிகத் தெளிவுறக் காண்கிறேன் மிலேனா. உன் உடலசைவு, உன் கரங்கள் அவற்றின் ஆவேசமான சுழன்றெழுதும் பாணி நிஜத்தில் அது ஒரு சந்திப்பைப்போல பெரும்பாலும். என் கண்களை உன் முகத்துக்கு நேரே உயர்த்த வேண்டும்போல பிரமையினை உன் கடிதங்களின் நடுப்பகுதியில் நான் உணர்ந்தேன் மிலேனா. என்ன அழகான கதை உனது! தீ திரண்டு பரவுகிறது எங்கணும். நான் தீயைத்தவிர வேறெதையும் காணேன் மிலேனா. ஒருவர் உன் கைகளை மெளனத்துள்ளிருந்து முத்தமிடல் முடியும். இக்கணத்தில் எனைப்பற்றி மட்டுமே நான் பேசிடப் பிரியம் கொள்கிறேன் மிலேனா. உன் உடல் ஆரோக்கியம் பற்றி என்ன சொல்கிறாய்? எனதோ நலம், மலைப்பிரதேசத்திலிருந்து வீசும் மென் தென்றலை சுகித்த வண்ணம் நன்கு உறங்கிட முடியவில்லையாயினும். அஃதொன்றும் எனைத் திருப்தி படுத்த முடியவில்லை. உன் மீது உன்மத்தம் கொண்டு உழல்கிறேன் மிலேனா நான், மனசோரத்தே உன்னோடு ஒரு சின்னக் கோபம் ஊடறுத்துக் கிடந்தாலும்.

மே29, 1920 மெரானிலிருந்து...

நாள் மிகக் குறுகியதாய் இருக்கிறது, உனக்கும் மற்ற உலகாயுத செய்ய முக்கியத்துவமற்றதாய் தோற்றம் தரும் இதர அம்சங்களுக்கிடையிலும். உண்மையான மிலேனாவுக்காக எழுத ஒதுக்கப்படும் நேரம் குறைவாக இருக்கிறது. ஏனெனில், உன் உண்மையுரு நாள் முழுதும் என்னுடனேயே என் அறையில், என் பால்கனியில் பரவிக் கிடக்கும் முகில்களில் வாசம் செய்கிறது. உயிரோட்டமும், குதூகல மனோபாங்கும், துயர் குறை நிலையும் எங்கிருந்து வந்தமற்றதன இறுதியாய் நீ அனுப்பிய மடல்களில்...? ஏதேனும் பெரிதாய் மாற்றம் நிகழ்ந்து விட்டதுவா? அன்றி, நான்தான் தவறாய் புரிந்து கொண்டு விட்டேனா? தண்டனையை சொல்ல ஆரம்பிக்கும் வழக்காடு மன்ற நீதவான்போலும் உனது கடிதங்கள் தொடங்குகின்றன. எல்லாவற்றுக்குமப்பால், நீ தண்டனையை பிரகடனப்படுத்தத் தான் வேண்டும் மிலேனா ஏனெனில், இறுதியாய் நீதி சொல்வது பெண்ணே எங்கணும்.

நீ என்ன நினைக்கிறாய் ஞாயிறு அளவிலேனும் உன் மடல் பெறுவேனா நான்? அது சாத்தியமாக வேண்டும். ஆனால், இந்த கடிதங்கள் மீதான தீரா ஆசை உண்மையில் உணர்ச்சி களற்றது. ஒருவனுக்கு ஒரு கடிதம் போதுமில்லையா? அது ஒரு தடவை தரும் அறிமுகம் போதுமில்லையா? நிச்சயமாய் அப்படித் தான். இருந்தபோதிலும், நான் என் தலையை உலுக்குகிறேன். கூடவே கடிதங்களைக் குடிக்கிறேன் நான். குடித்தலை நிறுத்தக் கூடாது என அறிந்து கொண்டே குடிக்கிறேன். விபரி இதுபற்றி ஆசிரியையே, மிலேனா.

உன் மடல் உள்ளடக்கிய கடிதவுறை என்பது எனதான பெருமதிப்பு மிக்க சொத்தாகிறது ஆதலால், தயவுசெய்து முகவரி எழுதுகையில் கொஞ்சம் தெளிவுற எழுது. மற்றோரின் சொத்துக்களை மிகக் கவனமாய்க் கவனிப்பது ஒவ்வொருவரின் பொறுப்பில்லையா? எனக்கான கடிதங்களில் ஒன்றேனும் தொலைந்து போதல் பற்றிய பயம் அகன்று பாதுகாப்பாய் வந்து சேரும் ஒழுங்கான முகவரி இருந்தாலில்லையா?

ஒரு வகையிலும் உன்னிடமிருந்து கடிதம் வராத நாளை இது அமைந்தே விட்டது. முடிவில் நான் சொல்லச்

சித்தம் கொண்டிருந்தவை சொல்லப்படாத சேதிகளாய் என்னுள் சுழல்கின்றன. நாளையேனும் உன்னிடமிருந்து மடல் பெறும் ஆவலில் திளைக்கிறேன். கதவுகள் அடித்துச் சாத்தப்படும் முன்னம் ஒரு வார்த்தை பகருவாயா? எல்லா அடித்து மூடப்படும் கதவுகளும் உச்ச வறுப்புட்டும் அளவுக்கு மிகப் பயங்கரமானவை. வந்தடைதல், நமது புலத்தோற்றத்தையும், கூடவே சினமூட்டும் விடைபெறலையும் தன்னோடு கொணர்கிறது. இம்மனோ உளைவில் நான் தொடர்ந்தும் நீடித்திருக்க இயலாது ஆதலால் நான் சொல்லியதைவிட என்னை நிரம்பப் புரிந்து கொள் மிலேனா.

ஆத்மார்த்த ரீதியாக நான் மிகப் பிணியுற்றிருக்கிறேன். இப்பிணியுடன் ஒப்பீடு செய்கையில் என் சுவாசப்பை பிணி யொன்றும் பெரிதில்லை எனக்கு. உனதான இறுதிமடல் எத்தனை இன்பம் தந்தது எனக்கெனப் புரிந்து கொள்ள கொஞ்சம் நாழிகள் எடுத்து விட்டன. இளமை துள்ளும் பருவத்தே நீ சிறகடிக்கிறாய். நானோ நரை சூழ் முடியுடனும், பழையன மட்டும் பாடும் இரவுகளோடும், வாட்டும் தலைவலிகளுடனும் உழல்கிறேன். எதையும் சட்டென மறக்க முடிகின்ற குழந்தையைப்போலன்றி அச்சமும் எச்சரிக்கையும் தருகின்ற வனப்பாதையின் குழந்தை யென வாடும் என் எல்லாத் துயர் மிகைத்த கதைகளையும் உன் முன்னம் அவிழ்த்துவிட பிரியமில்லை மிலேனா எனக்கு.

முடிவாய், இப்போதுதான் தொடங்கினும், இதற்கு மேல் எழுதும் பிரியம் இல்லை என்னிடம். பரீட்சார்த்த வேலையொன்று செய்தபடி இருக்கிறேன் நான். என் உணவு மேசையிலிருந்து வீசப்படப்போகும் பொறிகளை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கிடக்கிறது இங்கே என் பால்கனியில் ஓர் சிட்டுக்குருவி. அதற்கான உணவைத் தரையில் தூவதற்கு பதிலாய், என் அறை நடுவினிலே எனக்கு மிக அண்மையில் அதை நான் எரிகிறேன். சிட்டுக்குருவியோ அதன் வாழ்க்கையின் உணவைப் பார்த்தபடி, பாதி இருள் கவிழ்ந்த அறையின் வாசலில் அளவுக்கதிகமாய் அதன் உடல் அசைத்தபடி நின்றிருக்கிறது. வெளியைவிட அது இப்போது இருள்பரவிக் கிடக்கும் என் அறையின் என் பக்கத்தே அதிகமாய் உள் ளேயிருக்கிறது. முன்னேறப் பயப்படும் அச்சத்திலும் அது வாசற்புறமாய் முனைப்போடு தத்தித் தாவி, மறுபடி மறுபடி சூழும் அச்சத்தில் திரும்பிப் பறக்கிறது. ஆயினும் நிலையை ஆராய சில கணங்களில் அது திரும்பி வருகிறது. ஒரு சின்ன என் அசைவினால் அது பறத்தலை நான் தவித்திருந் திருப்பேனாயின் அஃது தனது உணவைப் பெற்றிருந்திருக்கும்.

ஜூலை இறுதியில் முடிவுறும் என் விடுமுறை ஆதலால் நாட்டின் மற்ற பகுதிகளுக்கு ஒரு மாற்றம் கருதி சென்றுவரப் பிரியம் கொள்கிறேன் நான். இங்கே நிலவும் கடும் சூடான வெப்ப காலம் கருதியும். எனக்குத் தேவைப்படுவது காலையுணவோ, இரவுணவோ அன்றி சில நாழிகள் சாய்ந்திருக்கத்தக்க தாய் ஒரு ஸ்ட்ரெச்சர் கட்டிலே. விடை தா, இவ்வாரம் இங்கொன்றும் அத்தனை இலகுவானதாய் இராது என்பது என் எண்ணம்.

என்ன வகைப் பள்ளிக்கூடத்தே நீ கற்பிக்கிறாய்.....! அந்த வகுப்பறையின் இறுதி வரிசையிலே யன்னலோரத்தே உள்ள கதிரையில் வீற்றிருக்கும் மாணவனாய் சுமார் ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு நான் இருக்க வேண்டுகிறேன் மிலேனா. அப்புறம் உன்னுடன் ஓர் நாளும் நடக்காதாயினும் ஓர் சந்திப்பு. போதுமென்ற அளவில் எல்லா இதம் தரும் சுற்றுலாக்களும் உன்னுடன். இம்முடிவற்ற வெள்ளைத்தாள்கள் ஒருவர் கண்

களை சுட்டுப் பொசுக்கக்கூடும் ஆதலால் எழுதுதல் வேண்டியிருக்கிறது.

நான் பெரும்பாலும் என் மொளனத்தோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்திருப்பேன் ஏனெனில் அக்கணங்களில் நானே வேறெதுவாகவுமின்றி தனியொரு வார்த்தையாகிறேன். நான் பயணிப்பேன் இனி. எங்கே என்கிற நிச்சயமின்மைகளோடும் என் தனிமையோடும். உனக்கு நான் எழுதலாம்தான். மூன்று வாரங்களாய் உன்னிடமிருந்து கடிதங்கள் இல்லை. பொதுவில் நான் உன்னில் பைத்தியமாகி நிலைகுலைகிறேன். கூடவே, நான் விரும்பாத பலதையும் சேர்த்தே உள்ளடக்கி எடுத்துவரும் உந்தன் மடல் களையும். மிகவும் அற்புதமானது உன்னிடமிருந்து மடல் பெறலும், என் உறக்கம் கொள்ளா சிந்தனைகளோடு அதற்கு பதில்வரைவதுவும். எழுத எதையும் யோசிக்க முடியவில்லை. நான் வெறுமனே சுற்றிச் சுற்றி நடந்தலைகிறேன் அதன் வரிகளுக்கிடையேயும், உன் கண்களின் பிரகாசத்தினடியேயும், சில அழகிய குதாசல நாட்களில் உன் வாயிலிருந்து வெளியேறும் மூச்சிலும். நான் களைப்புற்றுக் கிடந்தாலும், நோயில் வதையுற்றாலும் என்னை மகிழ்ச்சியில் நிலைத் திருக்கச் செய்வன அவை.

மனத்துயர்மிக்க பிழையான புரிந்துகொள்ளுகைகள் முடிவாய் வந்தமைகின்றன. என் சிலகடிதங்கள் குறித்து எப்புறத்தே திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாலும், எதுவும் இல்லையே என்பதான ஒரு குற்றச்சாட்டை நீ முன்வைத்திருந்தாய். எனினும், என்வரைக்கும் தவறேதும் நடந்திருப்பதாய் நான் காணவில்லை. உனக்கு மிக அருகாமையில் நான் இருக்கின்றமைக்கான சான்றுகளை அவை துல்லியமாய்ப் பறைசாற்றுக்கின்றன. என் இரத்தம் புத்தூக்கம் பெற்றது, போலவே உனதையும் தூயதாக்கி, வனப்பாதையில் ஆழமாய் ஊடுருவித் திளைத்து, நிச்சலனத்திலும் நிச்சலனமாய் மரங்களிடையே நேரிடையாய் ஆகாயத்தைப் பார்ப்பது போல சொல்லப்பட இனியேதுமில்லை என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்பவை அம்மடல்கள். மறுபடியும் ஒரு உறக்கம் கொள்ளா இரா வந்தடைந்தால் சொற்கள் மீளுரைக்கப்படலாம்.

முப்பத்தெட்டு வருஷங்கள் கடந்து உன்னிடத்தே வந்த என் பயணப் பாதையின் எதிர்பாரா வளைவொன்றில், என்றென்றைக்கும் எதிர்பார்த்திரா உனைக்கண்டுநான் அமுதரற்ற முடியாமல் மருள்கிறேன் மிலேனா. என் கண்களுக்கு நேரே நான் வருடிக்கொடுக்கிறதாய் உணருகிற உன்னிரு பாதங்களையும் நான் காண்கிறேன் ஆதலால் நான் வார்த்தைகளற்ற நிர்க்கதி நிலையில் உன் முன்னே முழந்தாளிட்டு மண்டியிடுகிறேன்.

நம்பகத்தன்மையை என்னிடம் கோரா தே மிலேனா. என்னிடம் நான் அதனைக் கோருமளவு வேறெவரும் அதிகமாய் அதைக் கோரல் முடியாது. அனைத்துமே சட்டென பொய்மையாய் மாறுவதாய் நான் உணர்கிறேன். படர்ந்த வனப்பாதையின் மரங்களிடையே குழந்தைகளாய் நானும் நீயும் விளையாடுகிறோம். ஒரு மரத்தின் நிழலிலிருந்து மற்றைய மரத்தின் நிழலுக்குள் தத்தித் தத்திப்பாய்ந்து பாதி மறைந்து நிற்கும் என்னை எதிர்போக்கியிருக்கும் அபாயத்தைச் சுட்டி, என்னை உற்சாகப்படுத்து முகமாய் நீ கூவியழைக்கிறாய். உன் எச்சரிக்கைகளை மீறிப்பயணித்து நான் வீழ்கிறேன் ஏலவே நான் வீழ்ந்திருக்கிற அதல பாதாளத்தையும்விட அப்பால்.

என்னுள்ளிருந்து ஒலிக்கும் அபாய எச்சரிக்கைக் குரலையோ, உனது குரலையோ இரண்டையுமே என்னால் செவித்திட முடியவில்லை. ஆயினும், அக்குரலோசைகள் எதையுரைக்க வருகின்றன என்பதையும், அதன் மறைபொருளையும் என்னால் உணர முடிகிறது. உன்னளவு இவ்வலகில் என் நம்பகத்தன்மையை வென்றவர்கள் யாரும் கிடையாது மிலேனா.

ஜூன் 3, 1920

படுபயங்கரத்தை உள்ளடக்கிய உன் மடல் என்னை வந்தடைந்தாலும், அதன் வருகை என்னுள் துவியிய பேருவகையின் பொருட்டு உனக்கு நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். உன் இறுதி மடலில் உன் உறுதி மனோதிடம் புரிந்து கொண்டேன். என் இருக்கையிலமர்ந்தபடி பனிபெயும் காலநிலையிலும், மலையேறும் ஒருவரை அவதானிக்கும் கவனத்துடன் உன்னை அவதானிக்கிறேன் நான். உன் ஞாயிறு மடலை மறுபடி வாசிக்கத் தலைப்படுகிறேன் நான். அதுபோல பயமுட்டுவது வேறெதுவுமில்லை மிலேனா. உன் வதனத்தை தன்னிரு கரங்களிலும் ஏந்திக் கொண்ட ஒருவரது கண்களில் படரும் நின்னுருவை நீயே கண்டு அச்சம் கொள்ளும் அதிர்வினுக்கு அது ஒப்பானது மிலேனா.

உன் கடிதங்களை ஏந்துகிறேன். சட்டைப்பையில் புத்திரப்படுத்துகிறேன். மேசைமீது வைக்கிறேன். மறுபடி சட்டைப்பைக்குள் வைக்கிறேன். உன் கடிதங்களைக் கையாளுவதில் என் கைகள் ரொம்பப்பிரியம் கொள்கின்றன. சிறிய தாயினும் என் அறையில் என் மிலேனாவுடன் நான் எப்போதும் இருக்கிறேன். அது மிகவும் அற்புதமானது.

மனிதர்களிடையே நான் தன்னந்தனியே இருக்கிறேன் மிலேனா. முடிவின்றி அழுக்குற்றுக் கிடக்கிறேன். உன் கடிதங்களை நான் வாசிக்கிறேன் சிறகடித்துப்பறந்து வந்து தயங்கித் தயங்கித் தத்திப்பாய்ந்து மிகக் கவனமாய் என் அறையிலிருந்து தன் உணவை கொத்திச் செல்லும் சிட்டுக்குருவி போல மிலேனா. அவற்றின் சொற்களுக்கிடையிலும் உன் சிரிப்புகளுக்கிடையிலும் நான் ஆழத்தோண்டிப் பயணிக்கிறேன். அக்கடிதங்களின் காலடியில் நான் மண்டியிட்டு அமர்கிறேன். அளவீடுகளுக்கெல்லாம் அப்பாலான சந்தோஷத்தில் திளைக்கிறேன். தீப்பற்றி யெறியும் என் சிரசின் வழியே நீர்வார்த்துப்போகும் உன் கடிதங்கள் மிலேனா. உன்னைப் படுபயங்கரமாய் இழுந்திருக்கிறேன் நான்.

எழுதப்பட்ட முத்தங்கள் அவற்றின் இலக்கை ஒரு போதும் அடைவதில்லை. மாறாக, அவை பாதி வழியில் பேய்களால் குடிக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

மிகக் களைப்புற்றுக் கிடக்கிறேன் மிலேனா. எதையும் சிந்திக்க முடியாதவனாய் என் பாரம் மிகைத்த சிரசை நின் மடியில் கிடத்த பிரியம் கொள்கிறேன். உன் கரங்கள் என் தலை நீவ நான் உணர வேண்டும். அப்படியே இவ்வையம் முடிந்து போகிறவரை இருந்திடப் பிரியம் கொள்கிறேன். கவிதை வடிவம் நீ மிலேனா. என் நாமம் குறுகி, தொலைத்து உனதே எனதாய் மாறியிருக்கிறது.

இப்படி அன்பையும் காதலையும் கோடி கோடியாய்க் கொட்டிக் கொடுத்த கஃப்காவின் கடிதங்களுக்கு இன்னும் ஏராளமான உதாரணங்கள் காட்டலாம். நோயிற் துவண்ட, சஞ்சலங்களால் அலைக்கழிந்த அவர்தம் ஆன்மாவின் ஆறுதல் ஊட்டும் உயிரென பின்னாலேயே வந்த மிலேனாவின் புதிற் கடிதங்களும் புத்தகத்தின் பின் பகுதியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பக்ரென்றது

புதுக்குடியிருப்பு நலாருக்கு. 2012ஆம் ஆண்டின் ஜனவரி மாதமது.... “ஏழு நாளைக்கு மொதல்ல வழமைபோல இந்த இடத்துலதானே பார்க் பண்ணி வெச்சன்... என்ன நடந்திருக்கும் யார் எடுத்திட்டுப் போயிருப்பா... அப்படி திடீர்னு எடுத்திட்டும் போகலாதே... வண்டிய ஸ்டார்ட் பண்ணுற சாமான் எங்கிட்டானே இருக்கு... இது எப்படி சாத்தியம்.. அப்படின்னா யாராவது களவு கிளவு எடுத்திட்டுப் போயிட்டானா... எப்படியாச்ச...களவு எடுத்துட்டுப் போகவும் ஏலாதே...எப்படி..என்னாச்ச”

ஒரு நிமிஷத்துள் மெகாசீரியல் கேள்விகள் குனியக்காரன் கிணற்றடியில் யாருக்கெதிராகவோ செய்து புதைத்த நூல் முடிச்சுகள் மாதிரி...

நூல் முடிச்சு மாதிரி அவிழ்க்கப்படாமல் சிக்கல்களின் பின்னல்கள் தீராப் பின்னங்களாக அவனை தீண்டிக் கொண்டிருந்தன.

ஆச்சரியமாகவும் அதே நேரம் கவலையாகவும் சம அளவில் இரண்டும் மிக்ஸாகி முகபாவனைகளை வர்ண மாற்றங்கள் செய்து கொண்டிருந்தன.

கடந்த மூன்று வருஷமாய் தனக்குச் சொந்தமான நாய் வண்டில் என்று ஊர்ப்பாஷையில் சாதாரண மாகச் சொல்லப்படும் கையுழவு இயந்திரத்தில் புதுக்குடியிருப்பிலிருந்து பத்து மைல் தூரத்தில் கிராமப்

எலிப்பாறி

■ கிரேஸ்ரியா சபருள்ளா

பிரதேசத்துக்கு வந்து அந்த கையுழவு இயந்திரத்தினை மண்பாதையோரமாக நிறுத்திவிட்டு அவன் பிரதான பாதையிலிருந்து அரை கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் அமைந்துள்ள தனது வயலுக்குள் வந்துவிடுவான். சுமார் ரெண்டு ஏக்கர் அளவில் இரு போகம் செய்யக் கூடிய நீர்ப்பாய்ச்சல் வயல் அவனுக்கு சொந்தமாக மஜீது நகர் கிராம சேவகர் பகுதியில் சண்டியாறில் உண்டு. நாட்டின் சிவில் யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு கிண்ணியா பிரதேச செயலகத்துக்குட்பட்ட குரங்குபாஞ்சான், கல்லடி வெட்டுவான், கிராண், கல்லறுப்பு, சண்டியாறு போன்ற யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் இரு தசாப்த காலங்களுக்கு மேல் செய்யப்படாமலிருந்த வயற்காடுகளை திருத்தி வேளாண்மை செய்யும் அனுமதி விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட வில்லை. புதுக்குடியிருப்பில் குடியிருக்கும் நலாரும் பற்றைகளின் அரவணைப்பில் கிடந்த தனது வயற்காணியை திருத்தி கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக இரு போகமும் வேளாண்மை செய்து வந்துகொண்டிருந்தான்.

அயலில்தான் பெரும்பாலும் கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக வாழ்க்கை நாட்களின் செட்டைகளை சுழற்றி வீசிக்கொண்டிருந்தது. சாதாரணமாக வீட்டிலிருந்து வயலுக்கு தனது கையுழவு இயந்திரத்தில்தான் வருவான். வரும்போது சமைப்பதற்கான பொருட்கள் பண்டம் பாத்திரங்கள் பசளை, கிருமிநாசினி, மண்வெட்டி என டிரக்டரின் பெட்டியில் அமளிதுமளிப்பும்.

வயலுக்கு வந்தவுடன் எப்படியும் ஆகக் குறைந்தது ஐந்து நாட்களில் வயலில் படுத்துக் கிடப்பான்.

வயல் காவலுக்கென்று வேறு யாரையும் வேலைக்குப் போடாது அவனே வயற்காவலாளியாகி... வயலுக்கு தெற்கு மூளையின் ஓரிடத்தில் குடில் கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றான். தனிச்சமையல்... அப்புறம் ஐந்து நேரத்தொழுகை எல்லாமே அந்தக் குடியிருப்பில்தான். வயலில் தனிமை வாழ்க்கை அவனுக்கு ரொம்பவும் பழகிப்போய்விட்டது... ரொம்பப் பிடித்திருக்கின்றது. விவசாய மனிதர்களின் வியர்வை மணியோ கலந்து மணக்குகின்ற நெல் மணிகளின் வாசத்தில் மனசின் பாராங்கல் அப்படியே மறைந்துபோய் விடுகின்றன என்கிற ரகம் நலார்.

வழமையாக தனது ஹேன்ட் டிரக்டரை அந்த மண்பாதையில் நிறுத்தி வைத்ததுவிட்டு வயலுக்குள் இறங்கிவிடுவான். அப்புறம் ஏழு நாளைக்குப் பின் மீண்டும் அந்த மண்பாதைக்கு வந்து மீமே என்று முழித்துக் கொண்டிருக்கும் டிரக்டரை எடுத்துக் கொண்டு விட்டுக்கு வெளிக்கிட்டுவிடுவான்.

டிரக்டரை நினைக்கின்றபோது அதனை ஸ்டார்ட் பண்ணும் ஹேன்ட்லை தன்னுடன் எடுத்துச் சென்றுவிடுவான். அந்த ஹேன்ட்டில் இல்லாமல் டிரக்டருக்கு உயிர் வராது. அந்த வாகனத்தின் திறப்பு அது.

இன்று என்னவென்றால் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்த இடத்தில் தனது ஹேன்ட் டிரக்டரைக் காணோம்.. பார்வைகளின் எல்லைகள் முடியும் இடம் வரை கண்களை பல கோணங்களில் எல்லாத் திசைகளிலும் சுழற்றிச் சுழற்றிப் பார்த்தான்.

ம்ஹூம் டிரக்டரைக் காணோம்.

யார் கொண்டு போயிருப்பா...

இதென்னடா புதினமாயிருக்கு...

அக்கம் பக்கத்தில் வீடுகள் எதுவுமில்லை...

சுற்றிலும் வயல்பூமி... ஆங்காங்கு மரங்களின் கூட்டணி... பற்றைக்காடுகள். தூரத்தே அங்கொன்று இங்கொன்றாக அரிதரிதாய் சிறு சிறு மண் வீடுகள்... பெரும்பாலும் ஓலை வேயப்பட்ட வீடுகள். இப்போதுதான் அந்தப் பிரதேசத்தில் யுத்த காலத்தில் அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்த வர்கள் மெல்ல மெல்லக் குடியேறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அரிதரிதாக அமைந்திருந்த வீடுகளை பெரும்பாலும் அந்தப் பிரதேசத்தில் வேளாண்மை செய்பவர்கள் கட்டியிருந்தனர். விவசாய நோக்கத்திற்காக

வெயில் இந்த பூமியில் பட்டுத் தெறிந்தது.

மணி ஒன்பது... காலை நேரமென்றாலும் கோடைகால வெயில் முறைத்துப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

யாரிடம் கேட்கலாம்.

இனி அங்கு நின்று கொண்டு யோசிப்பதால் எதுவும் ஆகிவிடப் போவதில்லை என்பதனை உணர்ந்து கொண்ட நலார் அந்த மண்பாதையில் இறங்கி வீடுகள் அமைந்திருக்கின்ற பிரதேசத்தை நோக்கி நடந்தான். அங்கு இருக்கின்ற யாருக்காவது தனது டிரக்டர் சம்பந்தமாக ஏதாவது தெரிந்திருக்கலாம் என்கிற உள்ளூணர்வோடு...

அவனது நெற்றியின் அலை அலையான சுருக்கங்கள் காணாமல் போன தனது டிரக்டர் தொடர்பில் உள்ளூரக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதனை பளீரிடும் வெயிலுக்கு பாடம் நடாத்திக் கொண்டிருந்தது. இல்லாமல்... ஏழை

விவாசாயி... மண்ணையும் மழையையும் பார்த்து வாழும் மானுட வர்க்கம்.. உழைப்பு மட்டுமே மூலதனமாக இருக்கும் கூட்டத்திடம் ஆதனமென்று சொல்லிக்கொள்ள குண்டுமணிகூட இருப்பதில்லை. விதிவிலக்காக ஒரு புகழ்ப்பைக், ஓரிரண்டு ஆடு மாடுகள், ஒரு ஏக்கர் ரெண்டு ஏக்கர் வயற்காணி... கையுழவு இயந்திரமெல்லாம் விதிவிலக்காக ஓரிருவரிடம் மட்டுமே இருக்கும். நலார் விதிவிலக்குக்குள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட ரகம்... கஷ்டப்பட்டு சேர்த்த பணத்தில் வாங்கிய இரண்டாம் ரக கையுழவு இயந்திரம்... சொல்லிக்கொள்ள ஒரு அசையும் சொத்து... வருமான மூலத்தின் பாரிய பங்கினை வகித்துக் கொண்டிருந்த அந்த கையுழவு இயந்திரம் இன்று காணாமற் போய்விட்டது.

கவலை அவனை காட்டெலியாக மாறி கொறித்துக் கொண்டிருந்தது.

யா அல்லாஹ் என்ட டிரக்டர் எடுத்துத்தா... நேந்த கையும் துஆவுமாக வழிகின்ற வியர்வையோடு மண்பாதையில் வந்தவன் அந்த யாரது சின்னவன் அலிக்கான் போல கெடக்கு...

யோசனையோடு சின்னவன் என்ட டிரக்டர் பார்த்தியாடா... அஞ்சு நாளைக்கு முன்னம் ரோட்டுல பார்க் பண்ணிவிட்டு வயலுக்குப் போய் இன்னிக்காலை வந்து பார்த்தா வெச்ச எடத்துல டிரக்டர் இல்ல... எங்கும் தேடிப் பார்த்தாச்சு... எங்காவது என்ட டிரக்டர் கண்டியா அஸ்மி... களைத்துப் போயிருந்தது நலாரின் வார்த்தைகளில் நச்சென்று

“நலார் நாநா நல்லதாய் போச்சு ஒங்கள சந்திச்சது... ஒங்கள சந்திக்கனும்னுதான் நானும் இருந்தேன்... நல்ல காலம் நீங்களே வந்துட்டிங்க...”
“ஏன்டா சின்னவன் என்னையப் பார்க்கனும்னு ... என்னாச்சு... ஏதாச்சும் பிரச்சினையா...”

“இல்ல நலார் காக்கா... ஒங்கட டிரக்டர் பற்றிப் பேசலாம்னுதான் ஒங்கள தேடிக்கிட்டு இருந்தேன்”.

மைக்ரோ நொடி மாற்றம் நலாரின் கண்களில் குபீர் பாய்ச்சல்... மியாவ்... எலி கண்ட பூணையின் எதிர்பார்ப்பு...

“என்னடா சொல்லுற”.

“ஆமாங் காக்கா ஒங்கட டிரக்டர் காணலைன்னு சொன்னீங்கதானே அந்த டெக்டர்...”

“டெக்டரா... என்னடா ஆச்சு”

“இன்னைக்குப் பகல் ரெண்டு மணிபோல ரெண்டு பேரு எங்கிட்ட வந்தாங்க... நான் வயல் குடில்லே இருந்தேன்... அப்பதான் ரெண்டு பேரு வந்து டெக்டருக்கு ஸ்டார்ட் எடுக்குற கம்பி இருக்கான்னு கேட்டு என்னைய அதட்டுனாங்க...”

“அப்புறமா...”

.....

சின்ன அலிக்கான் பக்கத்து வயல்காரன்... நலாரின் வயலுக்குச் சற்றுத் தள்ளி சின்னவனின் வயல்... ஆனால் அது வீதியைப் பார்த்த வண்ணம் அமைந்திருக்கின்றது.

“அப்புறம்.. இந்த டெக்டரு யாருதுன்னு கேட்டு அதட்டினாங்க... எனக்கு வேத்து ஊத்திக்க ஆரம்பிச் சிட்டு... அப்படியே நடுங்கிப் போயிட்டேன்... அவர் களைப் பார்க்கவே பயமாக இருந்திச்சி... சிங்களத்துல தான் பேசினாங்க...”

“டிர்க்டர் யாருதுன்னு கேட்டதுக்கு நீ என்ன சொன்ன...”

“இந்த டெக்டர் நலார்ங்கற ஆளோடது... டெக்டர் நிறுத்தி வெச்சிட்டு வயலுக்குள்ளே இருக்காருன்னு சொன்னேன்”.

அதற்கப்புறம் என்னாச்சு

என்னையை இந்த டெக்டர் ஸ்டார்ட் பண்ண முடியுமானு கேட்டாங்க... நான் சொன்னேன் இத ஸ்டார்ட் பண்ண ஹென்டிஸ் வேணும்.. அது எங்கிட்ட இல்லன்னு சொன்னேன்.

.....

என்னைய அவங்களோட வரச் சொன்னாங்க. எங்கே

தெரியல்ல... ரொம்பப் பயந்து

போயிட்டேன்... நீங்கள் யாருன்னு கேட்டேன்.

யாருன்னு சொன்னாங்களா

அவங்க வான் எலப் பொலிஸ் ஸ்டேஷனச்

சேர்ந்த பொலிஸ்காரர்கள்.. ஆனா அவங்க யுனிஃபோர்ட் போட்டிருக்கல... சிவிலித்தான் இருந்தாங்க....

பொலிஸின்தான் எனக்கு குளிரெடுத்திருச்சி....

என்னமோ என்ன எழுவோன்னு ஆடிப் போயிட்டேன்..

ஏன்னா இப்ப வான் எலப் பொலிசு இஞ்சாலப் பக்கம்

அடிக்கடி வந்து சும்மா சும்மா என்னத்துக்குன்னு

இல்லாம புடிச்சிட்டு போயிடுறாங்க... நிம்மதியா

வெள்ளாம செய்ய ஏலுமா.... இல்லன்னா ஆடு மாடுதான்

வளர்க்க ஏலுமா... போனவாரம் மாடு மேச்சிக்கிட்டு

இருந்த மூஸின புடிச்சிப் போய் கஞ்சா வழக்குப்

போட்டிருக்கானுங்க... நாசமாய் போவானுக...

தனது டிரக்டர்க்கு என்ன நடந்திருக்கும்

என்பதனை பாதியாகத் தெரிந்துகொண்டு மீதியை

ஆழமாய் யோசித்துக் கொண்டிருந்த நலாருக்கு சின்ன

வனின் நாசமாய் போவானுக என்பது மட்டும் காதில்

விழுந்தது... இப்ப எங்க என்ட டிரக்டர்... அதச் சொல்லு.

நலார் பதற்றப்பட்டான்... ஏற்கனவே அடிமட்ட

வாழ்வின் எல்லைப்புறத்தில் காலில் நிற்கின்ற

கரிசுக்காட்டு பூமிக்காரனுக்கு இது எக்ஸ்ட்ரா

கவலை... இவர்களுக்குச் சொந்தமானது துயரலிசம்

மட்டும்தான்... காலத்தின் இசம் மார்பில் கால் வைத்து

மிதித்து துவம்சம் செய்கின்றது.

என்னையும் கூட்டிட்டுப் போயி போல்

மாமாட்ட வேல பாக்குற சமீமையும் ஜெஸீரையும் கூட்டி

வந்து ஜெஸீருட்ட சொல்லி ஒங்க டெக்டரை ஸ்டார்ட்

எடுக்க வெச்சாங்க...

ஹென்டிஸ் எங்கிருந்து எடுத்தார்களோ... போய்

மாமாட்டயும் ஒரு டெக்டர் இருக்குல்ல... அத ஓட்டுறது

இவன் சமீம்தான்... பொலிஸ்காரங்க சொல்லி அவன்

தான் எடுத்து வந்து ஸ்டார்ட் எடுத்தான். அப்புறமா

எங்கட மூனு பேரையும் அதட்டி ஒங்க டெக்டர்

பொட்டிக்குள்ள கம்பு தடியெல்லாம் தரிச்ச போடச்

சொன்னாங்க...

கம்பு தடியா

ஆமா நலார் நாநா... பொலிஸ் மெரட்டுனதால

நாங்களும் கம்பு தடியெல்லாம் வெட்டி ஒங்க டெக்டர்

பொட்டிக்குள்ள போட்டு நெரப்புனம்... நெரப்பிய

துக்குப் பொறகு சமீம் அந்த டெக்டர் வான் எலப்

பொலிசுக்கு ஓட்டிட்டு வரச் சொன்னாங்க.

பொலிசுக்கா

ஆமா நலார் நாநா இப்ப ஒங்க டெக்டர் வான் எலப் பொலிசு கெடக்கு... நீங்கள் அங்கதான் இப்ப போகனும்.

ஒனக்கு என்ட டிரக்டர் கொண்டுட்டுப் போன பொலிஸ்காரங்கள ரூபகமிருக்கா... கண்டா அடையாளம் காட்டுவியா...

ஆமா நலார் நாநா

அப்படின்னா வா இப்பவே பெலிசுக்குப் போகலாம்... நீயும் என்கூட வா...

எதுவும் போசாது சின்னவன் அலிக்கான் தலையைச் சொரிந்துகொண்டு நின்றான்.

என்னடா என்னாச்சு... எனக்கு வாயும் வயிறும் பற்றி எரியுதுடா... நாய்ங்க... நல்லா இருப்பானுங்களா...

இவனுங்களுக்கெல்லாம் நல்ல சாவு வராது... வாடா பொலிசுக்கு போயிட்டு வருவம்...

நலார் நாநா ஏற்கனவே ரொம்ப பயந்து போயிருக்கேன்.. நான்தான் ஒங்கக்கிட்ட எல்லாம் சொல்லித் தந்தேன்னு வெளங்கினா பொறகு வந்து என்னையும் கஞ்சாக் கேசல குடுக்கேசல புடிச்சிட்டு போயிருவாங்க... புள்ள குட்டிக்காரன்... அல்லாவுக்காக என்னையை வுட்டுடுங்க நலார் நாநா...

சின்னவனின் கண்களில் உண்மையிலேயே பயம்...

ஓட்டுமொத்த பயத்தையும் கொஞ்ச நாளைக்கு குத்தகை எடுத்திருப்பான் போலும்... காவல்துறை மீதும் அதிகார

இயக்கத்தின் மீதும் பாமர மக்களுக்கும் ஏழை ஜாதிக்கும்

இயல்பாக இருக்கின்ற அந்தப் பயமும் அச்சமும் சின்ன வனை சிம்போலிக்காக்கிக் கொண்டிருந்தது. உருவமற்ற

அரசு பயங்கரவாதத்தின் எதிர்க்கேள்விகளற்ற வன்முறைச் சாகசம்.

நியாயமான பயம்.

அப்படியில்லடா சின்னவன்... இந்த நேரத்துல அல்லாஹ்வுக்கு அடுத்து நீதான் எனக்கு உதவனும்...

நானும் ஒன்னப்போல வெவசாயிதான்... ஒனக்கு ஒரு பிரச்சினைன்னா நான் வரமாட்டேனா... அல்லாஹ்வுக்

காக மாட்டேன்னு மட்டும் சொல்லிராதே... என்னோட பொலிசுக்கு கூடவா சத்தியமா ஒன்ன நான் காட்டிக்

கொடுக்க மாட்டேன்.. என்ட டிரக்டர் கொண்டு போன பொலிஸ்காரங்கள மட்டும் எனக்கு அடையாளம் காட்டு...

அது போதும் நான் பேசிக்கிறேன்... அல்லாஹ்வுக்காக என் கூட வா சின்னவன்...

கெஞ்சிய நலாரைப் பார்க்க சின்னவனுக்கு பாவமாகத்தான் இருந்தது... தன்னைப் போல அவனும்

ஒரு விவசாயி... அன்றாடக் காய்ச்சி... வயித்துப் பொழைப்புக்காக தினம் தினம் தன்னைப் போலவே

சேறோடும் நீரோடும் போராடிக் கொண்டிருப்பான்... இவனுக்கு இன்று ஒரு அநியாயம் நடந்திருக்கின்றது...

நாளைக்கு எனக்கும் நடக்கும்... நலார் நாநா சொல்வதும் சரிதானே... ஆனா... ஆனா...

என்னடா இன்னமும் யோசிக்குற அது வந்து... அது வந்து...

சின்னவனின் வயிற்றில் ஒரு பத்துகிலோ புளி கரைந்து தொண்டைக்குழியை மண்வெட்டி கொண்டு

தோண்டிக் கொண்டிருந்தது. இல்லாதவனுக்கு இந்த

பூமியில் ஏதற்கெடுத்தாலும் மிரளவது இலவச இணைப்பு என்பது எழுதப்படாத தாபன விதிக்கோவை.

யோசிக்காதே சின்னவன்... என்ட டிரக்டருக்கு என்ன நடந்ததுன்னு நீதான் பாத்திருக்க... தயவு செஞ்சு எனக்கு ஒதவி செய்டா... எனக்குன்னு இருக்குற ஒரே சொத்து இந்த டிரக்டர் மட்டும்தான்டா... என்ட பொழப்பே இதுவதான்டா நடக்குது... அதுக்கு என்ன நடந்திச்சோ ஏது நடந்திச்சோ என்னப் படச்ச ரப்பே...

முகம் கறுத்து இரத்தம் வற்றிய உணர்வுகள் நலாரை தமது கொடிய பசிக்கு இறையாக்கி கொண்டிருந்தன.

“அது என்னன்னா நலார் நாநா எனக்கு ரொம்ப பயமா இருக்கு.. அடிக்கடி பொலிஸ்காரங்க இஞ்சால பக்கம் இப்ப வாராங்க... நெறயப் பேர புடிச்சிப் போய் கேஸ் போட்டிருக்காங்க... காரணமே இல்லாம கைது செஞ்சு கூட்டுல போடுறாங்க... அதான் பயப்படுறன்... ஒங்கனோட பொலிசுக்கு வந்தத பார்த்துட்டாங்கன்னா அப்புறம் எங்கத முடிஞ்ச மாதிரிதான். ஒங்களுக்கே தெரியும் தெனத் தெனம் நம்ம சாதி சனங்கள பொலிசு அநியாயத்துக்குப் புடிச்சுப் போயி கோர்ட்ல கேசு போடுற விஷயம். கோர்ட்ல மட்டும் நடக்குறதெல்லாம் அக்கிரமம்தானே. ஆதான் இதெல்லாம் நெனச்சா பயமாயிருக்கு”

சின்னவனின் பயத்தில் மறுக்க முடியாத உண்மையுண்டு என்பதனை நலாரால் மறுதலிக்க முடியவில்லை.

நீ சொல்றதும் சரிதான்... ஆனா தயவு செஞ்சு எனக்கு நீ ஒதவி பண்ணுடா... ஒரு தரம் ஒரே தரம் பொலிசுக்கு என்னோட வா... என்ட டிரக்டர் எடுத்துட்டுப் போன பொலிஸ்காரங்கள மட்டும் அடையாம் காட்டு... அதுக்கப்புறம் நீ போயிடு... நான் எப்படியாவது எம்பிரச்சினைய பார்த்துக்குறன்.

நலாரின் வார்த்தையில் இழையோடிய துயரம் சின்னவனை சின்னா பின்னப்படுத்தியது.. உணர்வுகள்ப் பொறுத்தவரை அவை எப்போதுமே பொதுவானவை படித்தவன் படியாதவன் என்று பார்த்து உருவாகும் வித்தை அவைகளுக்கு கிடையாது

எப்பேர்பட்ட அநியாயம்.

நலாருக்கு இப்போது நன்றாய் புரிந்தது. தனது டிரக்டருக்கு நடந்த கதை... சும்மா நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்த டிரக்டரைக் கொண்டு போயிருக்கின்றார்கள் என்றால் ஏதோ வழக்கொன்றை நலாருக்கெதிராக பதிவு செய்து கைது செய்து கோர்ட்டில் ஆஜர்படுத்தி... செய்யாத குற்றத்துக்காக அவனை அதட்டி குற்றவாளியா சுற்றவாளியா என நீதிமன்றத்தில் கேட்டு...

இந்த மாதிரி ஏற்கனவே அந்தப் பிரதேசத்தில் பலபேருக்கு நடந்திருக்கின்றது என்பதனால் நலார் அதனை ஓரளவு முன்கூட்டியே ஊகித்துக்கொண்டான்.

ஏனிந்த பொலிஸ் அராஜகம்

எதற்கு இந்த அக்கிரமம்

என்ன நோக்கத்தில் ஏழை முஸ்லிம் சனங்கள் மீது இந்த அடக்குமுறை

எதைக் கருத்திற்கொண்டு அப்பாவி முஸ்லிம் அன்றாடக் காய்ச்சிகள் மீது இந்த அத்துமீறல் சட்டத்தின் மூலம் முடுக்கிவிடப்படுகின்ற இந்த சர்வாதிகாரத்தினை

எவராலும் கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது. ஏனெனில் அரங்கேற்றப்படும் சர்வாதிகாரத்துக்கு எழுத்தில் இருக்கின்ற சட்டங்கள்தான் எடுபிடிகள் பசம்புல் வெளிகளென விரிகின்ற சட்டப் பிரிவுகளின் அமுலாக்கம் ஒரு பொம்மலாட்டம். சிவில் நிர்வாகத்தின் கூரிய நகங்கள் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய போர்ப் பூமியில் தமது வேட்டையை நிகழ்த்துகின்ற வெற்றி விழா.

நலார் நாநா ஒங்க கூட பொலிசுக்கு வரேன்.

சொன்ன சின்னவனின் மனமாற்றத்துக்கான காரணங்களை ஆராயும் நேர அவகாசமில்லாத நலார் “யா அல்லாஹ் என்ட டிரக்டர் எங்கிட்ட திருப்பிக் கொடுத்திரு” நேந்த கையும் துஆவுமாக...

பொலிஸ் நிலையம்

சின்னவன் நலாரின் காதுக்குள் நலார் நாநா வந்த ரெண்டு பேரில அந்தக் கறுப்பனும் ஒத்தன்... என அவன் காட்டிய திசையில் கறுப்பாய் முகத்தை முறைப்பாக வைத்துக்கொண்டு முற்றிலும் தொலைந்த சிரிப்பைப் பற்றி கவலைப்பட்டாது பெயர் தெரியாத அந்த காக்கி நின்று கொண்டிருந்தான்.

அந்தா பாருங்க... ஒங்க டெக்டரு... என சின்னவன் காட்டிய திசையில் பொலிஸ் நிலையக் கட்டடம் அமைந்திருக்கின்ற அந்த வளவின் வலது பக்க ஓரமாக பொலிஸாரால் நானாவித குற்றங்களுக்காகவும் மெய்யாகவோ அல்லது பொய்யாகவோ குற்றச் செயல் களுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்ற சான்றுப்பொருட்களான துவிச்சக்கரவண்டிகள், வண்டில்கள், ஏழெட்டு மோட்டார் சைக்கிள்கள், த்ரீவீல் ஒன்று... மணல் ஏற்றப்பட்ட டேலரோடு ரெண்டு டிரக்டர்... அதற்கப்பால் நலாரின் ஹேன்ட் ட்ரக்டர்..

ஹேன்ட் ட்ரக்டரின் பின் பெட்டிக்குள் நிறைய கம்பு தடிகள்... சின்னவனும் ஏனைய இருவரும் பொலிஸாரின் அதட்டலுக்கு பயந்து நடுங்கி அவசர அவசரமாக ஏற்றிய கம்புதடிகள்...

பறையனுகள்..

சின்னவன் நீ வெளில நிலிலு... நான் போய் அந்தப் பொலிஸ்காரனுக்கிட்ட பேசிட்டு வாரேன்... என சின்ன வனை கேட்டுக்கு வெளியால் நிறுத்திவிட்டு நலார் மட்டும் உள்ளே நுழைந்தான்... மனசுக்குள் பொங்கிக் கொண்டிருந்த உணர்ச்சி வெறித்தனத்தோடு அடிக்கொரு தடவை அவனுக்கு எச்சரிக்கை மணியடித்துக் கொண்டிருந்தன எந்தக் கணத்திலும் நாங்கள் வெடித்து விடலாமென்று

உண்மைதான்...

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலைகெட்ட பொலிஸ் மாந்தரை நினைத்து... விளிம்பு நிலை மக்களின் விலாசத்துக்குரிய நலார் போன்றவர்களை கேட்க நாயில்லை என்ற பேருண்மை அதிகார வெறியின் யானைப் பொசிக்கு சோளப்பொறி விநியோகம் செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஏன் யா அல்லாஹ் அநியாயத்துக்கு இப்படிப் போட்டு இவர்கள் எம் போன்றவர்களை அலைக்கழிக்கின்றார்கள்.

குரலுக்கு உரிமமற்ற ஏழைகளின் ஊமையான எந்தக் கேள்விகளுக்கு இதுவரை விடை கிடைத்திருக்கின்றது... இதுவே விதியாகிவிட்ட உலகின் வரலாற்று

நடைமுறை நலாருக்கு விதிவிலக்கு செய்ய
விரும்பவில்லை.... விரும்பப் போவதுமில்லை...

அய்யா...

கொஞ்ச நஞ்சம் தனக்கு தெரிந்த பொரடிக்கு
சேதமில்லாத சிங்கள பாசுஷியில் நடந்த கொடுமைகளை
விளங்கப்படுத்திவிடலாம் என்கிற நம்பிக்கை நலாருக்கு
இருந்தது.

அந்த அய்யா என அழைக்கப்பட்ட காவல்
பூனை நலாரை முறைத்தது.

யாருய்யா நீ...

அந்த அறைக்குள் மூன்று காக்கிகள் ஹைதர்
காலத்து டைப்பரைட்டர்களில் அசுவாரசியமாக டைப்
பண்ணிக் கொண்டிருந்தது நலாருக்கு ஒரு டைப்பாக
விருந்தது.

என்னாய்யா வேணும்...

இல்லங்க... பகல் ரெண்டு மணிபோல என்ட்
டெக்டர் நீங்கள் கொண்டு வந்துட்டிங்க... இப்ப வெளில்
பாத்தேன்... இங்கதான் என்ட் டெக்டர் கெடக்கு...
அதான் அதப்பத்தி பேசலாமனு வந்தேன்...

ஓ... நீதானா டிரெக்டர் சொந்தக்காரன்...
ஏளனமாக நலாரைப்பார்த்த அந்த காக்கி பீஸியின்
அவன் அசிரத்தையினை நலாருக்கு பதிலளித்தது
மனசுக்குள் மைகரோ நொடி சருக்.

அந்த பொலிஸ்காரன்தான் சின்னவனால்
அடைளம் காட்டப்பட்டவன். நலாரின் நிறுத்தி
வைக்கப்பட்டிருந்த ட்ரெக்டரை கொண்டு
சென்றவர்களுள் ஒருவனாய்

சேர்... என்ட் ட்ரெக்டர்தான் அது...

பாதையோரமாக நிறுத்தி வெச்சிட்டு வயலுக்குப்
போயிட்டேன். திரும்பி வந்து பார்த்தப்ப நான் நிறுத்தி
வெச்ச எடத்துல ட்ரெக்டர் இருக்கல.. அப்புறமாத்தான்
கேள்விப்பட்டேன் நீங்க பொலிசுக்கு கொண்டு
வந்துட்டிங்களாம்.

ஆமாய்யா நாங்கதான் கொண்டு வந்தோம்.
பச்ச மரத்த வெட்டி ஏத்திட்டு வந்தா புடிக்காம என்ன
இன்னும் மரத்த வெட்டி ஏத்துன்னா சொல்லுவாங்க...

நலாருக்குள் மின்னலடித்தது "இன்று மாலை
ஒருவர்.." என்று செய்திக்கு தயாரானான். இவன் என்ன
சொல்லுறான். சொல்லுறானா இல்லை உளறுகிறானா...
பகல்லயே தண்ணி கிண்ணி போட்டு மப்புல
இருக்கானோ... விசரன் மாதிரி கதச்சிட்டு இருக்கான்...
மரமுங்குறான்... டிரக்டர்ல ஏத்தினது சொல்லுறான்.

சேர் நான் என்ட் ட்ரெக்டர் பாதையோரமா
நிறுத்தித்தானே வெச்சிருந்தேன்... யாருக்கும் என்ட்
வாகனத்த குடுக்கக் கூட இல்லையே... யார் சேர் மரம்
வெட்டி என்ட் வாகனத்துல ஏத்தினது...

அப்பாவித்தனமாக நலார் கைகளைக் கட்டிக்
கொண்டு கேட்டதில் ரொம்ப பவ்வியம் தெரிந்தது.
பொலிஸாச்சே... எங்கே அடித்து விடுவார்களே என்ற
அச்சம்.

யார் ஏத்துனதா நீதான்..

என்ன நானா...

ஆமாய்யா... நீதான் ஒன்ட் ட்ரெக்டர்ல
வெட்டப் பட்ட மரத்துண்டுள ஏத்தி வந்த... ஏத்தி
வரும்போது கையும் மெய்யுமா புடிச்சிட்டோம்...

ஒண்ணும் தெரியாத மாதிரி பேசுற... அந்த கொன்ஸ்டபிளின்
வார்த்தைகளில் இளக்காரம் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

ரொம்ப சாதாரணமாக இயல்பாகத்தான் அந்த
கொன்ஸ்டபிள் சொன்னான். அவன் அதைச்
சொல்லுகையில் தடுமாற்றமோ அல்லது குழப்பமோ
எதுவும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆடிப்போய்விட்டான் நலார்... அடுக்கடுக்காக
ஷொக்குகள்... ஒரு அதிர்ச்சியிலிருந்து மீள முன்னரே
தொடர் சங்கிலிகளாய் பல அதிர்ச்சிகள். அந்த கொன்ஸ்ட
பிள் முன்னால் நின்று கொண்டிருந்த நலாரின் இரு
பாதங்களும் பூமியின் நடுப்பகுதிக்கு இறங்கிக் கொண்டிரு
ந்தன. நடக்காத ஒன்றை நடந்ததாக, நிகழாத ஒன்றை
நிகழ்ந்ததாக, பொய்யான பெரும் பொய்யை எப்படி
இவனால் இப்படி புனைய முடிகின்றது... அதுவும்
இயல்பாக... பொய்யெனப் பெய்யும் மழை.

என்ன சேர் சொல்லுறீங்க... நான் என்ட் டிரக்டர்
பார்க் பண்ணிட்டு வயல் காவலுக்காக வயலுக்குள்ளே
படுத்துக் கெடந்தேன்.. என்னப் போய் மரம் ஏத்தி
வந்தேன்னு சொல்லுறீங்க...

ஆமாய்யா நீதான் மரம் ஏத்தி வந்த... நீ அப்படி
வரும்போது கையும் மெய்யுமா எங்கக்கிட்ட மாட்டிக்
கிட்டே... இதுதான் நடந்தது... வெத்திலை போட்டிருப்
பான் போலும்.. சப்பிக் கொண்டேயிருந்தான். கடை
வாயில் என்ன வகையான சிகப்பு என்று யோசிக்க
வைக்கும் நிறத்தில் வழிந்து கொண்டிருந்தது.
துடைக்காமல் அதன் பாட்டிலேயே விட்டிருந்தான் அந்த
எங்க ஊரு காவக்காரன்.

ஏன் சேர் அபாண்டமா இப்படி இல்லாத ஒண்ண
இருக்குறதா பச்சப் பொய்ய சொல்லீங்க... நலாரின்
கண்களில் நீர்த்திரைகள்..

ஏய்... என்னவாய் நீளுது... நீ ஒன்ட் ட்ரெக்டர்ல
மரம் ஏத்தி வந்ததா கேஸ் பதிவாயிருச்சி... இதுக்கு
சாட்சிகள் இருக்கு.. ஒன்ட் கேஸு கோர்ட்டுல
பாரப்படுத்தப் போறோம். அங்க தண்டப்பணம்
அடிப்பாங்க அதக்கட்டிட்டு ஒன்ட் ட்ரெக்டர் எடுக்குற
வழிப்பாரு... அத வட்டுட்டு பொய் கிய்னு பெரிய
இவனாட்டம் பேசிட்டு இருக்க... போய்யா...

சேர்... நான் நான்...

சொன்னா வெளங்காது. இப்படியே பேசிட்டு
இருந்தியேனா என்ட் ராஜகாரியவுக்கு (கடமை)
இடையூறு செஞ்சதா இன்னொரு கேஸப்
போட்டுடுவேன்... போய்யா வெளில்... இப்ப ஓ ஐ ஸீ
வருவாரு... அவர்க்கிட்ட போய்ப்பேசு... என்ற
கொன்ஸ்டபிள் தனக்கு முன்னால் ஒரு மனுஷன் நின்று
கொண்டிருக்கிறான் என்பதனையே தெரியாத மாதிரி சற்று
தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்த பொம்பளப்
பொலிஸாரிடம் போய் சிரித்துப் பேச ஆரம்பித்தான்.

வெள வெளத்துப் போயிருந்தான் நலார். இங்கு
என்னதான் நடக்கிறது... உள்ளத்தின் தளர்ச்சியால் உடம்பு
ஆடிக் கொண்டிருந்தது. ஓ ஐ ஸீ யைச் சந்திக்கட்டாம்.
கிழிச்ச... எல்லாரும் ஒரே குட்டைல கெடக்குற
மட்டதானேடா நீங்க... பொறம்போக்கு... ஒனக்கெல்லாம்
நல்ல சாவே கிடையாது. என உள்ளக்குள் திட்டித்
தீர்த்தவனின் ஜனநாயக அந்தஸ்து காணாமற்
போயிருந்தது. இனி எதுவுமே ஆகப் போவதில்லை

என்பது மட்டும் அவனுக்கு உறுதி. இனி என்ன நடக்கும்... ஜனநாயம் என்றால் மக்களால் மக்களுக்கான மக்களுக்காக....

ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் அவனுக்கு சற்று நிம்மதி. கெட்டதிலும் ஒரு நல்லது நடக்கும் என்பார்களே அந்த மாதிரி. நல்ல காலம் அவனை அவர்கள் செய்யாத குற்றத்துக்கு கைது செய்து கூண்டில் போடவில்லை. ஏன் இந்த நேரம் கைது செய்து உள்ளே தள்ளியிருக்க வேண்டுமே... பொலிஸில் சில விடயங்களை ஊகிக்க முடியாது. அவர்கள் எடுப்பதுதானே இறுதியும் அறுதியுமான தீர்மானம். மாற்றமாக இனி ஏதாவது ஓர் நாளில் நீதவான் நீதிமன்றத்திலிருந்து குறித்த திகதியில் காலை ஒன்பது மணிக்கு இந்த நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகவும் என்ற கட்டளையடங்கிய அழைப்பானை அவனை வந்து சேரும்.

அதுவரை அவனது ட்ரெக்டர் பொலிஸ் நிலைய வளவுக்குள் மழையோடு மலயுத்தம் செய்யும்... வெயிலின் காம வெறியால் வேட்டையாடப்படும்.. காற்றின் உப்புக்கும் வெம்மைக்கும் காச கொடுக்கப் படும்... அதோ அங்கே நாட்கணக்கில் மாசுக்கணக்கில் "தேமே" என்று கிடக்கும் ஏனைய வாகனங்கள் போல

இனி எதுவுமே செய்ய முடியாது.

இவன் பாமரன்... படிப்பறிவில்லாதவன்.

வறுமைக்குப் பிறந்தவர்களின் பட்டியலில் எப்போதும் தனது இடத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவன். அதிகார இயத்திரத்தின் கூரிய நகங்களால் முதலில் குதறி எறியப்படுபவன்.

பாவம்

சோர்வோடு வெளியே வந்தான் நலார்

என்ன நலார் நாநா... என்ன ஆச்சு...

எல்லாம் முடிஞ்சி போச்சுடா...

என்ன நாநா சொல்லீங்க...

மரம் ஏத்தி வந்தேனாம்.. புடிச்சாங்களாம்.

இப்ப கேஸ் போடப் போறாங்களாம். கோர்ட்டுல ஃபைன் அடிப்பாங்களாம். அதுக்கப்பறம் டிரெக்டர் எடுத்திட்டுப் போகட்டாம்.

என்ட அல்லாஹ் என்ன கொடுமை நாநா இது ஒனக்குத் தெரியுது.... எல்லாத்தையும்

அல்லாஹ் பாத்திட்டு இருக்கான்... அநியாயங்களை அல்லாஹ் சும்மா விடமாட்டான்... என் மனசெரிஞ்சு சொல்றேன் இவனுக்கு நாசமாத்தான் போவானுகள்..

"இப்ப என்ன செய்யப் போறீங்க..."

"என்னத்த செய்யுற... அதனர் யோசிச்சிட்டு இருக்கன்"

"நீங்கதான் மரமே ஏத்தல்லேயே.. அப்பறம் எப்படி அநியாயமா கேசு போடலாம். சும்மாதானே டெக்டர் நிப்பாட்டி வெச்சிருந்தீங்க நசார் நாநா. ஏன்ட ரப்பில் ஆலமீனே என்ன கொடுமையிது"

நலார் லேசாக புன்முறுவலித்ததில் அதில் நூற்றாண்டு கால வெறுமையும் விரக்தியும் உடல்களால் தழுவி முரட்டுத்தனமாக படுக்கையறையில் மோதிக் கொண்டதற்கான தடயங்கள் தெரிந்தன.

"இப்ப என்ன செய்யப் போறீங்க நலார் நாநா. நம்ம எம்பிட்ட போய் கதச்சிப் பாப்போமா. போலிசிக் கிட்ட கதச்சு சொல்லுவோம். ஏம்பி கதச்சார்னா ஒங்க

டெக்டர் ஒங்களுக்கு பொலிசு தந்துருவாங்கன்னு நெனக்குறன. இரவக்கு எம்பிக்கிட்ட பொயி சொல்லு வோம் இந்த அநியாயத்த" என்று அப்பாவித்தனமாக ஆனால் சீரியசாக அவன் சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது நலாரின் சோகமடர்ந்த முகத்தில் சோமாரி பெய்வதற்கான கருப்பு நிற வண்ண மாற்றம்

"சும்மா வள வளக்காம நிறுத்துறியா.

தேவையில்லாம பேசாத. வருஷக்கணக்கா திண்ண உண்ண வழியில்லாத நம்மட சாதி சனத்த எத்தின தரம் இந்த பொலிஸ் நாயங்க சும்மா புடிச்சிப் போயி மரக் கேசையும் கஞ்சாக் கேசையும் குடுக் கேசையும் போட்டு அலக்கழிச் சிருப்பாங்க. நாங்கூட எம்பிக்கிட்ட பொயி பல தடவ இது சம்பந்தமா பேசியிருக்கன். எல்லாம் நாம் பாத்துக்குறன்னு சொல்வாங்க. ஆனா எதுவும் நடக்காது. இந்த மண்ணாங்கட்டிங்ககிட்ட போய் சொல்ற விட பேசாம இருக்கலாம். அதுவுமில்லாம இப்ப அவங்கல்லாம் கொழும்புல இருக்காங்களோ இல்ல கண்டில இருக்காங்களோ. யாருக்குத் தெரியும். ஒம் பிரச்சினைய நீதாண்டா பாக்கனும். ஒத்தனும் ஒனக்கு தொனக்கி வரமாட்டான்... என்ட அல்லாஹ் என்ன சோதனையிது..."

நலாரின் வார்த்தைகளில் நெளிந்து கொண்டிருந்த விரக்தி நாகத்தின் கொடிய பற்களிலிருந்த விஷம் சின்னவனின் கண்களுக்குள் பீய்ச்சியடித்தது.

"அப்ப என்னதான் பண்ணப் போறீங்க"

"வேற என்ன செய்ய எப்படியும் பொய்க் பேச

பொலிசு போடத்தான் போவுது. டிரக்டர் இல்லாம எப்படிரா பொழப்ப நடத்துறது. அத நம்பித்தானே நம்ம பொழப்பே இருக்கு. கோர்ட்டுல கேசு போட்டப்பறம் குத்தத்த ஏத்துக்கிட்டா தண்டப் பணம் அடிப்பாங்களாம். அதக்கட்டிட்டு டிரக்டர் எடுக்குற வழியப்பாப்பம். இப்ப வெள்ளாம வெட்டுற சீசன். மகளுக்கு கல்யாணம் வேற இருக்கு. இந்த டிரக்டரையும் வயலயும் நம்பித்தான் இருக்கன். எப்ப கேசு போடுவாங்களோ தெரியாது. வா போகலாம். யா அல்லாஹ் என்னைய இந்த சிக்கல்ல இருந்து காப்பாத்து ஒனக்கு ஆடறத்து குர்பான் குடுப்பேன்"

வின் குறிப்பு

.....

இதற்கு அடுத்து வந்த ஐந்து நாட்களுக்குப் பின்னர் நலார் அவனது வீட்டிலிருந்த போது திடீரென்று பொலிசால் கைது செய்யப்பட்டு நீதவான் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்பட்டு பொலிசார் நீதிமன்றத்தில் "நலார் என்ற இந்த சந்தேக நபர் காட்டுக்குள் சென்று மரம் வெட்டி அவரது ட்ரக்டரில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்த போது பொலிசாரினால் கைது செய்ய முற்பட்ட போது தான் மரங்களை ஏற்றி ஓட்டி வந்த ட்ரக்டரை விட்டு விட்டு பொலிசிடமிருந்து தப்பி ஓடி ஒளிந்து கொண்டிருந்ததாகவும் சந்தேக நபரை மிகக் கஷ்டத்தின் மத்தியில் பொலிசார் கைது செய்ததாகவும், இதன் காரணமாக சந்தேக நபருக்கு பிணை வழங்கக் கூடாதென்றும் பொலிசால் "சுட்டப்படி" செய்யப்பட்ட விண்ணப்பத்தினை வழமை போலவே முற்றிலும் விசுவாசித்த கௌரவ நீதவான் அவர்கள் நலாரை எதிர் வரும் இரண்டு வார காலத்துக்கு விளக்க மறியலில் வைக்குமாறு உத்தரவிட்டிருந்தார்.

“கள்” என்ற விசுதி முதலில் அஃறிணை பன்மையைக் குறிக்க மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டதாம். பிற்காலத்தில் அது மெல்ல மெல்ல மற்றச் சொற்களின் பன்மையையும் குறிக்க தொடங்கிவிட்டது. அது போல், “அர்” என்பதும் பன்மை விசுதியாகக் கருதப்படுவதால் இக் “கள்” விசுதி “அர்” உடன் ஓட்டும் போது “அர்கள்” என்ற இரட்டைப் பன்மையாக இது வரத்தொடங்கியிருக்கிறது.

உதாரணம் : காதலர்கள், அவர்கள், தோழர்கள், நண்பர்கள்.

இப்படியாக “கள்” என்ற சொல்லு, பயன்பாட்டு முறையிலே அது பெற்ற பெரும் சிறப்பினை “கள்” பெற்ற பெருவாழ்வு” எனும் கட்டுரை வாயிலாக டொக்டர் மு.வரதராஜன் தெளிவுபடுத்தியிருந்தார். அவை பற்றிய விடயங்களை நான் சொல்லித் தான் நீங்கள் தெரியவேண்டுமென்றில்லை. இன்னும் அதுபற்றி அறிந்திருக்காதவர்கள் 1987 ஆம் ஆண்டு கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு 11 வகுப்புக்குரிய தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்தினைத் தேடி எடுத்துப் படித்துக்கொள்ளலாம். மிகத்தெளிவான கட்டுரை, அது.

இங்கே இந்தக் கட்டுரையானது, “கள்” என்ற விசுதி சில சொற்களோடு சேருகின்றபோது மெய்யெழுத்துகள் (குற்றுள்ள எழுத்துகள்) சேருகின்றபோது அது பொருள் மாறுபடும் விதத்தைச் சொல்லுகின்றது.

பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பலரும், ஈழத்திலே இருந்து வெளிவருகின்ற அனேகமான நாளிதழ்கள், மற்றும் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் என்று சிலரும் இத்தகைய பண்பிலே நின்று எழுதி வருகின்றனர் என்பதே உண்மை ஆகும். அதற்கான முழுமையான ஆதாரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. “கள்” என்பதனைச் சரியாகப் புணர்த்திக் கொள்வதிலே சிறுமை அடைந்து விட்டோமா? அல்லது “கள்” என்ற சொல் சிறுமை அடைந்து விட்டதோ? என்பதை இக்கட்டுரை முடிவில் நீங்களே உணர்ந்து கொள்வீர்கள்.

“கள்” வெற்ற சிறுவாழ்வு

க் ங் ச் ஞ் ட்
ண் த் ந் ப் ம்
ய் ர் ல் வ் ழ்
ள் ற் ன்

முதலிலே குற்றியலுகரம் என்றால் என்ன? என்பதைப் பார்ப்போம்.

சில சொற்கள் “உ” என்ற ஓசையில் முடிகின்றன. இப்படி ஒலிக்கின்றபோது எது தன் இயல்புநிலையிலிருந்து குறைந்தொலிக்கின்றதோ அது குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

அதாவது க், ச், ட், த், ப், ற் எனும் வல்லின மெய்களோடு பின்னொட்டாக “உகரம்” ஓட்டி வரும் போது அவை முறையே கு, கூ, டு, து, பு, று ஆகிவருகின்றன. இவற்றிற்கு முன்னொட்டாக எழுத்தினை அடிப்படையாகக்கொண்டு அவை ஆறு வகையாக்கப்பட்டுள்ளன.

1. வன்றொடர் குற்றியலுகரம் : பாக்கு, பேச்சு, வெட்டு, சொந்து, காம்பு, மாற்று.

2. மென்றொடர் குற்றியலுகரம் : உறங்கு, பஞ்சு, சொண்டு, பந்து, பாம்பு, மன்று.

3. இடைத்தொடர் குற்றியலுகரம் : செந்து, மாம்பு, சாம்பு, கண்வு, மாங்கு (இறந்துபோதல்), மூங்கு.

4. உயிர்த்தொடர் குற்றியலுகரம் : மிளகு, உளவு, வயிறு, மாரீசு, குருசு, மனுவ.

5. நெடில்தொடர் குற்றியலுகரம் : காது(க்+ஆ+து), ஈடு, ஊது, ஏறு, ஓடு.

6. ஆய்ததொடர் குற்றியலுகரம் : எஃகு, அஃது, உஃது

குற்றியலுகரம் பற்றி மேலே சொன்ன அத்தனை விடயங்களும் யாவருக்கும் வாலாயமாகிப் போனவை ஆகும்.

இனி சொல் புணர்ச்சியிலே “க்”, “ச்”, “ப்” என்ற மெய்யெழுத்துகளில் ஏதாவது ஒன்றினை அடுத்து “கள்” விசுதி வரும்போது அதனை இலகுவாக எப்படி ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பது என்பது பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. நெடில் எழுத்தில் ஆரம்பிக்கும் இரண்டெழுத்துக் குற்றியலுகரச் சொல்லினை அடுத்து “கள்” விசுதி ஓட்டும்போது மெய்யெழுத்து மிகையாக ஒலிக்காது.

உதாரணம் : ஆடு, மாடு, கூடு, மாது, காது, பாடு, சாது, வீடு போன்றவை முறையே ஆடுகள், மாடுகள், கூடுகள், மாதுகள், காதுகள், பாடுகள், சாதுகள், வீடுகள் என்று தான் புணர்ந்து வரும்.

மாறாக ஆடுக்கள், மாடுக்கள், கூடுக்கள், காதுக்கள், பாடுக்கள், சாதுக்கள், வீடுக்கள் என எழுதுவது தவறானதாகும்.

2. குறில் எழுத்தில் ஆரம்பிக்கும் இரண்டெழுத்து, மூன்றெழுத்துக் குற்றியலுகரச் சொல்லினை அடுத்து “கள்” விசுதி ஓட்டும்போது மெய்யெழுத்து மிகையாக ஒலிக்கும்.

உதாரணம் : அணு, பசு, மடு, கணு, பரு, தெரு, உரு, உடு, வரவு, செலவு, உறவு, ஆய்வு, நோவு, தீவு, மிளகு, சுளகு, வரகு, கொலுசு, மிராசு, தினுசு போன்றவை முறையே அணுக்கள், பசுக்கள், மடுக்கள், கணுக்கள், பருக்கள், தெருக்கள், உருக்கள், உடுக்கள், வரவுகள், செலவுகள், உறவுகள், ஆய்வுகள், நோவுகள், தீவுகள், மிளகுகள், சுளகுகள், சொலுசுகள், மிராசுகள், தினுசுகள் எனப் புணர்ந்து வரும்.

3. க், ச், ட், த், ப், ற் போன்ற வல்லின மெய்களோடு அதன் உகர எழுத்து ஓட்டி வந்த சொல்லோடு “கள்” விசுதி ஓட்டும்போது மெய்யெழுத்து மிகையாக ஒலிக்காது.

உதாரணம் : பாக்கு, வாக்கு, நாக்கு, பொச்சு, வாழ்த்து, எழுத்து, பாராட்டு, உறுப்பு, தோப்பு, காப்பு, நாற்று, கீற்று, கூற்று, முத்து, சொத்து, இனிப்பு போன்றவை முறையே பாக்குகள், வாக்குகள், நாக்குகள், பொச்சுகள், வாழ்த்துகள், எழுத்துகள், பாராட்டுகள், உறுப்புகள், தோப்புகள், காப்புகள், நாற்றுகள், கீற்றுகள், கூற்றுகள், முத்துகள், சொத்துகள், இனிப்புகள் என்றுதான் புணர்ந்து வரும்.

மாறாக பாக்குக்கள், வாக்குக்கள், நாக்குக்கள், பொச்சுக்கள், வாழ்த்துக்கள், எழுத்துக்கள், பாராட்டுக்கள், தோப்புக்கள், காப்புக்கள், நாற்றுக்கள், கீற்றுக்கள், கூற்றுக்கள், முத்துக்கள், சொத்துக்கள், இனிப்புக்கள் என்று எழுதும் போது பொருளின் தன்மை மாறி வருவதை அவதானிக்கலாம்.

அதாவது, தோப்புக்கள் என்று சொல்லும்போது தோப்பிலிருந்து பெறப்பட்ட ஒருவகைக் “கள்” என்று அது பொருள் விளக்கம் பெற்று விடுகின்றதல்லவா?

“இன்று என பிள்ளைகளுக்கு இனிப்புகள் நிறைய வாங்கி வந்திருக்கிறேன்” என்பதை “இன்று என பிள்ளைகளுக்கு இனிப்புக்கள் நிறைய வாங்கி வந்திருக்கின்றேன்” என்று சொல்கின்றபோது பொருள் அர்த்தம்மாறித் தெரிவதோடு, அப்படியான ஒரு தந்தையினை மற்றவர்கள் ஒருவிதமாகப் பார்க்கவேண்டியும் வரும்.

இவை போலவே இதில் சொல்லப்பட்ட ஏனைய சொற்களையும் பொருள் நோக்கிப் பார்க்க வேண்டி இருக்கின்றது.

4. நெடில் தனி எழுத்துடன் “கள்” விசுதி ஒட்டும்போது மெய்யெழுத்து மிகையாக ஒலிக்கும்.

உதாரணம் : யாக்கள், ஈக்கள், மாக்கள், யூக்கள்.

இங்கே, யூக்கள் என்பது யூக்களின் கூட்டத்தினைக் குறிக்கின்றது. அல்லது யூக்களில் இருந்து வடிகின்ற கள்ளாகிய தேனினையும் குறிக்கின்றது. அதாவது இரு பொருள் பெற்றுவருவதையும் அவதானிக்கலாம்.

இங்கு, “கள்” என்பது பன்மையை குறிக்கும் ஒரு விசுதியாக மட்டும் நோக்கப்படவில்லை. பனை, தென்னை, வேம்பு இவற்றிலிருந்து பெறப்படும் வடிசாற்றினைக் “கள்” என்றுதான் சொல்கின்றார்கள். அப்படிப் பார்க்கின்ற போது “கள்” என்பது தனிச் சொல்லாகவும் நோக்கப்படுகின்றது என்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

இதிலே “கள்” என்பதை தனிச் சொல்லாகவன்றி பன்மையினைக் குறிக்கின்ற விசுதியாகவே நோக்க வேண்டும். ஒரு சொல் பல பொருள் என்பது தமிழில் புதுமையல்லதானே! அதுபோலத்தான் இதுவும்.

5. ஐ இல் முடிகின்ற ஒரெழுத்துச் சொற்கள் “கள்” விசுதியுடன் ஒட்டும்போது மெய்யெழுத்து மிகையாக ஒலிக்காது.

உதாரணம் : பைகள், கைகள், மைகள்.

6. பிற மெய்யெழுத்துகளுடன் முன்னொட்டாகக் குறில் வந்தாலும் அல்லது நெடில் வந்தாலும் அவை மிகையாக ஒலிக்காது வரும்.

உதாரணம் : பொய்கள், காய்கள், பெண்கள், சுவர்கள், தேர்கள், கடன்கள், மயில்கள், கடல்கள், பதில்கள்.

“கள்” நரும் இன்னொரு மயக்கம்:

(அ) நாட்கள், ஆட்கள் என்று உச்சரிப்பதையோ அல்லது எழுதுவதையோ தவறு என்றுதான் சிலர் சொல்கின்றார்கள். அவை முறையே நாட்கள், ஆட்கள் என்று எழுதுவதையே சரி என்று வாதிடுகின்றார்கள். ஏனென்றால், கோள்கள், தோள்கள், கால்கள், நூல்கள் என்றுதானே சொல்கின்றோம். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது நாட்கள், ஆட்கள் என்று உச்சரிப்பதே சரியாகும்.

(ஆ) அதே சிலர், சொற்கள்; மரங்கள்; கற்கள்; முறங்கள்; பட்டங்கள்; தென்னங்கள்; முட்கள்; புற்கள் என எழுதுவதே சரி என்று ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

மேலே சொல்லப்பட்ட (அ), (ஆ) என்பவற்றிலிருந்து பின்வரும் முடிவுகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

• மெய்யெழுத்துக்கு முன்னெடில்

வந்தால் அந்த மெய்யெழுத்து “கள்” விசுதியுடன் ஒட்டும்போது அது திரிவுபடாது.

• ல், ற், ள், ட், ம், ங் எனும் மெய்யெழுத்துக்கு முன் குறில் வந்தால் அந்த மெய்யெழுத்து “கள்” விசுதியுடன் சேர்ந்து திரிவுபடும்.

பழைய ஏற்றுக் கொள்வதும், காலமாற்றத்திற்கேற்ப அவை மாறுதல் அடைவதும் இயல்பான ஒரு விடயமே ஆகும். எடுத்த எல்லாவற்றிற்கும் தொல்காப்பியம் சொல்கின்றது, நன்னூல் சொல்கின்றது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்க முடியாது. அவர்கள் தங்கள் காலச் சிந்தனைகளைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதனை மீளாய்வு செய்வது தவறொன்றுமில்லைத்தானே!

“தையல் சொல் கேளேல்” என்று பழந்தமிழ்ப்புவரான ஓளவையார் சொல்கின்றார். இதன் அர்த்தம் என்ன? “பெண்கள் சொல்லும் எதையும் கேளாதீர்கள்” என்பதே ஆகும். அப்படிப் பார்க்கப் போனால், ஓளவையார் சொன்ன “தையல் சொல் கேளேல்” என்பதையும் நாம் கேட்காமல் விடுவதே நன்று போலும். ஏனென்றால், ஓளவையார் என்பவரும் ஒரு பெண்தானே! சரி, அவர் சொல்லும் இக்கூற்றினைக் கேட்போம் என்று நினைத்தால் ஓளவையார் சொன்ன நீதிநூல்கள், அறநூல்கள் யாவும் இனித் தேவை இல்லை என்றல்லவா? ஆகிவரும்.

ஆக, நல்லனவற்றை தெரிவு செய்வோம். அவற்றினை நல்லபடி மக்களிடத்திலே சேர்ப்பித்தல் முறையிலேதான் யாரும் வெற்றி பெறுகின்றனர்.

இக்கட்டுரையினை எழுத வேண்டும் என்ற தேடலினைத் தூண்டிய நூல் 2014 ஆண்டிலே ஆறாம் பதிப்புச் செய்யப்பட்ட தரம் 9 வகுப்பு மாணவர்களுக்கான “தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்” (பக்கம்: 57) என்பதாகும். இது கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்பட்ட நூலாகும். இந்நூலின் இணைப்பாளர், எழுத்தாளர் குழு, பதிப்பாசிரியர்கள் மற்றும் சரவை நோக்கிய அத்தனை பேருக்கும் இக்கட்டுரை சமர்ப்பணம்.

பொருளாதாரத் தடைச்சட்டம்
போர்க்காலப் பஞ்சம்
பசிக்கொருமையின் துயரம்

உள்நாட்டு யுத்தத்தில்
எல்லைகள் நீக்கப்பட்டவை
உரிமைகோர இயலாதவை
கழுத்து அறுந்தவை
இடுப்பு ஒடிந்தவை
அங்கங்கே தலையசைக்கும்
உயிருள்ள தென்னந்தோப்புகள்

புற்செடிகள் புதர்களுக்குள்
மறைந்து கிடக்கும் காய்ந்த
தேங்காய்களைப்
பொறுக்கி எடுத்துப்
பிளந்து
வெயிலில் காய்ச்சிப் பதப்படுத்தி
கொப்பறாவாக்கி
எண்ணெய் வியாபாரிக்கு விற்று
அகதிகள் வயிற்றைக் கழுவினர்.

ஐந்து பிள்ளைகளுடன்
ஏழுபேர் கொண்டது
அவனது குடும்பம்
தினமும் கஞ்சியாவது ஊற்றவேண்டியது
தலைவனின் கடமை

அடர்ந்த காட்டுமரங்களை எரித்து
வெட்டி அழித்துச் சீரமைத்து
அந்நிலத்தில்
“ஊர்”

பெயரெழுதி
ஐந்து அறைகொண்ட வீடுகட்டி
வசதியாய் வாழ்ந்தவன்
இடரில்லா வியர்வைப் பிழைப்பில்
ஆணிவேருக்கு நீர் ஊற்றியவன்

மனைவி மக்களுடன்
உடுத்த துணியுடன்
ஒரே நாளில்
அடர்ந்த வன்னிக் காட்டுக்குள்
ஓட்டித் துரத்தப்பட்டான்

ஆண்டுகள் பொல்லான்றி நடந்தன...
மாற்றம் என்பதும் மாறுகிறது
ஊர் திரும்பும் சூழல் நெருங்குகிறது..

தேங்காய்ச் சாக்கைத்
தலையில் சுமந்தபடி முகத்தில் வியர்வை
கோடு கீற

ஆணிவேரைப் பற்றிப்பிடித்தோர்

வேகநடை போட்டான்
தாம் வாழ்ந்த வீட்டைப் பார்க்கும்
வெள்ளம்போன்ற ஆகைமுகதியில்...

புரையோடிப் பார்க்கை குறைந்த
கலங்கிய கண்களில்:

வேய்ந்திருந்த கூரையில் ஒருகள் இல்லை
கூரையின் குறுக்கு வளைகள் இல்லை
கதவு நிலை யன்னல்கள்
கழட்டி எடுக்கப்பட்ட நிலையில்
சுவர்களெல்லாம் மீப்பிடிவலைக்
கண்கள்போல்
சன்னமும் குண்டும்
டாங்கியும் றொக்கெற்றும் துளைத்து
அழிந்த ஊரின்
அலங்கோலக் காட்சிகள்.

தரித்து நின்றவனின் காதுகளில்
தன் முதுகில்
வரி வரியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும்
வியர்வை ஊற்றுக்களின்
உரையாடல் கேட்கின்றது..

வாழ்ந்த வீட்டைச் சில நிமிடங்களாக
ஆகைதீர்க்க

கண்நிறையப் பார்த்தபடி நின்றான்

அவனது மூளைக்குள் பூமி சுழன்றது
நின்றநிலையிலேயே
தரையில் போட்டான்
தேங்காய்த் தலைச்சுமைமைய

இடதுநெஞ்சை
வலது கையால் பொத்திப் பிடித்தபடி
“தொப்” பென்று தலைசாய்ந்தான்
தேங்காய்ச் சாக்கின்மீது...

மறுநாள்
காசில்லா நாவல் விறகின் தீய்ச்சுடரில்
அவன்
கனவுகள் நினைவுகள் கருகிளரிந்தன

உள்நாட்டு அகதி உறவுகள்
கதறி அழுது
கண்ணீரால் எழுதிச்சென்ற
ஒப்பாரிக்
கவி இது...

— க. முத்துராஜா

● 1990 ஆம் ஆண்டின் பிற்பட்ட
வன்னி அகதிவாழ்வுக் காலத்து நிகழ்வுகள்.

சங்க காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் அகத்தையும், புறத்தையும் பொருள் மரபாகக் கொண்டிருந்தன. இவ்விலக்கியங்களில் அகத்தை பொருள் மரபாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் தோழி என்ற பாத்திரத்தை சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றன. பெற்றோரையும், மற்றோரையும் விட மிகச் சிறப்பாக தலைவியின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளும் பாத்திரமாக தோழி விளங்குகின்றாள். “தோழி தானே செவிலி மகளே” (தொல்.பொருள்.123) என செவிலியின் மகளாக தோழியைக் காட்டுகின்றார் தொல்காப்பியர். அக இலக்கிய முக்கோண வடிவத்தின் மேல் முனையான தலைவன், தலைவி என்ற இரு கரைகளை இணைக்கும் பாலமாகச் செயற்படுகின்றாள் தோழி.

தோழியின் வாழ்வு பற்றிய செய்திகள் சங்கப் பாடல்களில் காணப்படவில்லை. எனினும், அவளுக்கும் தலைவிக்கும் உள்ள தொடர்பு முந்தைய தலைமுறையிலேயே ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருத முடிகின்றது. தலைவிக்குத் தோழியர் பலர் இருந்தனர் என இளம் பூரணரும், புலவர் குழந்தையும் கூறுகின்றனர். இருப்பினும் உயிர்த்தோழியே சிறப்பிக்கப்படுகின்றாள்.

தோழியின் இலக்கணம் என நோக்கும் போது தலைவியோடு ஒத்த வயதுடையவள் எனவும், உடன் வளர்ந்து விளையாடிப் பழகி அவளை விட்டுப் பிரியாதவள் எனவும், உணர்வாலும் ஒத்தவள் எனவும் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். நேர்மை, கண்டிப்பு, கனிவு ஆகிய குணங்கள் அவளுக்கு இயல்பாகவே அமைந்துள்ளன.

அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் முதன்மை பெற்ற பாத்திரங்களில் ஒன்றாகத் திகழும் தோழியானவள் தலைமக்களின் காதலை வளர்த்தெடுத்து, அதற்கு நிகழும் இடையூறுகளை அறுத்தெறிந்து, அக்காதலை கற்பாக்குவதற்கான நேர்மையான காரணங்கள் இருப்பதை உரிய நேரத்தில் உரியவாறு எடுத்துரைத்து அகத்தில் அறத்தை நிலைநிறுத்தச் செயற்படுகின்றாள்.

அகநானூற்றில் தோழி

தோழியின் பாத்திரச் சிறப்பு

தோழி என்ற பாத்திரத்தின் சிறப்பை நோக்குகின்ற போது தலைவன், தலைவி ஆகிய தலைமக்களுக்கு அடுத்த தலைமைச் சிறப்பு தோழிக்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தோழியின் திறன் என்ற வகையில் அவளது பேச்சுத்திறனையும், அறக் கருத்துக்களையும் குறிப்பிடலாம். அவளது சொல்லாற்றலில் கேட்பவர்களைப் பிணிக்கும் தகைமையும், வருத்தாமல் திருத்தும் பண்பும் புலப்படுகின்றது. தலைவனின் செயல்கள் அனைத்தும் தோழியால் ஐயத்துடனே பார்க்கப்படுகின்றன. இதனால் தலைவனிடம் மறைமுகமாகவும், நேரடியாகவும் செய்யவேண்டியது இன்னதென்பதை எடுத்துரைக்கின்றாள்.

“புலத்தலும் ஊலும் ஆகிய இடத்துஞ்

சொலத்தக கிளவி தோழிக்குரிய”

(தொல்.பொரு.105)

சங்க இலக்கியங்களைப் பயின்றவர்கள் இந்தத் தோழியிடம் சிக்காமல் வெளிவந்திருக்க முடியாது. அக வாழ்க்கையில் இன்றியமையாத நடுப்புள்ளி தோழி. இவள் சார்ந்தே தலைவி வளர்கிறாள், வாழ்கிறாள், தளர்நடைக்காலம் தொட்டு ஆற்றங்கரையில் மணல் வீடு கட்டி தலைவனிடம் உள்ளம் தந்து மருகிப்புழுங்கும் காலம் வரை தலைவியை தோழியே வழிநடத்துகின்றாள்.

தலைவி மீது தோழி காட்டும் அன்பு

அகநானூற்றுப் பாடல்களில் தோழியினுடைய இத்தகு சிறப்புக்கள் பல செய்யுட்களில் வெளிப்படுகின்றன. தோழியானவள் தலைவி வளர்ந்து வாழும் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் கூட இருக்கின்றாள். ஒரே பருவமும் ஒத்த வயதும் உடைய இவள் அறிவின் சுடரொளியாய் தலைவியின் வாழ்வை தடம் மாறாது நடத்திச் செல்லும் உளவியல் அறிஞராய் விளங்குகின்றாள்.

திணைப்புன காவலில் இருக்கும் பொழுது பகற்குறி நேர்வதற்கு வாய்ப்புண்டாகும். திணை அறுவடையான பின் தலைவி வீட்டில் இருந்து வெளிவர இயலாது. அவளுக்கு வீட்டுக்காவல் கடுமையாக இருக்கும்.

இதனை அறிவுறுத்தி பகற்குறியை நீக்குகின்றாள் தோழி. அவ்வாறு கூறும் போது தனக்கும் தலைவிக்கு மாண அன்பையும், நட்பையும் எடுத்துரைக்கின்றாள். தலைவி மீது பெற்றோரும் தானும் உயர்ந்த அன்பை வைத்திருக்கின்றோம் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றாள்.

“யாமே கண்ணினும் கரும் காதலனை
எந்தையும் நிலனுந் பொறா அன்சீறடி சிவப்ப
எவனில் குறுமகள் இயங்குதி? என்னும்
யாமே பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பின்
இருதலைப் புள்ளின் ஒருயிரம்பே”

(பாடல் 12, வரி 1-5)

எம் தாய் தன் கண்ணிலும் மேலான அன்பை இவள் மீது கொண்டுள்ளாள். தந்தையோ இவள் எங்காவது செல்வதனைக் கண்டால் என் இளைய மகனே உன் சிறிய அடி சிவக்கும் படி எங்கு செல்கின்றாய் என்பார். நாமோ பிரிவில்லாத நட்புக் கொண்டு ஒருயிரும் இருதலையுமுடைய பறவை போல உள்ளோம். என தலைவி மீது தான் கொண்ட அன்பை ஒருயிர் போன்றது எனக் கூறும் பாங்கு தோழியின் சிறப்பினை புலப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

இரவுக்குறியை மறுத்தல்

தலைவன் களவை நீடிக்கின்ற பொழுது தோழி யானவள் பலவித காரணங்களைக் காட்டி இரவுக் குறியை நீக்குவாள். அவ்வாறு நீக்குகின்ற போதும் அதனை சூக்குமமாக எடுத்துரைப்பாள். இரவுக்குறியை ஆதரிப்பாள் போல் பேசி பல இடர்களைந்தே சந்திக்க வேண்டும் என்பதை கூறுவதன் மூலம் தன் மறுப்பை மறைமுகமாகக் காண்பிப்பாள்.

“உரவுமழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்
தனியை வந்த ஆறுநினைந் தல்கலும்
பனியொடு கலுமுமிவள் கண்ணே அதனால்
கடும்பகல் வருதல் வேண்டும் தெய்ய
அதிர்குரல் முதுகலை கறிமுறி முனைஇ....”

(பாடல் 182, வரி 11-15)

இரவில் நீ தனிமையாக வந்த வழியை நினைத்து தலைவியின் கண் எப்பொழுதும் நீரினால் நிரம்பி நிற்கும் எனக் கூறுவதோடு நாய் தூங்காமை, தாய் தூங்காமை, ஊர் தூங்காமை, காவலர் தூங்காமை நிலவு வெளிப்படல் முதலான காரணங்களைக் காட்டி தோழி இரவுக் குறியை மறுப்பதை சங்கச் செய்யுட்களில் காணலாம்.

தலைவனிடம் தலைவியை மணந்து கொள்ளக்கூறுதல்.

தலைவியை மணந்து கொள்ளும் எண்ண மின்றி பகலில் மீண்டும், மீண்டும் தலைவியைக் காண வருகிறாள் தலைவன். இதனை அன்னை அறிந்தால் தலைவியை வெளியில் அனுப்பாமல் வீட்டில் இருத்தி விடுவாள். எனவே, விரைவில் மணந்துகொள் என்று தலைவியை திருமணம் செய்யுமாறு வற்புறுத்துகின்றாள் தோழி.

“ஊதை ஈட்டிய உயர்மணல் அடைகரைக்
கோதை ஆயமொடு வண்டல் தைஇ
ஓரை ஆடினும் உயங்குநின் ஒளியெனக்

கொன்னுஞ் சிவப்போள் காணின் வென்வேல்
கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த
நாடுநடு நிதியினும் செறிய
அருங்கடிப் படுக்குவள் அறனில் யாயே”

(பாடல் 60, வரி 9-15)

வாடைக் காற்றுக் குவித்த உயர்ந்த மணல் மேடாகிய கரையில் மாலையை உடைய தோழியரோடு மணல் விளையாட்டினைப் புரியினும் உன் மேனி வாடும் என சினப்பவள் உன்தாய் அவள் இதனைக் காணின் வெற்றிவேலையுடைய சோழ மன்னர்கள் பகைவரிடம் பெற்ற திறைப்பொருளை குடந்தையில் சேர்த்து வைத்து காவல் புரிவதை விட அரிய காவல்படுத்திடுவாள் என தலைவனிடம் உரைக்கின்றாள் தோழி. இவ்வாறு தலைவனிடம் விரைந்து மணந்து கொள் எனக் கூறும் போது சோழராட்சியின் வலிமையையும் எடுத்துரைத்து கண்டித்து அறிவுறுத்தும் பண்புடையவளாக தோழியைக் காணமுடிகின்றது.

நல்வார்த்தையுரைத்தல்

தலைவிக்கு நல்வாழ்வு அமைவதில் பெரிதும் மகிழ்பவள் தோழியே. தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளாமலே தலைவன் காலம் கடத்துவதைக் கண்டு அவன் மனதில் பதியுமாறு நல்வார்த்தைகளைக் குறிப்பாகக் கூறுவாள். அவன் நாட்டில் விலங்குகள் இயல்பாக இன்பம் பெறுவதைச் சுட்டிக்காட்டி எதிர்பார்ப்புடன் அன்பினைப்பில் எம் தலைவியை அணுகினால் நிலையான இன்பத்தை எளிதில் பெற முடியும் என்று தலைவனின் மனதில் பதியுமாறு நல்வார்த்தைகளைக் குறிப்பாகக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

“குறியா இன்பம் எளிதின் நின்மலைப்
பல்வேறு விலங்கும். எய்து நாட
குறித்த இன்பம் நினக்கெவன் அறிய”

(பாடல் 02, வரி 8-10)

காதலின் களவுவாழ்வு அனைவரும் போற்றும் கற்பு வாழ்வாக மலர்வதே உண்மையன்பின் வலிமை யாகும் என்பதை, தலைவனிடம் எடுத்துக்கூறி உண்மை அன்பு நிலை பெற நற்பாலமாக அமைகிறாள் தோழி. ஊர்மக்கள் அறிய தலைவியைத் தலைவன் மணம் செய்ய வேண்டும் என்று, வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் வற்புறுத்துவாள். தலைவனோ, களவு வாழ்வையே விரும்பி காலம் கடத்துகிறான். இவனின் போக்கை நேரிடையாகக் கண்டிக்காத தலைவி வாட்டமுறு கிறாள். இதனை உணர்ந்த தோழி அனைவரும் அறிய தலைவியை உடனே மணம் புரியுமாறு குறிப்பாக வற்புறுத்துவாள்.

தலைவியைக் காணவரும் தலைவனது வருகை தடைப்படுகின்றது. இதனை உணர்ந்துகொண்ட தோழி தலைவனிடம் தலைவியின் நிலை தெரிந்தும் ஏன் காலம் தாழ்த்துகின்றாய்? அறிவுடையோர் நல்லின்பத்தையே அடைய விரும்புவார்கள். இதனால் அறிவுடைய நற்செயலை செய்வதற்கு முழுமையாய் ஈடுபடு என இயம்புகின்றாள்.

“நாள் இடைப்படின எந்தோழி வாழாள்
தோளிடையுயக்கம் நீயும் வெய்யை
கழியக் காதலர் ஆயினும் சான்றோர்

பழியொடு வருஉம் இன்பம் வெஃகார்
வரையின் எவனோ? வான்தோய் வெற்பு”

(பாடல் 112, வரி 9-13)

நீ வராமல் ஒரு நாள் இடையீடு ஏற்படினும் என் தோழி உயிரோடு வாழாள். அவ்வாறே என்தோழியின் தோளின் கண் மயங்குதலை நீயும் விரும்புகின்றாய் சான்றோர்கள் மிகுந்த காதல் கொண்டவர்களாக இருப்பினும் பழியுடன் வரும் இன்பத்தை விரும்ப மாட்டார்கள். எனவே நீ மணந்து கொள்வதனால் என்ன குறை வரப் போகிறது என வினாவுகின்றாள். சான்றோரின் இயல்பை தலைவனுக்கு உணர்த்தி நீயும் சான்றோனாய் செயற்படு என தோழி எடுத்துரைப்பதை இச்செய்யுளில் காணமுடிகிறது.

தலைமகளைத் தேற்றுதல்

தலைமகன், தலைமகளை பிரிந்து செல்கின்ற போது தலைவியை தேற்றுபவளாகவும் தோழியைக் காண முடிகின்றது. தலைவன் உன்னை பிரிந்திருக்கக் கூடிய அன்பில்லாதவன் அல்ல. அவன் பொருள் பெறுவ தற்காக வேண்டியே உன்னைப் பிரிந்திருக்கின்றான். உனது மாமை நிறமுடைய மேனியின் அழகு சிதையு மாறு வருந்தாதே. விரைவில் அவர் உன்னை நாடி வருவார் எனத்தேற்றுகின்றாள்.

“குயில் குரல்கற்ற வேனினுந் துயில் துறந்து
இன்னா கழியுங்கங்கு லென்றுநின்
நன்மா மேனி அணிநலம் புலம்ப இணைதல்....”
(பாடல் 237, வரி 5 - 8)

குயில் கூவுதலைப் பயின்ற வேனிற்காலத்து இரவுப் பொழுதானது துயிலின்றி வருந்தும் படி இன்னாததாய் கழிகின்றது. உனது மேனியின் அழகு சிதையும் படி வருந்தாதே என்கின்றாள். இங்கு தலைமகனின் நலம் நாடி அவளைத் தேற்றுவிப்பவளாக தோழியின் சிறப்பினைக் காணமுடிகின்றது.

மறைமுகமாக தலைவனுக்கு செய்தி உரைத்தல்

தலைவியின் துன்ப நோய்க்கு மருந்து தலைவன் என்பதை தலைவன் உணரும் வகையில் தலைவிக்கு கூறுமாற்போல் தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தும் பண்பினை யும் தோழியிடம் காணலாம். அவியன் நாட்டு மூங்கில் போன்ற தலைவியின் தோள்நலம் நெகிழ்ந்து போய்விட்டால் அதனை நலமுறச் செய்யும் மருந்து தலைவனைத் தவிர வேறு யார்? என தலைவியிடம் கூறுகின்றாள்.

“பணைத்தோள் திருந்து கோல் ஆய்தொடி ளெகிழின்,
மருந்தும் உண்டோ பிரிந்துறை நாட்டே?”
(பாடல் 271, வரி 15 - 17)

தலைவி தன் துயரை தோழியிடம் உரைத்தல்.

தலைவியானவள் தன் உணர்வுகளை வெளிப் படையாகத் தோழியிடமே பகிர்ந்து கொள்கின்றாள். பெற்றோர், உற்றார், பிறரை விட தோழியை நெருக்கமாக காண்கின்றாள் தலைவி.

“பிரியாக் காதலொடு உழைய ராகிய
நமர்மன் வாழி தோழி யுயர்மிசை

மூங்கில் இளமுனை திரங்கக் காம்பின்
கழைநரல் வியலகம் வெம்ப மழை மறந்து....”

(பாடல் 241, வரி 4 - 7)

இனிய குணங்களை உடைய நம் தலைவர் நம்மை விட்டு பிரியார். மழையில்லாது வரண்ட பாலைவில் கானலை நீர் என எண்ணி ஓடிய கலைமான் நீர் இல்லாத தால் அங்கு வாழாது சென்றது. அத்தகைய பாலை நிலத்தையும், நெல்லிக் கனிகள் நிறைந்த மலைப் பக்கத்தையும் அவர் இப்பொழுது கடந்து சென்றதால் அப்பிரிவைத் தாங்க மாட்டாது வருந்துகின்றேன் என தன்துயரை தோழியிடம் எடுத்துரைக்கின்றாள் தலைவி. இங்கு ஏனையோரை விட தலைவியின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்பவளாகவும், ஓத்த உணர்வுடையவளாகவும் தோழியைக் காண முடிகின்றது.

தலைவி மீது கொண்ட அன்பை தலைவன் தோழியிடம் வெளிப்படுத்துதல்.

தன் உணர்வுக் கோலங்களை தலைவி மட்டும் தோழியிடம் கூறவில்லை தலைவி மீது தான் கொண்ட அன்பினை தோழியிடம் கூறிப் பகிர்ந்து கொள்கின்றான் தலைவன். காட்டின் வழியே நடக்க முற்பட்ட பொழுது தலைவி அஞ்சுவாள் என்றெண்ணிய தலைவன் அதை அவளிடம் கூறாது நீ முன்னே செல். நான் உன் அழகு நலங்களை இரசித்தவாறு பின்னே வருகிறேன் என்றுரைத் தானாம் என்பதை தோழியிடம் எடுத்துரைக்கின்றான் தலைவன்.

“அணிமாண் சிறுபுறங் காண்கம் சிறுநளி
ஏகென ஏகல் நாணி ஓய்யென
மாகொள் நோக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய்
நின்றுதலை யிறைஞ்சியோளே அதுகண்டு
யாமுந் துறுதல் செல்லேம்....” (பாடல் 261, வரி 7 - 11)

இவ்வாறு சங்க கால தோழியினுடைய மதி நுட்பம் அகநானூற்றில் பல இடங்களில் தெளிவாகப் புலப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. தலைவியின் உளவியலை நன்கறிந்த உளவியல் அறிஞராக, அவளது உளநோய்தீர்க்கும் மருத்துவ ராக, தலைவி காதல் வயப்பட்ட நிலையில் அதை அறத் தோடு உரியவர்களுக்கு உரிய முறையில் தெரிவிப்ப வளாக, ஊரார் அலர்தூற்றும் போது அதை தலை வனிடம் தெரிவித்து திருமணத்திற்கு வழிப்படுத்துப வளாக பல்வேறு பரிமாணங்களில் தோழியைப் பார்க்க முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியப் பதிவுகளில் உயர் நிலைப்பதி வாய் உச்சம் தொட்டிருப்பவள் தோழியே என்பதை அகநானூற்றின் பெரும்பாலான பாடல்கள் மூலம் உணர முடிகின்றது. தலைவன், தலைவியை விட உயர்ந்த இடத்தை வகிக்கின்றாள் தோழி. தலைவனின் தோழனாக அங்குமிங்கும் கூறப்படும் பாங்களும் தோழிக்கு முன் துகளாகவே தெரிகின்றான்.

பெற்றவர்களும், உற்றவர்களும், உடன்வாழ் வோரும் கூடத் தொடமுடியாத இடமாக தோழியை சங்க இலக்கியங்கள் வரைந்துள்ளன. சுருங்கக் கூறின் அறிவு நலம், பண்பாட்டு ரீதியான பார்வை, வாழ்க்கை பற்றிய கூர்ந்த சிந்தனை, திட்டமிடும் வினையாற்றல் முதலான உயர் திறன் மிக்கவளாக தோழி என்ற பாத்திரம் சங்க இலக்கியங்களில் பதியப்பட்டுள்ளது.

எதிர்வினை

■ சி. சிவசேகரம்

ஆசிரியர், ஜீவநதி
அன்புக்குரிய ஆசிரியருக்கு

வை.வை. மடல். ஜீவநதி - பங்குனி 2016

வை.வை. 1: சோழராட்சிக் காலத்திலேயே சாதிகள் கட்டமைக்கப்பட்டமை என்ற கூற்றைப் பற்றி நூலாசிரியரின் கருத்துடன் இதயராசன், மெச்சத்தக்க வாறு, முரண்பட்டார் என்பது இன்னமும் என் கணிப்பு. “சாதிகள் கட்டமைக்கப்பட்டமை” என்பதை “நிலப் பிரபுத்துவத்துக்கு அமைவான சாதி முறை...” என வை.வை. திரிப்பது இதயராசன் முரண்பட்ட இடத்தினின்று கவனத்தைப் பெயர்க்கிறது. இதை நூலாசிரியரும் விமர்சகரும் தமக்குள் விவாதிக்கட்டும்.

சாதிகளின் உருவாக்கம் சோழர் காலத்துக்கு மிக முற்பட்டது. புலையரின் சாதி இழிநிலைச் சான்று அப்பர் தேவாரத்தில் உள்ளது. சங்க காலத்திற் சாதிகள் இருந்தமையையும் பார்ப்பனியம் அவற்றை வர்ணாசிர மத்தோடு இணைத்தமையையும் மாக்கியர்கள் ஏற்கின்றனர். சிலரின் தவறான முற்காலப் புரிதலை முன்வைத்து வை.வை. கூற முயல்வதேதென அறியேன். நேர்மையான மாக்கியர்கள் தாமுணரும் அனைத்து உண்மைகளையும் வெளிப்பட ஏற்பர்; “பிராமணரே சாதி முறையைக் கொண்டுவந்தனர்” என்ற பொய்யை மெய்யறிந்த மாக்கியர்கள் பரப்பார்.

வை.வை. 2: “இடதுசாரிகள், வர்க்கப் போராட்டமே எல்லாவகையான சுரண்டலுக்கும் அநீதிக்குமெதிரான முழுமையான வடிவம் என நம்புவதால் சமூகத்தின் மிகப் பிரதானமான சாதி ஒடுக்குமுறையினையும், மதம், பண்பாடு சார்ந்த போராட்ட வடிவங்களையும் இனங் காணத் தவறுகின்றனர்” என்ற கூற்று...இலங்கையின் மார்க்சிய லெனினியவாதிகட்குப் பொருந்துமோவென நூலாசிரியரோ கட்டுரையாளரோ மனச்சாட்சியுடன் கூறத் துணிவரா என்பது எனது வினா. அத் துணிவு வை.வை.க்கில்லை.

எவருடைய சார்பில் எனக்கு விடை எழுதியிருப்பினும், என்னை மறுக்கும் பாங்கில் அவர் சொன்னவை, குறித்த கருத்துக்குரியவரை மறுப்பதாகும். எனவே என்னுடன் உடன்படுவதற்கு வை.வை.க்கு நன்றி. “மார்க்சிய லெனினியவாதிகளே போராடினர்” என நான் சொல்லாவிடத்து, ஒரு கட்சியைத் தாக்க, அக்கருத்தை அவர் வலிந்துபுகுத்தும் தேவை விளங்கவில்லை.

வை.வை. 3-8: “இரட்டைத் தேசியம்” என்ற கோளாறான கருத்தை மாக்கியர் மட்டுமன்றி எந்த அரசியல் விஞ்ஞானியும் ஏற்றதில்லை. தேசம் என்பதற்கு வை.வையிடம் ஏதேன் மாற்று விளக்கமோ வரைவிலக்கணமோ இருப்பின், அவர் அதன்வழி என் கருத்துக்களை எதிர்கொண்டிருக்கலாம். அவர் அதைச் செய்யவில்லை.

எச்சாதியும் தன்னைத் தேசமாக அறிவித்த தில்லை. அப்படி நிகழ்ந்ததற்குச் சான்றுதேடி அம்பேத்கரையும் கைலாசபதியையும் திரிப்பது குதர்க்கமல்ல-பரிதாபமான ஆற்றாமை.

தேசம் என்பது வரலாற்றில் இற்றைவரை தேச அரசையும் அரசியல் அதிகாரத்தையும் பற்றியது. நூலாசிரியர் வெகு சிரமப்பட்டுத் தேசத்தையும் சமூக அடையாளத்தையும் குழப்பியுள்ளார். வை.வை.க்குள்ளதும் அக்குழப்பமே.

நூலாசிரியர் தேசத்தைப் பிரதேசம், மதம், மதப் பிரிவு, பால், சாதி ஆதிக் அடையாளங்கட்குச் சம்பப் படுத்திக் குழப்பியுள்ளமையை மீள வலியுறுத்துகிறேன். இரட்டைத் தேசியமென்பது இரட்டை அடையாளம் என்பதன் தவறான சொற்பாவணையே. இதற்கு மேல் எதையுங் கூறந் தேவை எனக்கில்லை.

வை.வை. 9: “வெள்ளாளத் தேசியம் போல. மட்டக்களப் பில், மாத்தறையில்...” என்று நான் சொல்லவில்லை. சாதி ஆதிக்கம் பற்றிச் சென்னேனொழியச் சாதி அடையாளத்தை நான் தேசியத்துடன் குழப்புவதில்லை.

விடயங்களை வலிந்து திரித்தலும் விகடத்தில் முடியும்.

வை.வை. 10: வன்னியர் தொகையைப் பாவித்துச் சட்டமன்றத்தில் செல்வாக்குப் பெறும் முயற்சி வன்னியர் தேசப் பிரிவினைப் போராட்டமல்ல. அது போல பல நடந்துள்ளன. அவற்றில் எதுவும் சாதி உணர்வு, சாதி வெறித் தேர்தல் அரசியலாகுமன்றித் தேசியமாகாது.

விளக்கக் குறிப்புகள் இரண்டு:

(1) நான் பேராசிரியரல்ல.

(2) எப்போதோ ஓரிருவர் இணையத்தளத்திற் பேசிப் பயனற்றதெனக் கைவிட்ட ஒரு வீண்கதைக்கு மீள விளம்பரங் கொடுத்துக் காலத்தை வீணாக்க வேண்டாதே நான் கலாநிதி இரவீந்திரனின் குறித்த

நூல்களை விமர்சிக்கவில்லை. அவ்விடயத்திற்குப் புத்துயிரூட்டும் ஒரு முயற்சியாக இதயராசனின் திறனாய்வு தெரிந்ததால் அதையிட்டு ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதினேன்.

ஒரு வேண்டுகல்:

“இரட்டைத் தேசியம்” என்ற இந்த மாபெருங் கண்டுபிடிப்பை இதுவரை உலகின் எந்த அரசியற் கட்சியும் ஏற்கவில்லை. சர்வஞானியான வை.வை., தனக்குச் செல்வாக்குள்ள ஒரு அரசியல் அமைப்பை அதை ஏற்கச் செய்து பல மொழிகளிலும் பெயர்ப்பித்து உலகப் புரட்சிக்கு வழிகாட்டி வரலாறு படைக்க வேண்டுமெனத் தாழ்மையுடன் வேண்டுகிறேன். ●

மொழி பெயர்ப்புக் கவிதை

மதியத் தூயில்

ஹரி ப்ரகாஷ் ஷர்மா

தமிழில் - சி. சிவசேகரம்

அது நல்ல காலை, மிக நல்ல காலை.

வறுக்கும் உதயசூரியன்,

பொசுக்கும் வெப்பம்.

வரண்ட தொண்டை.

பிசுபிசுக்கும் நுண்துளைச் சருமம்.

ஊறி வியர்த்த கண் மடல்கள்.

மிதிப்பின் பின் மிதிப்பு.

இடப் பாதம், வலப் பாதம்.

மேலுங் கீழும்.

சுற்றிச் சுற்றி.

தொடைகள், கெண்டைக்கால், குதிகால்.

தகைத்து, விறைத்து, இறுகி.

எனினும் அது ஒரு நல்ல காலை.

நற்பேறான காலை.

பயணக்கூலிக்குப் பின் பயணக்கூலி.

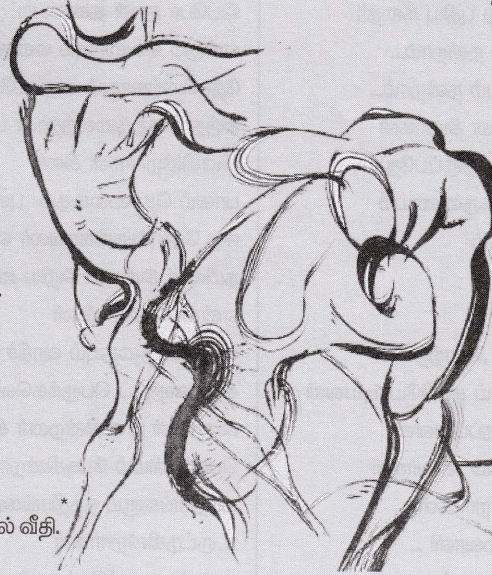
ஒன்றன் பின்னொன்று.

புகையிரத நிலையம். போரிங் வாய்க்கால் வீதி.

பல்கலைக்கழகம். ஸ்ரீ கிருஷ்ண புரி.

கங்கைப் படிக்கட்டு. காந்தி மைதானம்.

ஓம், அது நல்ல, நற்பேறான காலை.

ரிக்ஷாவின் நாள் வாடகையைச்

சம்பாதித்த பிறகு

பகலுணவை உண்டேன்.

சத்து (கடலை மா, சோள மா அல்ல), உப்பு,

மிளகாய்.

ரம்தானின் இடத்தில்,

வேப்பமரத்தின் கீழ்.

இப்போது தூயில் நேரம்.

விரைவில் சூரியன் தாழும்.

நிழல்கள் நீரும்.

ஒருவேளை, தென்றலும் சற்று வரும்.

மேலுஞ் சம்பாதிக்கப் பயணக்கூலிகள் பல.

மாலை உணவுக்கு.

அரிசி, பருப்பு, சிறிது நெய்,

ஒருவேளை, சிறிது ஆட்டிஹைச்சி.

கொஞ்சம் சேமிக்கவும் வேண்டும்.

அறை வாடகையில் என் பங்கிற்கு.

வீட்டுக்கு அனுப்பவும்.

அங்கே அப்பா, அம்மா, தம்பி, தங்கை,

மனைவி, மகள்.

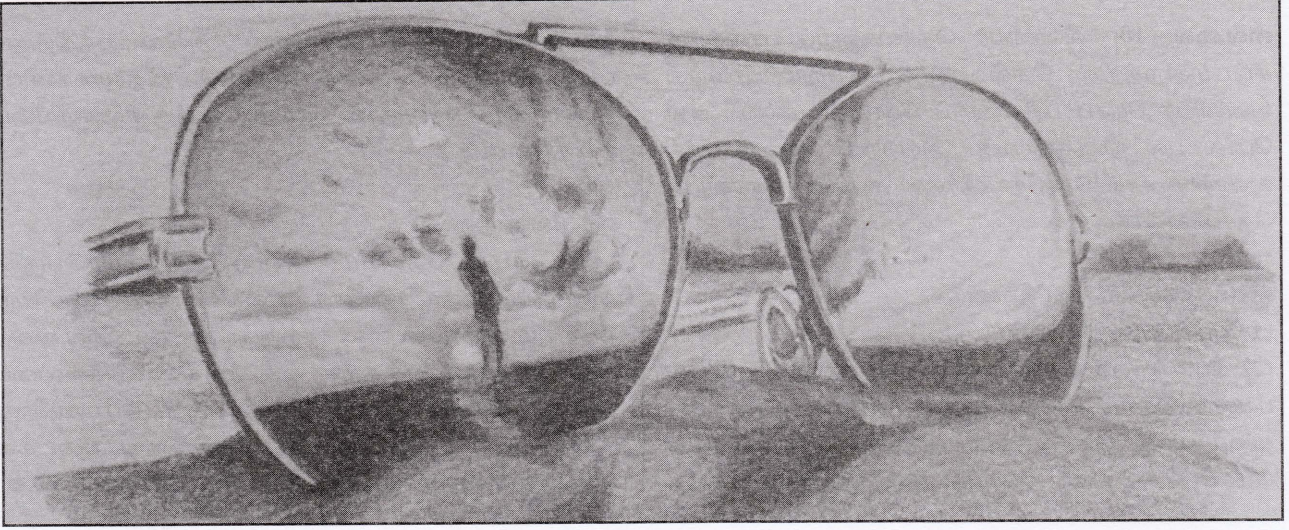
மணி ஓடருக்குக் காத்திருப்பார்கள்.

குறிப்புகள்:

* போரிங் வாய்க்கால் வீதி அல்லது போரிங் வீதி (அதிகாரபூர்வமாக ஜய் ப்ரகாஷ் நாராயண் வீதி) படனா நகரின் முக்கிய பெருவீதிகளுள் ஒன்றாகும்.

கனடாவில் வாழ்ந்த எழுத்தாளரும் செயற்பாட்டாளருமான ஹரி ப்ரகாஷ் ஷர்மா (1934-2010) 1967இல் நக்ஸல்பாரி விவசாயிகளின் எழுச்சியின் போது நக்ஸல்பாரிக்குப் போய் அன்று முதல் இறுதி வரை நக்ஸல்பாரி இயக்க ஆதரவாளராயிருந்தவர். 1980கள் தொட்டு இனவாதத்தை எதிர்த்தப் பிரசாரஞ் செய்துவந்த ஹரி ப்ரகாஷ் ஷர்மா 1984இல் சீக்கியரின் படுகொலையையும் பின்னர் இந்துத்துவ ஃபாஸிஸவாதிகள் முஸ்லிம்களை இலக்கு வைப்பதையும் விடாது கண்டித்தவராவார்.)

என் உலகம் இப்படித்தான்

இல்லையென்றானது நண்பர்களே !!!!

போர் செய்தவனும் குற்றவாளி,
போரால் இறந்தவனும் குற்றவாளி,
போரில் தப்பி ஓடியவனும் குற்றவாளி,
போருக்குள் வாழ்ந்தவனும் குற்றவாளி,
இப்படித்தான் இருக்கிறது இன்றைக்கு நீதி!!

பேசப்படாத பெரு வெளியில்
மறுபடியும் பிறக்கிறது புதிய கீதை!!
நடந்தது அனைத்தும் நன்றாம்...
இனி நடக்க இருப்பதும் நன்றாம்...
ஓடித் தப்பிய என்னை அவர்கள்
உயிரோடு விட்டுவைத்திருப்பதே
அவர்களின் பெருங் கருணையும்
பேருபகாரமும் தானாம்
சொல்கின்றார்கள்.....

போரில் வென்றவன் ,தோற்றவன்
இறந்தவன், அகதியாய் தப்பியோடியவன்
அங்கமிழந்து உயிர் தப்பியவன்
அனைவரும் சமம் என அவர்கள்
பிரகடனம் செய்கின்றார்கள்.
கொன்றவனும் குற்றவாளி ...
கொல்லப்பட்டவனும் குற்றவாளி.....
இப்படித்தான் ஆகிறது எமக்கான புதிய
விதி நண்பர்களே!!!

மொழியற்றவனாய்... நிலமற்றவனாய்...
உறவற்றவனாய்... மொத்தத்தில் முகமிழந்த
எனக்கு...புலம்பெயர் நிலத்தில் முகவரி
எழுதியது
அவர்களின் பெருங்கருணைதானாம்
புதிய கவிதை பாடுகின்றார்கள்!
புதிய கதை எழுதுகின்றார்கள்!
தத்துவங்களைச் செதுக்குகின்றார்கள்!
காட்டிலே ஓட்டி இலைகுழை தின்னவும்,

கடலிலே ஓட்டி உப்பு நீர் குடிக்கவும்,
கற்றுத் தருகின்றார்கள் அவர்கள்
அதற்காக நாம் நம் கண்களைச் சிதைக்க வேண்டுமாம் ...
காதுகளை மூட வேண்டுமாம்...
வாயை அடைத்து தாளிட வேண்டுமாம்..
சொல்கின்றார்கள்!!

இப்போ நான் தலையாட்டும் மூளி!
எங்கும் எவரையும் எதையும் ஏற்கும் எடுபிடி!
தேசமெங்கணும் எடுபட்டோடும் முகவரியற்ற ஏதிலி அகதி!!
இந்த இருத்தலைத்தான் புலம் பெயர் இலக்கியச் சிகரம்
என்கின்றார்கள் சிலர்
பாவம் தொலைக்கும் புனித யாத்திரை என்கின்றார்கள் சிலர்
ஈழ தேச அருங்காவலர் என்கின்றார்கள் சிலர்
தமிழை அகிலம் அறிய வைக்கும் கலங்கரை விளக்குகள்
என்கின்றனர் சிலர்
வந்தவிடத்தையும் வாரிச் சுருட்டுவோர் என்கின்றனர் சிலர்
அந்தஸ்த்துப் பெருக்கவென அள்ளுண்ட
அகதிகள் என்கின்றனர் சிலர்
பெண்ணியம் பேசுகின்றார்கள் பெரியாரிசம் பேசுகின்றார்கள்
மந்திரங்களும் தந்திரங்களும் ஜெபங்களும் மாயமணி
உருட்டுகின்றார்கள்
கதறக் கதறச்செத்தவர்களையும்
காணாமல் போனவர்களையும்,
ஆற்றிலே போட்டுக் குளத்திலே தேடலாம் என்கின்றது
இவர்களது முன் நவீனத்துவ, பின் நவீனத்துவப்
பெருங்கதையாடல்
அப்பாவிக்குருவிகளைச்
சுட்டுக் கொன்று விட்டுச் சொல்கின்றார்கள்
சுட்டாலத்தான் அறிய முடிகின்றதாம் என்ன பறவை என்று....
இப்படித்தான் அடையாளங்களை அறிய தங்களைத் தாங்களே
சுட்டுக்கொன்றார்கள்.....
எஞ்சியவை வந்தவிடத்து வாழ்வைச் சவீகரித்தன
இறுதியில் எமக்கான புலம்பெயர் உலகம் இப்படித்தான்
இல்லாமல் போயிற்று நண்பர்களே !!

செல்லக்குட்டி கணேசனின் துளிப்பாக்கள் + கவிதை

1

போரில் வென்றது அரசு
தோற்றது; புத்தன் போதனை
வெள்(ளை)ளரசு.

2

எருமைக்கு வாழ்க்கை
சேற்றுப்படுக்கை; வெளியே
பரந்த உலகம்

3

சிறுதெய்வங்கள் இறைப்படும்
பெரும் தெய்வங்கள் சிக்கிக் கொள்ளாது
“ஊழல்”

4

நான் துரோகி
இப்போ தியாகி
அவர்கள் இருந்தால் ஆவி.

5

நீராடினாள் அவள்
அழுக்கானது ஏரி
“சாக்கடை”

6

தாய் அறையில் தெய்வம்
தெய்வ சந்நிதானத்தில் தாய்
சமத்துவம்

7

பூட்டிய கதவு
திறக்கப் பாடினார் திருநாவுக்கரசர்
நுழைய முடியா பக்தர்கள் வெளியே.

தானம்

முப்பது வருட இடைவெளி
முடிந்து; நல்ல வழி
நம்மை நாடி வந்திருக்கிறது.

உறவுப் பேச்சில்
உள்ளம் குளிக்கிறது
சகோதர பாசம்
பரவசப்படுகிறது
நின்று நிலைக்க
உரையாடல் தொடர்கிறது.

புண்ணியம் தேடி
யாத்திரை வந்தவர்
கண்ணியமாய் நடத்தல்
கடமையென்றுணர்ந்தார்.

காசு பணம் தேவையெனில்
கூசாது கேள் என்றார்.

வெயில் காலம்
வெக்கை அதிகம்
வெளிநாட்டு “அண்ணா”
புளிபோட்டு விளக்கத்தேவையில்லை.

ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொரு கோயிலாய்
ஏறி இறங்கினார்.

அன்னதானம் ஒன்றிரண்டை
அவரே முன்னின்று
செய்து முடித்தார்.

முடிவில்;
முந்தானை முடிச்சு
அவிழ்க்க முடியாது
விமானம் ஏறினார்

நேர்காணல் – தி. கோபிநாத் சந்திப்பு – பரணீ

தில்லைநாதன் கோபிநாத் 1982 இல் பிறந்தவர். இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகங்கள் தொடர்பான ஆவணப்படுத்தலில் ஈடுபட்டு வருபவர். நூலக நிறுவனத்தினைத் தொடங்கியவர். 2004 முதலில் ஆவணவாக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகிறார். புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த இவர் தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கிறார். ஈழத்து தமிழ் ஆவணங்கள் அனைத்தையும் அழியாது பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் தன் செய்பாடுகளை தன்னலம் கருதாது ஆற்றிவரும் தமிழ்த் தொண்டனின் நேர்காணல் ஜீவநதியின் வாசகர்களுக்காக தருகின்றோம்

பரணீ:

இணைய நூலகத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாவாக திகழும் உங்களைப் பற்றி சொல்லுங்கள்?

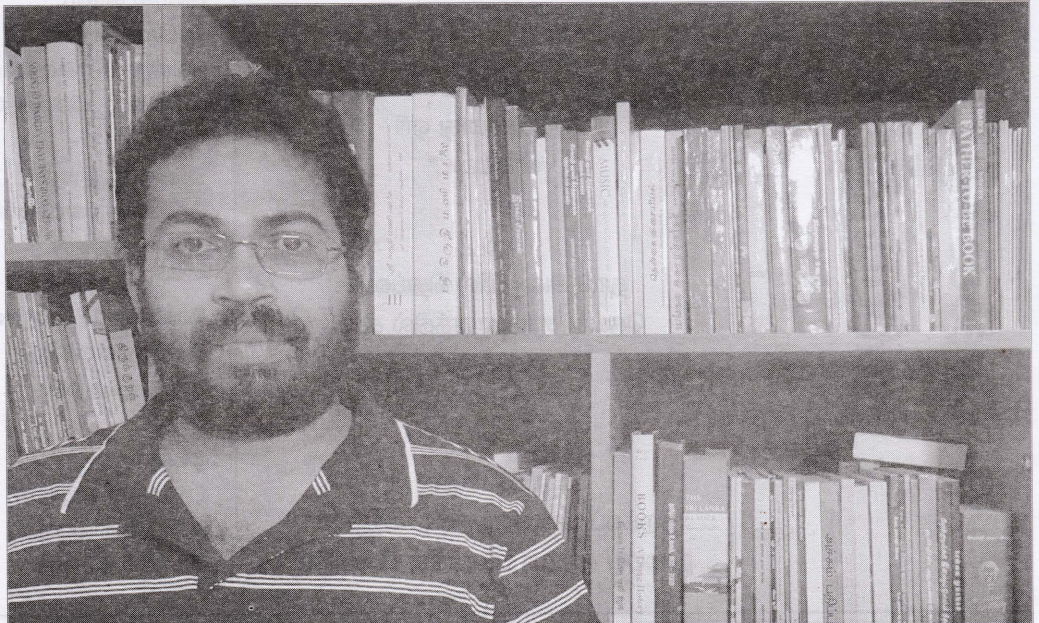
தி.கோபிநாத்:

இணைய நூலக ஆரம்ப கர்த்தா என என்னைக் குறிப்பிடுவது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல. 2005 இல் நானும் நண்பர் மு. மயூரனும் இணைந்து நூலக நிறுவனத்தினைத் தொடங்கினோம். இணைய நூலகம், எண்ணிம ஆவணவாக்கம், கூட்டுச் செயற்பாடு, சமூகப் பங்களிப்பு, திறந்த அணுக்கம், சமகால வெளியீடுகளை ஆவணப்படுத்துதல், ஈழத்துக் கான செயற்றிட்டம் என்ற பலவற்றின் இணைப்பிலேயே நூலகம் தொடங்கப்பட்டது. இத்தகைய பல முக்கிய அம்சங்களின் கலவையாக நூலகம் இருந்ததால் இன்றளவும் நின்று நிலைத்துச் செயற்படுகிறது என நம்புகிறேன். ஆனால் இன்றைய வளர்ச்சியினை நாம் தொடக்கத்தில் கற்பனையும் செய்திருக்கவில்லை. இணைய நூலகம், ஆவணவாக்கம் போன்றவை ஒரு கனவுத் திட்டமாகப் பலருக்கும் ஏற்கனவே இருந்தது.

அத்தகைய பலரை ஒன்றிணைக்கும் விதத்தில் நூலகம் அமைந்ததும் பலரும் வந்து சேர்ந்துகொண்டனர். அவ்வகையில் நூலக நிறுவனம் ஒரு கூட்டுச் செயற்பாட்டின் பெறுபேறு. நாமிருவர் ஒரு விதையினை நாட்டியிருந்தோம். எமது சமூகமே அதனை வளர்த்தெடுத்தது. ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானோர் பல்வேறு வழிகளில் பங்களித்துள்ளனர்.

2016 மே வரை ஏறத்தாழ 18,000 எழுத்தாவணங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளோம். இங்கே நான் பதிவு எனக் குறிப்பிடுவது வெறுமனே தகவல்கள் அல்ல. ஒவ்வொரு பக்கமும் மின்வருட்பட்டுச் சேமிக்கப் பட்டுள்ளது. பல இலட்சம் பக்கங்கள். அத்துடன் 1,700 நிறுவனங்கள், 2,700 ஆளுமைகள் தொடர்பான தகவல்கள் சேகரிக்கப் பட்டுள்ளன. ஏறத்தாழ 5,000 ஏட்டுச் சுவடிப் பக்கங்கள் பதிவாகியுள்ளன. தமிழின் முதலாவது ஆவண மாநாடு 2013 இல் நடாத்தப்பட்டது. நூல் வெளியீடுகள் செய்துள்ளோம். நிகழ்வுகளைச் செய்துள்ளோம். இப்படிப் பல வகையான ஆவணவாக்கச் செயற்பாடுகள். இவற்றை www.noolaham.org என்ற முகவரியிலுள்ள இணைய நூலகத்தில் பெற்றுப் பயன்படுத்தலாம்.

நே
ர்
கா
ண
ல்

பரணீ:

இணையத்தில் நூலகம் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களிடையே விரிந்தமைக்கான காரணத்தை கூறுங்கள்?

தி.கோபிநாத்:

நான் பிறந்தது புங்குடுதீவில். எம் குடும்பங்கள் எல்லாமே வாசிப்பில் ஈடுபாடு உடையவர்கள். வீடு தோறும் நிறையப் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் இருந்தன. நினைவு தெரிந்த நாட்களில் இருந்து நூல்களுடன் தான். ஒவ்வொரு இடப்பெயர்விலும் எல்லா வற்றையும் இழந்தோம். கடைசியாக கொழும்புக்கு வந்தபோது எதுவுமே இருக்கவில்லை. அப்போது இணையத்திலிருந்து நூல்களைத் தரவிறக்கி இறு வட்டுக்களாகச் சேகரிக்கத் தொடங்கியபோது நாமும் இலங்கைக்கான இணைய நூலகத்தினைத் தொடங்கினால் என்ன என்ற யோசனையிலேயே நூலகம் தொடங்கப்பட்டது.

இதுவே பின்னர் ஆவணவாக்கம், சமூக-பண்பாட்டு வரலாறு, தமிழில் கட்டற்ற உள்ளடக்கம் என விரிவடைந்தது. இது என்னுடைய கதை. நூலகத்தில் பங்களித்த, பங்களிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கதை இருக்கிறது. மயூரன், ஈழநாதன், பத்மநாப ஐயர், சசீவன், நற்கீரன், சேரன், ரமணேஷ், பிரதீபன், சுதர்சன், பரணி, சஞ்சயன் என எல்லோருக்கும் ஒவ்வொரு கதை இருக்கும்.

ஆனால் இந்த எல்லாக் கதைகளினதும் அடிப்படை இலங்கையில் தமிழ் பேசும் சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் அதனால் எமக்கேற்பட்ட இழப்புக்களுமே. அதுவே பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுடையோரும் நூலகத்தின் ஆவணப்படுத்தல் என்ற தேவை சார்ந்து ஒன்றிணைய முடிந்தது. போரினால் எல்லாவற்றையும் இழந்து பல்வேறு பிரதேசங்கள், பல்வேறு நாடுகளில் சிதறியிருந்த நம்மவருக்கு இணையத்தின் வருகை பல்வேறு வாய்ப்புக்களை வழங்கியது. அவ்வாறான ஒரு வாய்ப்பின் பெறுபேறே நூலக நிறுவனம். அதாவது ஒரு மெய்நிகர் நூலகம். எவரும் எங்கிருந்தும் எந்நேரமும் பயன்படுத்தக்கூடிய நூலகம். வெள்ளத்தால் அழியாத, வெந்தணலால் எரிக்க முடியாத ஓர் ஆவணக்காப்பகம். நூலக வலைத்தளத்தின் முகப்பில் தொடக்கத்தில் எரியுண்ட நிலையிலான யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்தின் படத்தினைப் போட்டே தொடங்கியிருந்தோம். ஆரம்பத்தில் எண்ணிம நூலகமாகவே செயற்பட்டோம். துறைசார் அனுபவம் எண்ணிம ஆவணகமாக எமது செயற்பாடுகளை மாற்றியமைத்துள்ளது.

பரணீ:

யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிக்கப்பட்டு 35 ஆண்டுகளாகின்றன. அப்போது இழந்த நூல்களை எல்லாம் இணைய நூலகம் மூலம் ஆவணப்படுத்திவிட முடியும் என நம்புகிறீர்களா?

தி.கோபிநாத்:

உண்மையில் யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பில் நாம் ஒன்றும் பெரிதாக இழந்துவிடவில்லை. 97,000 நூல்கள் எரியுண்டன. அவற்றில் எத்தனை ஈழத்து நூல்கள்? அந்த எல்லா நூல்களுமே 500 முதல் 1000 பிரதிகள் அச்சாக்கியிருக்கும் தானே? எரிந்தது ஒன்றிரண்டு பிரதிகள் தான். ஆக யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் முற்றாக அழிந்து போனவை ஏட்டுச் சுவடிகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் தான். ஏட்டுச் சுவடிகளுக்கும் கூட வேறிடங்களில் ஓரிரு பிரதிகள் இருந்திருக்கும்.

யாழ்ப்பாண நூலகம் குறிப்பிடத்தக்க இழப்புத் தான். ஆனால் பெரிதாக இழக்கவில்லை என்று நான் சொல்லக் காரணம் உள்ளது. யாழ்ப்பாண நூலக இழப்பின் பின்னர் நாம் இழந்தவை மிக அதிகம். அவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் யாழ்ப்பாண நூலக இழப்புச் சிறியதே. இறுதியுத்த காலத்தில் யாழ்ப்பாண நூலகத்தினை விடப் பலநூறு மடங்கு விடயங்கள் இழக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிந்ததற்கும் இதற்கும் எத்தனை ஆண்டுகள் இடைவெளி இருந்தபோதும் நாம் போதிய கவனம் எடுக்கவில்லை. அதனாலேயே இழந்தோம். இவையெல்லாம் பெரிய அளவிலான இழப்புக்கள். சிறிய அளவில் நாளாந்தம் எம் அறிவுக் கருவூலங்களை இழக்கிறோம் என்பதே வேதனையான உண்மை. எம் சமூகங்களுக்கு இன்னமும் அது விளங்கவில்லை என்பதே பிரச்சினை.

யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பு என்பது ஓர் அரசியற் சம்பவமாகவே எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு யூன் முதலாம் திகதி வைக்கப்படும் ஒப்பாரி அடிப்படையில் அரசியல் சார்ந்தது மட்டுமே. ஆவணப்படுத்தல் சார்ந்து குறிப்பிடத்தக்க அக்கறையோ விழிப்புணர்வோ இல்லை என்றே நான் சொல்வேன்.

பரணீ:

ஆவணப்படுத்தல் சார்ந்த விழிப்புணர்வு ஏன் உருவாகவில்லை என நினைக்கிறீர்கள்?

தி.கோபிநாத்:

அடிப்படையில் ஆவணப்படுத்தல் என்ற ஒன்றே நம்மிடையே அறிமுகமாகவில்லை. நமது சமூகத்தில் நூலகங்கள் தான் உள்ளன. ஆவணகங்கள் (Archives) உள்ளனவா? எவை ஆவணங்கள் என்ற விழிப்புணர்வே இல்லை. ஏட்டுச் சுவடிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், கடிதங்கள் போன்றவற்றைச் சேகரிக்கும் முறையே இல்லை. மிக அடிப்படையான முதல்நிலைத் தகவல் வளங்களான செய்திப் பத்திரிகைகளைச் சேகரிக்கும் நூலகங்களே ஒன்றிரண்டு தான்.

இன்னொரு முக்கிய பிரச்சினை அறிவினைத் தனிப்பட்ட சொத்துக்களாகப் பார்ப்பது; ஒளித்து வைப்பது. நம்மவர் பலரிடம் அரிய ஆவணங்கள் உள்ளன. யாருக்கும் காட்டக்கூட மாட்டார்கள். இப்படித் தானே ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் இரண்டினை இழந்தோம். கேட்டால் நான் பாதுகாப்பேன்; மீள்பதிப்புச்

செய்வேன் என்பதாக நினைக்கிறார்கள். பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புவதில்லை. ஒவ்வொரு தலைமுறை அழியும்போது அவர்களுடன் சேர்ந்து ஆவணங்களும் அழிந்து போய்விடுகின்றன.

அடுத்ததாக அழிவு எப்படி ஏற்படலாம் என்பது தொடர்பான புரிதல் இல்லை. சிலநாட்களுக்கு முன்னர் பெய்த மழையில் கூடப் பெருமளவு ஆவணங்கள் அழிந்துள்ளன. சிலர் முகநூலில் கூடப் படங்களைப் பகிர்ந்திருந்தனர். மிகப்பாதுகாப்பாக உள்ளன என எண்ணியிருக்கும் ஆவணங்களை எலிகளும் கறையானும் பூச்சிகளும் அரித்துக் கொண்டிருக்கும். ஒரு மழையோ வெள்ளமோ தீயோ கவனக்குறைவோ கூட ஆவணங்களை அழித்துவிடும். இத்தகைய அழிவுகளிலிருந்து தப்பினால்கூட அடுத்தடுத்த தலைமுறைகள் பாதுகாக்கும் என்ற எந்த நிச்சயமும் இல்லை. பெரும்பாலும் வாழ்நாள் சேகரங்கள் ஒருவரது மறைவின் பின்னர் சிதறிச் சின்னாபின்னமாகிக் குப்பைக்குள் போய் முடிகின்றன.

சங்கங்களும் கழகங்களும் மலர்களை வெளியிடுகின்றன. விழா மலர்கள், பாராட்டு மலர்கள். அந்ததந்தபிரதேசங்களைத்தாண்டி வெளியேகூட அவை போவதில்லை. கல்வெட்டுக்கள் எனப்படும் நினைவுமலர்களைக் குறித்த குடும்பங்களேகூட அதிக காலம் பேணுவதில்லை. பரம்பரைத் தகவல்களைக் கொண்ட முக்கியமான முதல்நிலைத் தகவல் வளங்கள் அவை. நூலக வலைத்தளத்தில் நினைவு வெளியீடுகளைச் சேர்த்தபோது சேர்க்க வேண்டாம் என்று அறிவுறுத்திய நூலகர்கள் கூட உள்ளனர். அவர்களது பார்வை தகவல் மதிப்புச் சார்ந்தது மட்டுமே. அதனைத்தாண்டி ஆவணமதிப்பு என்ற ஒன்று உள்ளது என்பது இன்னமும் உணரப்படவில்லை.

பரணீ:

இந்தநிலையினை மாற்ற என்ன விதமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

தி.கோபிநாத்:

முதலாவதாக சமூகமட்டச் செயற்றிட்டங்கள் வேண்டும். ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் சனசமூக நிலையத்திலும் நூலகத்திலும் சமூக ஆவணகங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் (Community Archives) அந்தந்தப்பிரதேசம் சார்ந்த ஆவணங்களாவது சேகரிக் கப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே சில நூலகங்களில் இத்தகைய முயற்சிகள் உள்ளன. ஆனால் அவையும் கூட நூலகநிலை நின்றே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆவணகமாக அல்ல. புகைப்படங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், அழைப்பிதழ்கள், சுவரொட்டிகள், கல்வெட்டு எனப்படும் நினைவுமலர்கள், ஒலி ஒளிக் கோப்புக்கள் என எல்லாவகையான ஆவணங்களும் சேர்க்கப்படும் நிலை உருவாக வேண்டும். இது தொடர்பான பரவலான விழிப்புணர்வு மிக அவசியமாக உள்ளது.

ஆவண வாக்கம்

**உரிய
ஆவணங்களைப் பதிவு
செய்வதற்கான
அனுமதியுடன்
வழங்கினால்
நூலக நிறுவனம்
எண்ணிம
வடிவத்துக்கு மாற்றிக்
கொள்ளும்.
மின்வருடவிட்டு மூல
ஆவணங்களை மீளத்தர
முடியும். எண்ணிம
வடிவப்
பிரதியொன்றினை
இறுவட்டில்
பதிவுசெய்து
தர முடியும்.**

தொடர்பான ஆய்வுச் செயற்பாடுகள் பரவலாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது. ஆங்காங்கே நடைபெற்றாலும் அவை தொடர்புபடுவதோ விரித்தெடுக்கப்படுவதோ இல்லை. எடுத்துக் காட்டாக அண்மையில் வெளிவந்த பா. அகிலனின் “காலத்தின் விளிம்பு” மரபுரிமைகளின் பாதுகாப்பு, ஆவணவாக்கம் தொடர்பிலான கவனத்தைக் கோரிநிற்கிறது. ஆனால் அதனைத் தாண்டி யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக, பண்பாட்டு வரலாறுகளை எழுதுவதற்க்கான முதற்படியாக அந்த நூலினைக் கொள்ளலாம்.

யாராவது வளர்த்தெடுத்துச் செல்வர்களோ தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு புதிய தலைமுறையும் இலக்கியச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் வீரியத்தினைச் சமூக அறிவியற் துறைகளில் செலுத்தவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. பா. அகிலன், செ. சுதர்சன், ஞானம் பாலச்சந்திரன் போன்ற பலர் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். ஆனால் அவர்களது ஆய்வுச் செயற்பாடுகளோடு சமாந்தரமாக ஆவண வாக்கச் செயற்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. அவையே ஆதாரங்களாக அமையும். ஆய்வினையும் ஆவண வாக்கத்தினையும் மென்மேலும் விரித்துச் செல்வதனைச் சாத்தியமாக்கும்.

குறிப்பாக எண்ணிமச் சாத்தியங்களைப் பயன்படுத்தி எண்ணிம வடிவங்களில் ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். ஆவணப்

படுத்தல் என்றதுமே கட்டுரைகளைக்கி நூலாக்குவது என்று பார்க்க வேண்டியதில்லை. புகைப்படங்கள், ஒலி-ஒளிப் பதிவுகள் எனப்படவேறு முறைகளைப் பின்பற்ற லாம். அதேவேளை படம் எடுத்து முகநூலில் போட்டால் ஆவணப்படுத்தல் என்று எளிமைப்படுத்திக் கொள்ளவும் கூடாது. எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்வ தானால் ஓர் ஆவணத்தரமான புகைப்படம் முகநூலில் கிடைக்கும் படமொன்றின் 500 முதல் 1000 மடங்கு பெரிதாக இருக்கிறது. ஆனால் நம்மவர்கள் முகநூலில் போட்டுத் திருப்திப்படுவதோடு நின்று விடுகின்றனர்.

ஆவணகத் தரத்தில் பதிவுசெய்து கொள்ளு தல் முதற்படி என்றால் அதனைப் பேணுவது அடுத்த படி. எண்ணிம ஆவணங்கள் சரியானவிதத்தில் பாதுகாக்கா விடின் இலகுவாக அழிந்துபோகக் கூடியவை என்பதுவும் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு கணினி வன் தட்டு அழிந்தால் அதனுள் எரிசுக் கும் எல்லாமே ஒரு நொடியில் அழிந்துவிடும். பிரதியெடுத்துப் பாதுகாக்கும் போது பிரதியெடுத்தலிலேயே பிழைகள் நிகழலாம். அத்தகைய பிழைகளைத் தவிர்க்கும் நுட்ப ஒழுங்குகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும். இவை ஏவுகணை நுட்பங்கள் அல்ல. அதேவேளை குடிசைக் கைத்தொழிலும் இல்லை என்ற புரிதல் அவசியமானது.

எண்ணிம ஆவண வாக்கச் செயற்பாடு களுக்கு நூலக நிறுவனம் போன்ற முயற்சிகளைப் பயன்படுத்துவது பொருத்தமானது. ஆவணகத் தரத்தில் பதிவு செய்தல் (Archival Quality Digitization), பேணிப் பாதுகாத்தல் (Digital Preservation) ஆகிய சேவைகளையே நூலக நிறுவனம் வழங்கி வருகிறது.

பரணீ:

நூலக நிறுவனத்தில் என்ன வகையான ஆவணங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன.

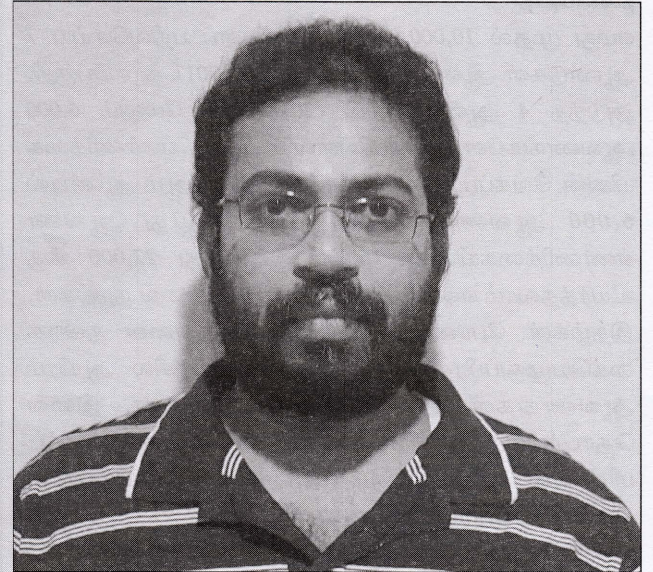
தி.கோபிநாத்:

எல்லாவகையான ஆவணங்களும் சேகரிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லலாம். நூலக நிறுவனமும் ஆரம்பத்தில் நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், பிரசுரங்கள் போன்றவற்றையே ஆவணப்படுத்தி வந்தது. ஆயினும் பொதுவாக நூலகங்கள் ஆவணப்

படுத்தத் தவறும் மலர்கள், சிறு பிரசுரங்கள், நினைவு வெளியீடுகள் போன்றவற்றை ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே பதிவு செய்து வந்தோம். 2012 இல் நான் இந்தியா சென்றிருந்தபோது பாண்டிச்சேரி பிரெஞ்சு நிறுவனத்தில் பிரித்தானிய நூலக முயற்சியிலான ஏட்டுச்சுவடி ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தினேன். பின்னர் சேரன் இந்தியா சென்று பயிற்சி பெற்று வந்து நூலகத்திலும் ஏட்டுச் சுவடி ஆவணப் படுத்தலை ஆரம்பித்தார். சிறிய அளவில் ஒலி-ஒளிக் கோப்புக்களையும் சேகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தோம்.

2016 இல் நாம் முழு அளவில் ஏனைய வகை ஆவணங்களையும் பதிவுசெய்யத் தொடங்கியுள்ளோம். கையெழுத்துப் பிரதிகள், கடிதங்கள், தபால் அட்டைகள், அழைப்பிதழ்கள், விளம்பரங்கள், புகைப்படங்கள், வரைபடங்கள், சுவரொட்டிகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள் போன்ற ஆவணங்கள், பல்வேறுவகையான எண்ணிம ஆவணங்கள், ஒலி-ஒளிக் கோப்புக்கள்,

**யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பு
என்பது ஓர் அரசியற்
சம்பவமாகவே
எடுக்கப்பட்டுள்ளது.
ஒவ்வொராண்டும் யுன்
முதலாம் திகதி
வைக்கப்படும் ஒப்பாரி
அடிப்படையில் அரசியல்
சார்ந்தது மட்டுமே.
ஆவணப்படுத்தல் சார்ந்து
குறிப்பிடத்தக்க
அக்கறையோ
விழிப்புணர்வோ இல்லை
என்றே நான்
சொல்வேன்.**

எண்ணிம வடிவத்தில் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் போன்ற எல்லாவகையானவையும் உள்ளடங்குகின்றன.

பரணீ:

ஆயினும் நூலக வலைத்தளத்தில் இவை எவையும் சேர்க்கப்படவில்லையே..?

தி.கோபிநாத்:

உண்மைதான். நாம் இப்பொழுது பயன்படுத்தும் வலைத்தளம் மீடியாவிக்கி மென்பொருளில் உருவாக்கப்பட்டது. அது ஒரு கலைக்களஞ்சியம் உருவாக்குவதற்கான மென்பொருள். ஓர் எண்ணிம ஆவணகத்துக்கு அதிக பொருத்தம் இல்லாதது. இந்தக் குறைபாடு நூலக வலைத்தளம் 10,000 ஆவணங்களை எட்டிய காலங்களிலேயே உணரப்பட்டது. ஆயினும் பொருத்தமான உள்ளடக்க முகாமைத்துவத் தொகுதியொன்றினை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கான செலவு அதிகம் என்பதால் சாத்தியமாகவில்லை.

இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நூலக நிறுவனத்தின் முதுகெலும்பாக இருக்கும் நுட்பப் பிரிவினை வழிநடத்தும் நற்கீரன் Archivematica, Atom ஆகிய செயலிகளைச் சோதனைசெய்யத் தொடங்கினார். அவை நூலக நிறுவனத்தின் தேவைகளுக்குப் பொருந்தி வருபவனவாக உள்ளன. இவ்வாண்டு யூலையில் சோதனை அளவில் வெளியிட்டு இந்த ஆண்டின் இறுதியில் முழுப்பயன்பாட்டுக்கு Atom செயலியில் அமைந்த வலைத்தளம் வரும் என எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த வலைத்தளம் நாம் சேகரிக்கும் எல்லாவகையான ஆவணங்களையும் ஒழுங்குபடுத்திக் காட்சிப்படுத்தப் பொருத்தமானது.

பரணீ:

வேறு என்ன திட்டங்களை நூலக நிறுவனம் தற்போது செயற்படுத்தி வருகிறது?

தி.கோபிநாத்:

எமது முதல் 10,000 ஆவணங்களைப் பதிவுசெய்ய 7 ஆண்டுகள் ஆனது. அதாவது 2005-2011 காலப்பகுதி. அடுத்த 4 ஆண்டுகளில் (2012-2015) மேலும் 6,000 ஆவணங்களே பதிவாகியுள்ளன. இந்த எண்ணிக்கையினை வேகப்படுத்தும் நோக்கில் 2016 ஆம் ஆண்டில் 6,000 ஆவணங்களைப் பதிவுசெய்து ஆவண எண்ணிக்கையினை 16,000 இலிருந்து 22,000 க்கு உயர்த்தலாம் என எதிர்பார்க்கிறோம். இவை நூல்கள், இதழ்கள் போன்ற ஆவணங்கள். அவை தவிர்க்கையெழுதப்பிரதிகள் போன்றவையும் சில ஆயிரம் ஆவணங்கள் பதிவுசெய்யப்படவுள்ளன. இவை தொடர்பில் துல்லியமான எண்ணிக்கைசார் திட்டமில்லை. கிடைக்கும் அனைத்தையும் பதிவு செய்யவுள்ளோம்.

2016 இல் ஆகக்குறைந்தது 3 இலட்சம் பக்கங்கள் பதிவுசெய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இதுதவிர ஈழத்து இதழ்கள் பற்றிய கலைக்களஞ்சிய அகரமுதலியொன்று வெளியிடவுள்ளோம். அதாவது இதுவரை காலமும் வெளியான பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை அகரவரிசையில் பட்டியலிட்டு அவை தொடர்பான சுருக்கக் குறிப்புக்களை வெளியிடவுள்ளோம். 700 க்கும் அதிகமான இதழ்கள் தொடர்பான விபரங்கள் தொகுக்கப்படும்.

இதுதவிர பெண்கள் ஆவணகம், மலையக ஆவணகம் போன்றவை தொடர்பில் செயற்றிட்டங்களைச் செய்யும் முயற்சிகளில் உள்ளோம். இந்தச் செயற்றிட்டங்கள் நிறுவனத்துக்குக் கிடைக்கும் வளங்களைப் பொறுத்து அமையும். இதுதவிர நிறுவனத்தின் வழிகாட்டுநர் சபையினரின் திட்டமிடலுக்கு ஏற்ப பல்வேறு செயற்பாடுகள் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப்படவுள்ளன.

நூலக நிறுவனம் ஆவணப்பதிவுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. பெருமளவு தரவுகளையும் திரட்டி வருகிறது. அவ்வகையில் ஈழத்து ஆளுமைகள் 2,700

பேர் தொடர்பான குறிப்புகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஈழத்து ஆளுமைகள் வாழ்க்கை வரலாற்று அகரமுதலி எனும் நூலாக இதனைக் கொண்டுவரும் யோசனை உள்ளது. 800 பக்கங்களைத் தாண்டும் என்பதால் நிதிநிலை காரணமாகச் சாத்தியமாகுமோ தெரியவில்லை. அவ்வளவு பெரிய தகவற் திரட்டு ஒன்று ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதே பலருக்கும் தெரியாது என்பதால் நூலாக்கப்படுவது அவசியம் என நினைக்கிறேன்.

பரணீ:

வாழ்க்கை வரலாற்று பதிவுகள் பற்றி மேலதிக தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியுமா?

தி.கோபிநாத்:

Biographical Dictionary என்பதையே வாழ்க்கை வரலாற்று அகரமுதலி என்கிறோம். இவை ஒவ்வொரு சமூகங்கள், நாடுகள், பிரதேசங்கள், துறைகள் சார்ந்து முக்கிய பங்களிப்பாளர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களின் தொகுப்பு ஆகும். ஐக்கிய அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, ஐக்கிய இராச்சியம், கனடா, நோர்வே போன்ற எல்லா நாடுகளிலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அகரமுதலிகள் உள்ளன. பல்வேறு துறைசார் அகரமுதலிகள் உள்ளன. அவற்றைத் தொகுக்கவென்று தனியான நிறுவனங்களும் பல்கலைக் கழகங்களில் பிரிவுகளும் உள்ளன. ஒரு சமூகத்தின் ஆளுமைகளின் வரலாற்றைத் தொகுப்பத னூடாக அந்தச் சமூகத்தின் வரலாற்றையே எழுதிக் கொள்ள முடியும்.

2006 இல் தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் விபரங்களைத் தொகுக்கத் தொடங்கினேன். ஈழநாதனும் தகவல் திரட்டினார். ஆயினும் நூலகத்தினூடான செயற்றிட்டமாகத் தொடங்கும் நிலை இருக்கவில்லை. சிறிய அளவில் ஒரு நூலகத் தொகுக்கத் தொடங்கினேன்.

அதுவும் சிறிய அளவிலேயே செய்ய முடிந்தது. 2013 இல் நூலக நிறுவனத்தினூடான ஒரு செயற்றிட்டமாக இதனை வடிவமைத்து முன்னெடுத்தேன். இதற்கான சிறு நிதி யுதவிபெற்று அலுவலர்களை நியமித்துச் செய்தோம். மிகக்குறுகிய காலத்தில் 2,700 ஆளுமைகள் பற்றிய விபரங்கள் தொகுக்கப்பட்டு விட்டன.

இதனை நான் தனியாளாக முன்னெடுத்தால் என் வாழ்நாளில் வேறு எதனையும் செய்ய முடியாது. தனியாளாகச் சில ஆண்டுகள் எடுக்கக் கூடிய பணியினைக் குறுகிய காலத்தில் செய்ய முடிந்தது. இதுவே ஒரு கூட்டுச் செயற்பாட்டின், ஒரு நிறுவனமாகச் செயற்படுவதன் முக்கிய பயன். இது ஒரு தொடக்கம் மட்டுமே.

போதிய நிதியுதவிகள் கிடைத்தால் 4-5 ஆண்டுகளில் பல்லாயிரம் ஆளுமைகள் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டிவிட முடியும்.

பரணீ:

வேறு எவ்வகையான எதிர்காலத் திட்டங்கள் உள்ளன?

தி.கோபிநாத்:

நூலக நிறுவனம் 2020 ஆம் ஆண்டுக்கான பாதையினை விரிவாகத் திட்டமிட்டிருந்தது. ஆய்வினடிப்படையில் பல்வேறு ஆவணவாக்க வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே யோசனை. கிடைக்கும் நிதியுதவிகளைப் பொறுத்தே அவை சாத்தியமாகும். நூலக நிறுவனத்தின் செயற்பாடுகளுக்கான நிதி நன்கொடைகளின் மூலமே பெறப்படுகிறது என்பதனையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

நூலக நிறுவனத்தினூடாக வாய்வழி வரலாறுகளைப் (Oral Histories) பதிவுசெய்யும் விரிவான செயற்றிட்டம் ஒன்று தொடங்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் எனக்கு இருக்கிறது. மனிதர்களது வரலாற்றினைப் பதிவுசெய்வதனூடாக சமூகத்தினைப் பதிவுசெய்ய முடியும் என்பதே ஆவணவாக்கம் தொடர்பிலான எனது பார்வையாக உள்ளது. எனது செயற்பாடுகளை அந்த அடிப்படையிலேயே முன்னெடுக்கிறேன். நூலக நிறுவனத்தில் அதற்கு முழு அளவிலான ஆதரவு இது வரை கிடைக்கவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். செய்ய வேண்டிய விடயங்கள் மிக அதிகம் என்பது காரணம்.

தேவையான வளங்கள், நிறுவன வழிகாட்டுநர் சபையின் முடிவுகள் போன்றவற்றில் வாய்வழி வரலாற்றுப் பதிவுச் செற்றிட்டம் தங்கியுள்ளது. 2012 இல் சில தனிப்பட்ட முதற்கட்ட முயற்சிகள் எடுத்திருந்தேன். ஆவணகத் தரத்தில் செய்வதற்குரிய கருவிகளை வாங்கும் வசதி இல்லாததால் தொடர முடியவில்லை.

பரணீ:

வாய்வழி வரலாறுகள் எவ்வாறு திரட்டப்பட வேண்டும் என நினைக்கிறீர்கள்?

தி.கோபிநாத்:

நாம் ஆவணவாக்கம் பற்றிப் பேசுகிறோம். முதலில் ஆவணப்படுத்தப்படுபவை எழுத்திலோ புகைப்படங்களாகவோ கானொலிகளாகப் பதிவுசெய்யப்படுபவையோ தான். எல்லோராலும் எழுத முடியாது. எழுதக் கூடியவர்களையும் பிரசுர வாய்ப்புத் தடுக்கிறது. அத்துடன் பெருமளவில் எழுதி விடவும் முடியாது. எழுதும் வாய்ப்புக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. விளிம்புநிலைச் சமூகங்களை எண்ணிப்பாருங்கள். மொழியறிவும் ஆவணப்படுத்தும் வசதியும் நேரமும் எல்லோருக்கும் வாய்ப்பதில்லை.

எமது சமூகத்தில் பொதிந்துள்ள அறிவினையும் வரலாற்றையும் பதிவுசெய்து கொள்ளும் ஓர் ஆவணவாக்க முறையே வாய்வழி வரலாறு ஆகும். மேற்கில் 1940களில் இருந்து அதாவது ஒலிப்பதிவுக் கருவிகள் பரவலாக அறிமுகமான காலத்திலிருந்து

வாய்வழி வரலாற்றாக்கம் நடந்து வருகிறது. பல்வேறு தரப்பினரையும் விரிவாக நேர்காணல் செய்து ஒலிப்பதிவு செய்யும் முறையே இதுவாகும். தனிநபர் வாழ்க்கைப் பதிவாகவும் ஒரு விடயம் தொடர்பான பல்வேறு ஆட்களின் பதிவாகவும் மேற்கொள்ளலாம். தற்போது எண்ணிமக் கருவிகளின் வருகை ஒலிப்பதிவுடன் நின்றுவிடாது வீடியோப் பதிவுகளாகவும் நேர்காணல்களைப் பதிவு செய்ய முடியும். தமிழ்ச் சூழலில் இது தொடர்பான முயற்சிகள் எவையும் இதுவரை முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

பரணீ:

பல்வேறு ஆவணப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் பல்வேறு தொலைக்காட்சிகள் பல்வேறு தரப்பினரையும் சிறந்த முறையில் நேர்காணல் செய்து பதிவுசெய்கிறார்கள். வாய்வழி வரலாறு எவ்வகையில் வேறுபடுகிறது?

தி.கோபிநாத்:

ஆவணப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நேர்காணல்களின் நோக்கங்கள் வேறு. ஒரு விடயத்தினை மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள். ஆர்வமூட்டும் வகையில் குறித்த நேரத்துள் அடங்குவதாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விரிவாக நேர்காணல் எடுத்தால் கூட கத்தரித்தே பயன்படுத்துகிறார்கள். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் நோக்கம் ஆவணப்படுத்தல் அல்ல.

ஆனால் வாய்வழி வரலாறுகள் ஆவணப்படுத்தலை நோக்கமாகக் கொண்டவை. பலமணி நேரங்கள் விரிவடைந்து செல்லக்கூடியவை. நாட்கணக்கில் உரையாடிச் செய்ய வேண்டியவை. ஆய்வாளரும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஆவணப்படுத்தல்.

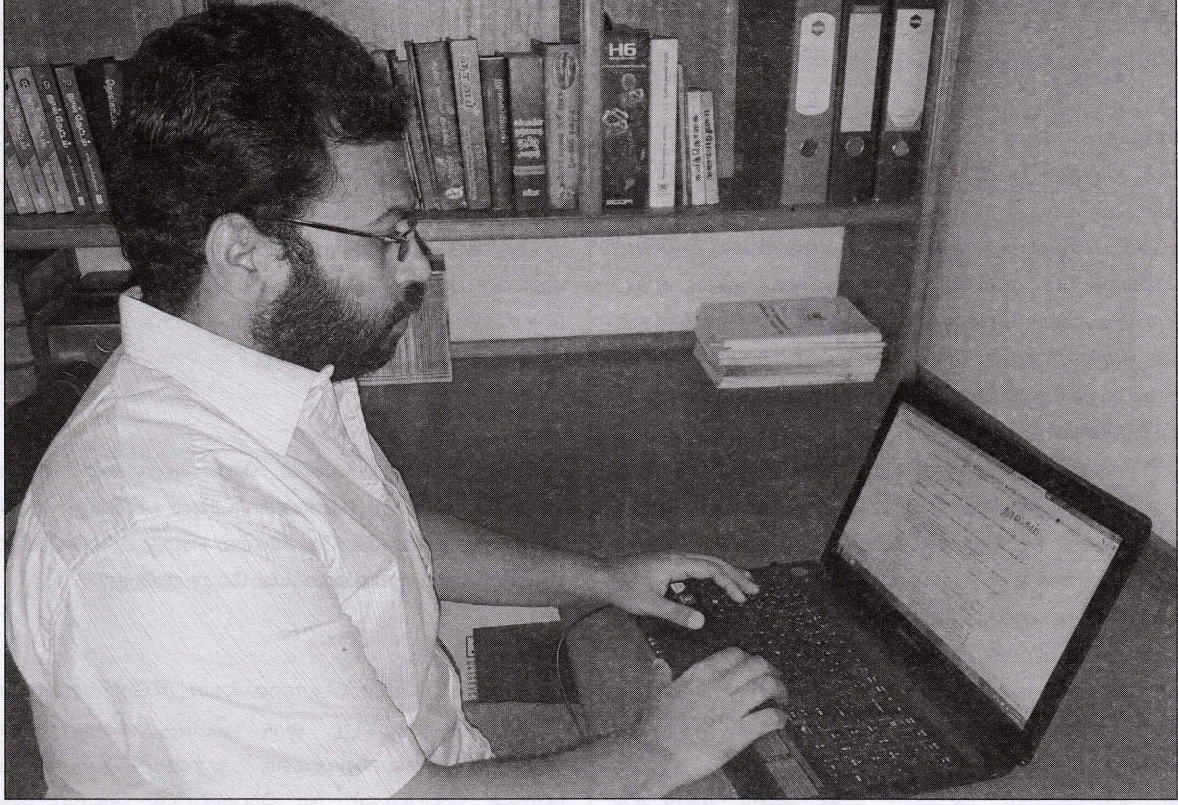
நன்கு திட்டமிட்டு விரிவாக நேர்காணல் செய்து முறையாக ஒலிப்பதிவுசெய்து அதனைப் பிறரும் பயன்படுத்தக்கூடியவண்ணம் உயர்தரத்தில் ஆவணகங்களில் சேகரிக்கும் ஆய்வுச் செயற்பாடே வாய்வழி வரலாறுகிறது. வாய்வழி வரலாறுகள் நேர்காணல்கள் தான்; ஆனால் நேர்காணல்கள் எல்லாம் வாய்வழி வரலாறுகள் அல்ல. குறிப்பாக அனைவருக்கும் கிடைக்கும்வண்ணம் பேணுதல் என்ற ஆவணகச் செயற்பாட்டையும் கவனிக்க வேண்டும்.

பரணீ:

வேறு தனிப்பட்ட திட்டங்கள் உள்ளனவா?

தி.கோபிநாத்:

எனது கல்வியும் வேலையும் தகவல் அறிவியற்றுகுறை சார்ந்தது அல்ல. ஆயினும் நூலக நிறுவனத்துக்குப் பங்களிப்பதற்காகக் கடந்த 12 ஆண்டுகளாக தகவல் அறிவியற் துறை சார்ந்து பெருமளவு தேடலையும் வாசிப்பினையும் செய்துள்ளேன். பல்வேறு நிறுவன ஆவணங்களை உருவாக்கியபோதும் எனது தேடலைத் தொகுத்து நூலாக்குவது இன்னமும் சாத்தியமாகவில்லை. எண்ணிம நூலகம், எண்ணிம ஆவணவாக்கம்

போன்றவை தொடர்பில் அறிமுக நூல்களை எழுத வேண்டும் என்ற விருப்பம் பல்லாண்டுகளாக உள்ளது. குறிப்புக்களைத் தொகுத்து வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் விரிவாக எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் இதுவரை கைகூடவில்லை. இனியும் தாமதிக் காமல் சிறு நூல்களாகவேனும் அவற்றினை வெளியிட வேண்டும் என நினைக்கிறேன். அதுபோல வாய்வழி வரலாறு தொடர்பிலும் அறிமுகக் குறிப்புக்களைத் தொகுக்க வேண்டும். ஆவணவாக்கம் தொடர்பான பல்வேறு அனுபவங்களையும் கூடக் கட்டுரைகளாக்க லாம். தனிப்பட்ட வாழ்வுக்கான வேலை, குடும்பம், நூலக நிறுவனப் பங்களிப்பு போன்றவை என் நேரத்தினை எடுத்துக் கொள்கின்றன. ஆயினும் அவசியம் எழுத வேண்டும் என நினைக்கிறேன்.

பரண்:

இந்த நேர்காணலால் தூண்டப்பட்டு நூலகத்துக்குப் பங்களிக்க விரும்புவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

தி.கோபிநாத்

ஆவணவாக்கம் எழுதுநாளாந்தச் செயற்பாடுகளின் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டும். எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் சமூகத் தலைவர்களும் தான் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றில்லை. சாதாரண வாழ்வின் அழைப்பிதழ்கள், புகைப்படங்கள் முதற்கொண்டு குடும்ப வரலாறுகள் எம் சமூகத்தின் எல்லோராலும் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியவை. ஒவ்வொரு குடும்பமும் பாடசாலையும் சனசமூக நிலையமும் கோயிலும் பள்ளிவாசலும் கிராமமும் தம்மை ஆவணப்படுத்த முன்வர வேண்டும்.

அவற்றை முறையாக எண்ணிம வடிவங்களில் பதிவுசெய்வதற்கான உதவிகளை நூலக நிறுவனம் வழங்கத் தயாராக உள்ளது. நூலக நிறுவனமானது தரமான வகையில் ஆவணப்படுத்தல், மிகநீண்டகாலம் பேணிப் பாதுகாத்தல் ஆகிய சேவைகளை வழங்குகிறது. நூலக நிறுவனத்தில் 13 ஊழியர்கள் ஆவணவாக்கப் பணிகளில் முழுநேரமாக இயங்குகின்றனர். இரு அலுவலகங்களும் 3-4 ஆவணப்பதிவு நிலையங்களும் செயற்படுகின்றன. 200க்கும் அதிகமான தன்னார்வப் பங்களிப்பாளர்கள் உள்ளனர். 300க்கும் அதிகமானோர் நிதிப் பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளனர். இவையெல்லாம் ஆவணவாக்கம் என்ற பொதுநோக்கிற்கான கட்டமைப்பே. இக்கட்டமைப்பு உரிய விதத்தில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

உரிய ஆவணங்களைப் பதிவுசெய்வதற்கான அனுமதியுடன் வழங்கினால் நூலக நிறுவனம் எண்ணிம வடிவத்துக்கு மாற்றிக் கொள்ளும். மின்வருடிவிட்டு மூல ஆவணங்களை மீளத்தர முடியும். எண்ணிம வடிவப் பிரதியொன்றினை இறுவட்டில் பதிவுசெய்து தர முடியும்.

ஆவணவாக்கத்தில் ஆர்வமுள்ளோர் நூலகச் செயற்பாடுகளில் நேரடியாவும் பங்களிக்கலாம். ஆவணச் சேகரிப்பிலிருந்து நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் வரை பல்வேறு பங்களிப்புக்களைச் செய்யலாம். நூலக நிறுவனமே தன்னார்வப் பங்களிப்பின் அடிப்படையில் இயங்குவதே. தன்னார்வக் கூட்டுழைப்பு என்பதே இவ்வளவுதாரம் எம்மை நகர்த்திச் செய்துள்ளது என்பதனைப் பதிவுசெய்ய விரும்புகிறேன்.

எமக்கான ஆவணப்படுத்தலை நாம்தான் செய்ய வேண்டும். வேறு யாரும் வந்து செய்யப் போவதில்லை.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சிலப்பதிகார விழா கடந்த மே மாதம் 20,21,22 ஆம் திகதிகளில் தலைநகரில் சங்க மண்டபத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியது.

சங்கத்தின் மிகப்பெரும் தூண்களில் ஒன்றாக விளங்கிய அமரர் தமிழவேள் கந்தசாமி, முன்னர் இவ்விழாவை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் நடத்திவந்தமை இங்கு நினைவு கொள்ளத்தக்கது. அங்ஙனமே, இவ்வருட விழா வினைத் திறம்பட நடத்திவிடல் வேண்டும் என்பதில் பெருவிருப்புக் கொண்டவராய், முன்னோடித் திட்டங்களை வகுத்திருந்தவர் அண்மையில் காலஞ்சென்ற திரு. மு. கதிர்காமநாதன் அவர்கள். அமரர்களான பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம், ச. சரவணமுத்து, ச.இலகுப்பிள்ளை என்போரும் சிலப்பதிகாரம் மக்களிடையே அறியப்படவும் பயிலப்படவும் வேண்டும் என்பதில் பெருவிருப்புக் கொண்டிருந்தனர். அச் சான்றோர் பெருமக்கள் அனைவரும் சங்கத்தில் சிலப்பதிகாரம் தொடர்பில் முன்னெடுத்த பணிகளையும், அவர்தம் நினைவினையும் போற்றுமுகமாக அரங்குகள் அவர்களது பெயர்களைத் தாங்கியிருந்தன.

சிலப்பதிகாரம் ஒரு முத்தமிழ்க் காப்பியம் என்பதற்கிணங்க, விழா நிகழ்ச்சிகளும் ஆய்வரங்கு, சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள், கலை நிகழ்ச்சிகள் எனப் பலதிறத்தன வாய் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன.

முதல் நாளைய நிகழ்ச்சிகள் மு. கதிர்காமநாதன் அரங்கில் மாலை 5.30க்கு ஆரம்பமாயின. அன்றைய விழாவுக்கு சங்கத்தலைவர் ஜி.இராஜகுலேந்திரா தலைமை தாங்கினார். ஏனைய தொன்மையான இலக்கியங்களைப் பயின்ற அளவுக்கு சிலப்பதிகார காப்பியம் மக்களைச் சென்றடைய வில்லை என்பதை அவர் தனது தலைமையுரையில் சுட்டிக் காட்டினார். அவரது உரை, சிலப்பதிகாரம் பற்றிய அடிப்படைச் செய்திகள் பலவற்றைத் தொட்டுக்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய “சிலப்பதிகார விழா”

■ வசந்தி தயாபரன்

காட்டுவதாகவும் விழாவுக்கான ஒரு புகழுகமமாகவும் அமைந்திருந்தது.

விழாவின் போது, “சிலம்பு போற்றுவதும்” என்ற சிறப்பு மலர் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. சங்கத்தின் துணைத்தலைவர்களுள் ஒருவரான காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் வெளியீட்டு உரையினை நிகழ்த்தினார். மலரின் முதற்பிரதி யினை வெள்ளவத்தை சங்கீதா ஜுவலர்ஸ் அதிபர், திரு. வி. கணேசன் ஜே.பி. பெற்றுக்கொண்டார். நூலாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த திரு. தெ.மதுதனனின் பங்களிப்பு, நூலைக் களதியாக வெளிக் கொணர்வதில் முதன்மைக் காரணியாக அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்றைய சிறப்புச் சொற் பொழிவாளரான அகில இலங்கை இளங்கோ கழகத்தின் தலைவராகிய திரு. பரா. ரதீஸ் “சிலம்பில் ஒரு திருமுகம்” எனும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். சிலம்பிலே “புறச்சேரி இறுத்த காதை”யிலே கோவலனுக்கென கௌசிக மாமுனியிடம் மாதவி கொடுத்தனுப்பும் மடல் குறித்த “அடிகள் முன்னர் யான் அடி வீழ்ந்தேன்” எனும் பாடல்வழி மாதவி பற்றிய நல்ல எண்ணக்கருவை இளங்கோவடிகள் எவ்வாறு ஏற்படுத்துகின்றார் என்பதை அவர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார். அதே ஓலையை கோவலன் தனது தாய் தந்தையருக்கானதாகக் கொடுத்து அனுப்பும் வகையிலும் பொருத்தப்பாடுடையதாக அப்பாடலை இளங்கோவடிகள் எவ்வாறு யாத்துள்ளார் என்பதையும் பேச்சாளர் எடுத்துரைத்தார்.

அன்றைய கலை நிகழ்ச்சியை பரதநாட்டிய முதுகலை மாணி அபிராமி பற்குணம், நாட்டிய மிடைப்பட்ட நாடக நிகழ்வாக அற்புதமாக வடிவமைத்து அளிக்கை செய்தார். மாதவி எனும் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று ஆடிய அவர், பரத்தையாகப் பிறந்த ஒருத்தியின் உண்மைக் காதலும் போலியானதாகவே சமூகத்தால் நோக்கப்படுகின்றது என்ற கருத்தை மையமாகக் கொண்டு, இளங்கோ காட்டிய மாதவியைச் சபையோர் உள்ளத்தில் ஆழப்பதியச் செய்தார். அவரது நாட்டியம், சிலம்பு பேசுகின்ற ஆடற் கலை போன்றே, மிகவும் உயர் தரத்தினதாய் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்து வந்த இரண்டு நாட்களிலும் காலை வேளையில் “சிலப்பதிகாரம்: பன்மை நோக்கு” என்ற பெருந்தலைப்பிலே ஆய்வரங்கு இடம்பெற்றது. சனிக்கிழமை அரங்கு, கா.பொ.இரத்தினம் பெயரினைத் தாங்கியிருந்தது. காலை அமர்வு 1, பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. அவர் தனது தலைமையுரையில், சிலம்பு மேலும் ஆய்வுகளை

வேண்டி நிற்கும் காவியம் எனவும், மாற்றுக் கருத்துக்களை முன் வைப்பதன் மூலமே எதிலும் வளர்ச்சி எய்தப்படும் எனவும் கூறினார்.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா, “சிலப்பதிகாரக் காவிய உருவாக்கம்: ஒரு மீள்வாசிப்பு” என்ற தலைப்பிலான ஆய்வினை முன் வைத்தார். சிலப்பதிகாரத்தின் தோற்றம் குறித்து பதிகத்திலே கூறப்படும் ஐந்து செய்திகளை விடவும் நூற்கட்டுரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு, பழந்தமிழர் பண்பாட்டுப் பெருமையையும் ஒருமையையும் சொல்கின்ற தேவை, சேரன் செங்குட்டுவனின் புகழைப் பாடுகின்ற தேவை என்ற மேலும் இருகாரணங்களை அவரது ஆய்வு முன்வைத்தது. அத்துடன் சிலப்பதிகாரம், பொருட்தொடர்நிலையில் முன் பின் உதாரணங்களைக் கொண்டிராத முன்னோடிக் காவியம் என்ற தனது ஆய்வு முடிவையும் அவர் பதிவு செய்தார். திரு. த. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் “சிலப்பதிகாரச் செய்திகள்” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையைப் படித்தார். சிலம்பு தொன்று தொட்டே கண்ணகி காதை எனும் வாய்மொழி இலக்கியமாக நிலை பெற்றிருந்தமை முதலிய பல கருத்துக்கள் அவரது கட்டுரையில் பேசப்பட்டன. முதுநிலை விரிவுரையாளர் திரு. க.இரகுபரன் “சிலப்பதிகாரத்தில் அழகியலும் அரசியலும்” என்ற ஆய்வைச் சமர்ப்பித்தார். சிலம்பு எனும் இலக்கியம் எழுந்த காலத்தைய அரசுகளது நிலை, அப்பின்னணியில் முவேந்தரையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி பாரம்பரிய அரசுகளை ஒன்றுதிரட்டுதற்காகப் பாடிய இளங்கோவின் முனைப்பு, கோவலனைப் பிரிந்த கண்ணகிக்கு மாலைக்காலம் தந்த துன்பத்தைப் பேசும் பாடல்களில் அழகியல் வெளிப்படும் பாங்கு என்பன அவரது ஆய்வினூடு புலனாகின. ஆசிரியர் திரு. த. செல்வமனோகரன் “தமிழர் மெய்யியல் செல்நெறியில் சிலப்பதிகாரம்” என்ற தலைப்பிலான தனது ஆய்விலே, ஊழ்வினைக் கோட்பாடு, மீயியற்கைச் செய்தி

கள், சமூக-மெய்யியற் கூறுகள், அறக்கோட்பாடுகள் பற்றிய செய்திகளையும், சிலம்பு எவ்வாறு தன்னுள்ளே முரண்படுகின்றது என்பது பற்றியும் சுட்டிக்காட்டினார். பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, இலக்கிய வடிவங்கள் எவையுமே தனித்தியங்குவதில்லை, சிலப்பதிகாரத்தை வரன்முறை அணுகுமுறையோடு மட்டுமன்றி நாட்டாரியல் அணுகுமுறை சார்ந்தும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும், சிலம்பு பன்முக வாசிப்புக்கு இடந்தருவது முதலிய கருத்துக்களைக் கூறி அமர்வை நிறைவு செய்தார்.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா தலைமையில் அமர்வு 2 நடைபெற்றது. சிலப்பதிகாரத்துக்கென இதுகாறும் நமது நாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முக்கியமான விழாக்களில் ஒன்றென இவ்விழாவைக் குறிப்பிட்ட தலைவர், உ.வே.சா. பெற்றுக்கொண்ட எட்டுச் சிலப்பதிகார ஏடுகளில் மூன்றினை வழங்கியமை, பதிப்பு முயற்சிக்கு நிதியுதவி செய்தமை ஆகிய பெருமைக்குரியோர் இலங்கையர் எனவும், எனவே சிலப்பதிகார விழா எடுப்பதற்கென சிறப்பான தகைமைப்பாடு இலங்கையருக்கு உண்டு எனவும் குறிப்பிட்டார். சிலப்பதிகாரத்தைப் பயில்தல் தொடர்பில் மல்லாகம் வி. கனகசபைப்பிள்ளையின் “1800 ஆண்டுகளின் முன் தமிழர்” என்ற நூலின் பங்களிப்பையும் அவர் விளக்கினார். அவ்வரங்கில், “தமிழ்ப்பெருந்தெய்வ உருவாக்கம் - கண்ணகியை முன்வைத்து...” என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் தனது ஆய்வினைச் சமர்ப்பித்தார். அவர், இளங்கோ பெருந்தெய்வத்துக்கான தளத்தை உருவாக்கிய முறைமை, செங்குட்டுவன் கோயில் எழுப்பியமை, அத்தெய்வத்தை வழிபடும் நிலை உருவாகியமை என்ற மூன்று நிலைகளில் அத்தலைப்பினை ஆராய்ந்தார். “தொன்மவியல் நோக்கில் - இந்திரவிழா” என்ற பொருளில் விரிவுரையாளர் பா. சுமன் தனது ஆய்வை முன்வைத்தார். முனைவர் ஜெயராஞ்சனி ஞானதாஸ், “சிலம்பு தந்த ஆடல், இசை, அரங்கு” எனும் ஆய்விலே சிலம்பில் அவை குறித்துப் பதிவாகியுள்ள பல்வேறு செய்திகளை எடுத்துரைத்தார்.

மாலையில் ச. சரவணமுத்து அரங்கில் முனைவர் செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமையில் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. தமிழ்க்காவியம் என்ற பெருமைக்குரியது சிலம்பு எனக் குறிப்பிட்ட அவர், கண்ணகி, அறத்தை நிலைநாட்டிய பெண் எனும் பார்வையில் நோக்கவும் போற்றவும் படுதலே சாலப்பொருந்தும் என்றும், கற்புடைய பெண் என்பதற்காக மட்டும் அவளுக்குக் கோயில் எழுப்புதல் என்பது தனது நோக்கில் பொருத்தமாகப் படவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். சிலம்பு தொடர்பிலான பலவினாக்களையும் அவர் முன்வைத்தார். தொடர்ந்து, “அரசும் எதிர்வினையும்” என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரனது சிறப்புச் சொற்பொழிவு இடம்பெற்றது. பண்டைய சமூகக் கட்டமைப்பில் மேல்நிலையாக்கம் நடந்தேறியதும், வேளாண் சமூகமும் வணிகச் சமூகமும் ஒன்றுக்கொன்று முரணித்தவையாகத் தோற்றம் பெற்று வளர்ந்ததும், அவை அரசின் மீது தனது விமர்சனங்களை முன்வைத்ததும், இலக்கியங்களில் இவை பதிவாகியதும் என அவரது உரை வளர்ந்து சென்றது. சிலப்பதிகாரம் வணிக சமூகத்தின் காப்பியம் என்பதையும் அவர் தனது உரையில் குறிப்பிட்டார்.

அன்றைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல, முல்லைத் தீவு கலைத்தாய் நாடக சனசமூக நிலையத்தார் வழங்கிய, முல்லை மோடியிலான “கோவலன் கூத்து”, சிறப்புற ஆடப்பட்டது. அதனைத் தயாரித்து நெறியாள்கை செய்த கலாபூஷணம் என்.எஸ்.மணியம் பாராட்டுக் குரியவராவார். அந்நிகழ்ச்சி, புறக்கணிப்பின் விளிம்பிலுள்ளவையான எமது மண்ணின் செழுமை வாய்ந்த கலைகளுக்கு உரிய இடமளிப்பது எமது கடமை என்பதை எமக்கு உணர்த்தவும் தவறவில்லை.

தமிழவேள் க.இ.க.கந்தசுவாமி அரங்கிலே ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கான ஆய்வரங்கு அமர்வுகள் இடம்பெற்றன. அமர்வு 3, திரு.தெ.மதுதனன் தலைமையில் நடைபெற்றது. தமிழ் மக்களை இணைப்பதற்கு சிலம்பு சில புள்ளிகளைத் தொட்டுத் தருகின்றதெனக் குறிப்பிட்ட அவர், தமிழ்சை இயக்கம் தோற்றம் பெற்றது போன்று தமிழ் நாட்டிய இயக்கம் ஒன்று

எழுச்சிபெறவில்லை என வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளதைத் தொட்டுச்சென்றார். முதுநிலை விரிவுரையாளர் திருமதி கிருபாசக்தி கருணா, “சிலப்பதிகாரம் வெளிப்படுத்தும் தமிழிசை மரபு” குறித்த தனது ஆய்வுக் கட்டுரையினூடு சிலம்பில் பொதிந்துள்ள இசைகுறித்த பல நுணுக்கமான தகவல்களை எமது கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். அறுபது பாடல்கள் இசையோடு பாட ஏற்றவை எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார். விரிவுரையாளர் ஆன் யாழினி சத்தியேஸ்வரன், “சிலப்பதிகாரத்தில் துணைநிலைப் பாத்திரங்கள்: ஒரு பெண்ணிய நோக்கு” என்ற தனது ஆய்விலே, தனக்கென நியமிக்கப்பட்ட எல்லைகளை விஸ்தரிக்க முயலும் தனியனாகப் பெண்ணை அடையாளப்படுத்தினார். சமூக அடுக்கமைப்புக்கு ஏற்பவே, பெண்ணுக்கான இயங்குவெளி தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை சிலம்பின் வழி அவர் நிறுவினார். முனைவர் நதீரா மரியசந்தனம், “சிலப்பதிகாரத்தில் உரிமை மீறல்கள்: ஒரு மறுவாசிப்பு” எனும் தனது ஆய்வுக்கட்டுரையில் பல்வேறு வாசிப்புக்கள், புதிய புரிதல்கள் என்பன வற்றின் அடிப்படையில் சிலம்பை சமகாலச் சிந்தனைகளுக்கு உட்படுத்தினார். “உயிர்வாழ்தல்” எனும் உரிமை மீறலை, கொலைக்களக் காத்தையினை அடியொற்றியும் புறப்பொருள்மாலை பேசுகின்ற “நடுவுசூறல்” உட்பட பல எடுத்துக்காட்டுக்களுடனும் அவர் விபரித்தார். முனைவர் ஸ்ரீ பிரசாந்தனின் ஆய்வு, “கட்டுரைக்காதை - சிலப்பதிகாரம் தொடர்பாக ஈழத்தில் நிகழ்ந்த விவாதங்களின் கதை” என்ற வித்தியாசமான தலைப்பில் அமைந்திருந்தது. 1948இல் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நிகழ்த்திய உரையொன்றினை ஒட்டி மேற்கிளம்பிய சர்ச்சைகள், வாதப்பிரதிவாதங்கள் என்பவற்றை எடுத்துரைப்பதாகவும், அவற்றினூடு ஆய்வுலகம் பெற்ற பயன் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டிவிடுவதாகவும் அவ்வாய்வு அமைந்திருந்தது.

அமர்வு 4, முதுநிலை விரிவுரையாளர் திரு.க.இரகுபரன் தலைமையில் ஆரம்பமானது. தமிழ்ப்பண்பாட்டின் சிறப்படையாளமான சமயச்சார்பின்மை, சிலம்பில் எவ்வாறு துலக்கம் பெற்றுள்ளது என்பதை அவர் ஆதாரங்களுடன் எடுத்துரைத்தார். அத்தகைய நோக்கிற்கு வழி சமைத்தவையாக பட்டினப்பாலை, நெடுநல்வாடை ஆகிய இலக்கியங்களை அவர் சுட்டினார். அதிண்ணிக்கையிலான மதங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற செவ்வியல் இலக்கியங்களைக் கொண்டது, தமிழே எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார். இளங்கோ அடிகள் என்ற பதம், இளவரசன் என்பதைச் சுட்டுவதே ஒழிய, துறவியை அன்று என அவர் தெளிவுபடுத்தினார். “சிலப்பதிகாரமும் ஈழத்து கண்ணகி இலக்கியங்களும்: அடிக்கருத்துக் கோட்பாட்டைக் கொண்டதான ஓர் ஆய்வு” என்ற தலைப்பிலான ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்த, முதுநிலை விரிவுரையாளர் திரு. ஈஸ்வரநாத பிள்ளை குமரன், நாடு, மொழி கடந்து மட்டுமன்றி ஒரேமொழியிலும் ஒரே அடிக்கருத்தைக் கொண்ட இலக்கியங்கள் உள என்று விளக்கினார். அத்துடன் அவரது உரை, தமிழ் இலக்கியத்தின் மூலங்களினூடாக அதனை நிறுவுவதாக அமைந்தது. “சிலப்பதிகாரத்தில் மனித உரிமைச் சிந்தனைகள்: ஒரு சமூகவியல் நோக்கு” என்ற கட்டுரையை சைவப்புலவர் க.பத்மாளந்தன் சமர்ப்பித்தார். சமூகவியல் அடிப்படையில் சில வலுவான ஆதாரங்களின் பின்னணியில் சிலம்பினை ஆழ்ந்து நோக்கிய தேடலாக அவ்வாய்வு கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆய்வரங்கை நிறைவு செய்யுமுகமாக பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா உரையாற்றினார். இந்த ஆய்வரங்கின் சமூகப்பயன் எத்தன்மையது எனும் விளக்கத்தை அவர் வழங்கினார். அது எழுந்த காலத்தைப் போன்றே தமிழரை ஒன்றிணைக்க வேண்டியிருத்தல், பொதுமக்களிடையே சுவையுணர்வை மேம்படுத்தல், “பன்மை நோக்கில்” இலக்கியங்களைப் பார்க்கவும் அவற்றின் பலவீனங்களைக் காணவும் பழகுதல், ஆய்வுகளுக்கூடாக பரந்த வாசிப்பை வளர்த்தெடுத்தல் என்பன அவரது உரையின் சாரமாக அமைந்திருந்தன. ஆய்வரங்கில் பார்வையாளரின் பங்களிப்பு

குறிப்பிடத்தக்க அளவினதாக இருந்ததும், கருத்தாடல்கள் சிறப்பாக நெறிப்படுத்தப்பட்டமையும் வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களாகும்.

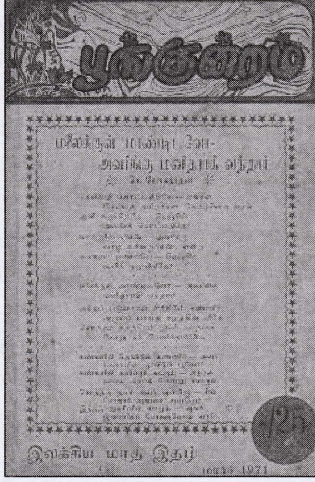
மாலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை தலைமை தாங்கினார். இன்றைய இளந்தலைமுறை இத்தகு இலக்கியச் செல்வங்களை இழந்து திசைமாறிச் செல்கின்ற அவலத்தை அவர் எடுத்துரைத்தார். முன்னைய காலங்களைப் போன்றே, பாடத்திட்டத்தில் அவை உள் வாங்கப்படலின் அவசியத்தையும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார். சட்டத்தரணி ஜி.இராஜ குலேந்திரா, “திருமதி கண்ணகி கோவலன் எதிர் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்” என்ற தலைப்பில் சிலம்பினை தடயப் பொருளாகச் சுட்டிக் காட்டி இலக்கியச்சுவை மிக்கதோர் உரையை ஆற்றினார். அன்றைய கலை நிகழ்ச்சி, “பெண்ணெனும் பெருந்தெய்வம்” எனும் மகுடத்தில் இடம் பெற்றது. நாட்டிய கலாரத்னா திவ்யா சுஜேனின் அபிநயவேஷ்டரா நடனப் பள்ளிமாணவிகளால் மிகச் சிறப்பாக ஆடப்பட்ட நடனம், பார்வையாளர்களின் பெருவரவேற்பைப் பெற்றது.

சிலப்பதிகார விழாவுக்கு, தமிழ் ஆர்வலர்கள் பலர் தங்களது பங்களிப்பை மனமார வழங்கினர். மங்கல விளக்கேற்றிய பிரமுகர்கள், தமிழ் வாழ்த்து இசைத்த இசைவல்லுநர்கள், வரவேற்புரை தொடக்கவுரை என்பவற்றை நிகழ்த்தியோர், நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கியோர் உட்பட அனைவருமே தமது பொறுப்பினைச் செவ்வையாக நிறைவேற்றினர்.

இம்முறை முழுக்க முழுக்க நம் நாட்டு அறிஞர் குழாத்தின் பங்கேற்புடன் விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தமை போற்றத்தக்கது என்பதில் ஐயமில்லை.

சிலப்பதிகார விழாவினை ஒழுங்கு செய்து, அதனை முழுமையாகவும் நிறைவாகவும் செய்து முடித்த கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர், தமது பணி குறித்து மகிழ்வடையலாம். தமிழுலகம் அவர்களைப் பாராட்டி ஊக்குவிப்பதற்கு என்றும் தயாராகவே இருக்கின்றது.

பதுளையில் பூங்குன்றத்தை வெளிக்கொணர்ந்து செ.சற்குருநாதன்

■ மொழிவரதன் ■

பதுளையில் இலக்கிய செயற்பாடுகளில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்ட பலரில் பதுளை செ.சற்குரு நாதனும் ஒருவர். பதுளை அச்சக உரிமையாளராக பதுளை லோவர் வீதியில் வர்த்தகர்களால் அறியப்பட்டிருந்தாலும் உண்மையில் அவர் ஒரு வெறும் வியாபாரி அல்ல என்பதனை இலக்கிய செயற்பாட்டாளர்கள் நன்கறிந்து வைத்திருந்தனர். ஊவாவில் அக்காலத்தில் திராவிடக் கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள் பலர் இருந்தார்கள் அவர்களுள் எழுத்தாளர் தமிழோவியன் (ஆறுமுகம்) மிக முக்கியமானவர். மேலும் ஆலி.எலயில் பாண்டியன் நடராஜா, சண்மோகன் காந்தி (இந்தியா சென்று விட்டார்) இப்படிப் பலர். அந்த வகையில் செ.சற்குருநாதனும் திராவிடக் கொள்கை பற்றாளராகவும், மொழிப்பற்றாளராகவும், பகுத்தறிவு கொள்கை பற்றாளராகவும் விளங்கினார் என்பதனை அவரது வாழ்க்கை பின்புலத்தினை நன்

கறிந்தோர் விளங்கிக் கொள்வர்.

சடங்கு, சம்பிரதாயங்களை விமர்சித்த செ.சற்குருநாதன் தனது திருமணத்தில் “தாலி” கட்டிடவும் மறுத்தவர். அவரது வாழ்வு அப்படித்தான் சென்று கொண்டிருந்தது.

சுமாரான உயரமும், நல்ல ஒளி வீசும் கண்களும், காது, கை, நெஞ்செல்லாம் மயிர் வளர்ந்து அடர்ந்ததாகவும் அவரது உருவம் இருந்தது. கண்டிப்பான பேச்சு, வெட்டொன்று துண்டொன்று என வந்துவிழும் சொற்கள், அதிகம் அலட்டாமை, நேரடியாக தன் உள்ளத்துணர்வை வெளிக் காட்டுகின்றமை, சொன்னதை செய்கின்றமை இப்படி அவரது குணாதிசியங்கள் இருந்தன. இந்த பிளஸ்ஸான (சாதகமான) அம்சங்களே மற்றொருபுறத்தில் பாதகமானதாகவும் காணப்பட்டது எனலாம். அதாவது சமரசம் செய்து கொள்ளாத அவரது பிடிவாதபோக்கு “நீங்கள் எப்படி இவ்வளவு காலம் அவருடன் சுமுகமாக பழகுகிறீர்கள்?”

என்றொரு வினாவையும் சிலரால் கேட்க வைத்தது எனலாம். எது எவ்வாறெனினும் அவருக்கென ஒரு கொள்கை இருந்தது என்பதும், அதில் அவருக்குத் திடமான நம்பிக்கை இருந்தது என்பதும், அதன் வழி நடக்க அவர் சித்தம் கொண்டார் என்பதும் ஓர் உண்மையாகும்.

வெறும் கல்லாப்பட்டியை மாத்திரம் பார்த்தவர் அவரல்ல என்பதனால்தான் அவரால் பதுளையில் “பூங்குன்றம்” எனும் ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையைக் கொணர முடிந்தது.

செ.சற்குருநாதன் அவர்கள்

மலையகத்தில் சிறு சஞ்சிகைகளை வெளிக்கொணர்ந்தவர்களுள் ஒருவராக கணிக்கப்பட்டு சிலாகித்து பேசப்பட வேண்டியவர் ஆவார். திறனாய்வாளர் மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள் பல இடங்களில் பூங்குன்றம் தொடர்பான குறிப்புகளை பதிவு செய்துள்ளார் எனின்தவறிருக்காது.

என்னும் மேலும் சற்று தெளிவாக சற்குருநாதனின் இலக்கிய செயற்பாடுகளை வெளி உலகிற்கு கூறமுடியுமா என்றொரு எத்தனமே இக் கட்டுரையாகும். மிகவும் கையடக்கமான அளவில் -125 என்ற விலையுடன் பூங்குன்றம் வெளிவந்தது. முன் அட்டையில் மஹாகவி, எ.வி.வேலுப்பிள்ளை போன்றோரின் கவிதைகள் வெளிவந்த இதழ்கள் எனது கரங்களில் உள்ளன. மேலும் பத்திரிகை வடிவிலும் ஒரு பூங்குன்றம் வெளிவந்தது எனக்கு ஞாபகத்தில் உள்ளது.

பெப்ரவரி 1971, துலை 1971 என அச்சிடப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ 28 அல்லது 30 பக்கங்களில் இவ்விதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

அழகான பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கிடும் ஒரு பின்னணியில் “பூங்குன்றம்” என மகுடமிட்டு இதழ்கள் மலர்ந்துள்ளன.

உள்ளே அலுவலகம் 235, லோவர் வீதி, பதுளை என்றுள்ளது. பூங்குன்றத்தின் முதலாவது இதழில் பூங்குன்றம் இதழின் நோக்கம் பற்றி ஆசிரியர் செ.சற்குருநாதன் எண்ணம் எனும் தலைப்பின் கீழ் பின்வருமாறு கூறிச் செல்கின்றார்.

“ஈழ நாட்டில் இன்று எழுத்துத் துறையில் புதிய ஆர்வம் காணப்படுகின்றது. “தமிழுக்கு துறைதோறும்” பணி செய்யப்பலர் முன்வந்துள்ளனர்

.....
மலை நாட்டில் வாழுகின்ற தமிழ் மக்கள் பல துறைகளில் அனாதைகளைக்கப்பட்டது போன்றே கல்வித்துறையிலும் அனாதைகளைக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்றுவரை என்றாலும் கிடைத்த சிறு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு படித்துப்

பட்டம் பெற்ற சிலர், சீரழிந்து கிடக்கும் தங்கள் சமுதாயத் துக்கு தொண்டு செய்ய முன்வந்திருப்பது பாராட்டுக் குரிய செயலாகும்.”

என்று எழுதிச் செல்லும் ஆசிரியர்

“தரமான இலக்கியம்

படைக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு, பொது மக்களிடம் இருந்து விலகி, தந்தக் கோபுரத்திலிருந்து கொண்டு இலக்கியம் படைப்பதும் ஜனரஞ்சகமான இலக்கியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு கேவலமான “வியா பார இலக்கியம்” படைப்பதும் பூங்குன்றத்தின் எண்ணமல்ல.”

என்று பூங்குன்ற இலக்கிய இதழின் நோக்கம் பற்றி கூறிச் செல்லுகின்றார்.

பூங்குன்றம் ஒரு சில இதழ்களே வெளிவந்தது எனலாம். இந்த இலக்கிய இதழில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமரிசனம், இலக்கியம் பற்றிய சில செய்திகள் போன்றன இடம் பிடித்திருந்தன.

கவிஞர் குமாரராமநாதன், கவிஞர் சாரணாகையும், அ.சண்முகநாதன், மொழிவரதன், பரிபூரணன், அ.சா.மல்லிகைகாதலன் (காந்திமணி) தமிழோவியன், ஜசின்தாசேவியர், மு.நித்தியானந்தன், சுழியோடி முணியன், கந்தேகேதர “சுவை”, கலைப்பிரியன், வ.ஆறுமுகம் எனப்பலர் எழுதினர். மேற்குறிப்பிட்டோர்களின் மேதாவியாசம் பற்றி நாம் இன்று கண்டுகொண்டுள்ளோம்.

1970களில் எழுதிய இவர்களுள் பலர் இன்னும் எழுதிய வண்ணம் (2016) உள்ளனர் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். கவிஞர் குமாரராமநாதன், அ.சா.மல்லிகை காதலன், தமிழோவியன் போன்றோர் அமரராகி விட்டாலும் பூங்குன்றம் இதழில் அவர்களின் படைப்புக்கள் இன்றும் அவர்களின் பெயர் சொல்லுகின்றன. தரமான படைப்புக்களை பூங்குன்றம் தாங்கி வந்தது எனில் மிகை இல்லை.

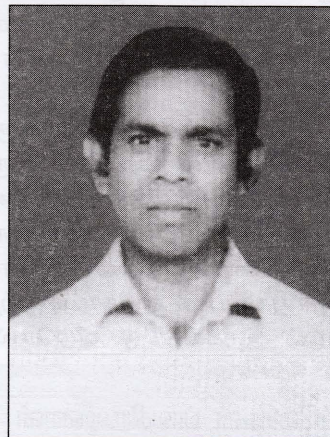
ஒரு சில கதைகளே எழுதியுள்ள அ.சா.மல்லிகை காதலனின் சிறுகதைகள் பற்றி மு.நித்தியானந்தன் எழுதிய விமரிசனம்

ஒன்று பூங்குன்றம் இதழில் வெளிவந்தது ஞாபகத்தில் உள்ளது. துரதிஸ்டவசமாக பத்திரிகை வடிவில் வந்த அந்த பூங்குன்றம் இதழ் கை தவறிவிட்டது. அல்லது Displace ஆகி விட்டது. என எண்ணுகிறேன் எவ்வாறெனினும் மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள் அ.சா.மல்லிகை காதலன் பற்றி மேலும் பல இடங்களில் பதிவு செய்துள்ளதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். (துங்கிந்த சாரலிலே தினகரன் ஜூன் 16, 1996)

ஒரு சில விளம்பரங்களடனும் செ.சற்குருநாதனின் முதலீட்டுனாலும் (அச்சக பதிப்புடன்) பூங்குன்றம் வெளிவந்தது. செ.சற்குருநாதன் பதுளையில் இடம்பெற்ற இலக்கிய செயற்பாடுகளில் ஏதோ ஒரு வகையில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பதுளையில் பல்வேறு சிந்தனைகளை உடையோரையும், புத்திசீவிகளையும் இலக்கிய ஆர்வலர்களையும், படைப்பாளிகளையும் ஒன்றிணைத்து “சிந்தனை ஒன்றியம்” எனும் தலைப்பில் ஓர் அமைப்பை உருவாக்குவதில்

**செ.சற்குருநாதன் அவர்கள்
மலையகத்தில் சிறு
சஞ்சிகைகளை
வெளிக்கொணர்ந்தவர்களுள் ஒருவராக கணிக்கப்பட்டு
சிலாகித்து பேசப்பட
வேண்டியவர் ஆவார்**

மூலகர்த்தாவாக இருந்தார். இதன் தலைவராக இயங்கிய அவர் 24.7.1982 இல் பாரதி நூற்றாண்டு விழா ஒன்றினை முன்னெடுப்பதிலும், மலர் ஒன்றினை வெளிக் கொணர்வதிலும் பிரதான இடம் வகித்தார். இவ்விடயம் தனியாக விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றென எண்ணுகிறேன்.

குருவிக் கூட்டுக்கு கல் எறிந்தது போல் அல்லது தேன் கூட்டிற்கு கல் எறிந்து கலைத்தது போல் 1983 ஜூலை இனக்கலவரம் வெடித்தது. தமிழர்களை, உடைமைகளை காப்பாற்ற எவரும் இருக்கவில்லை. தனிப்பட்ட ஒருசில தனி மனிதர்களான சிங்கள, முஸ்லிம் சகோதரர்களின் கருணைப்பார்வையால் தமிழர்கள் பலர் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

“பேய் அரசு செய்தால்

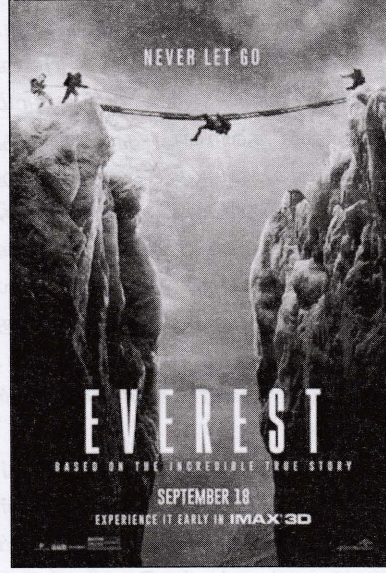
பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்”

என்ற பாரதியின் அடிகளை அரசும், இராணுவமும் உண்மையாக்கியது. தமிழர்கள் கடைகள் எரிக்கப்பட்டன தமிழர்கள் எரிக்கப்பட்டனர் செ.சற்குருநாதனின் பதுளை அச்சகமும் எரியுண்டது. அவரது பல அரிய நூல்கள் தீ நாக்குகளுக்கு உணவாகின பதுளை அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. எந்த வகையிலும் தமிழர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்றானது எல்லாவற்றையும் இழந்த அவர் மட்டக்களப்புக்கு சென்று சில காலங்களுக்கு பின்னர் அச்சகம் ஒன்றினை நடத்த முயன்றார் எனினும் அது வெற்றி பெறவில்லை.

என்றாலும் செ.சற்குருநாதன் மனைவி, மகன், மருமகளுடன் கொழும்பில் வாழுகிறார். மலையக இலக்கிய, இதழியல் வரலாற்றிலும் ஊவா மாகாண இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்பிலும் நிச்சயம் செ.சற்குருநாதனின் பெயர் பேசப்படும். அவர் எல்லா நலன்களுடனும் மேலும் பல்லாண்டு வாழுதல் வேண்டும். எமது கடமை அவரது செயற்பாடுகளை சிலாகித்து பேசுவதும், அதனை வெளிக் கொணர்வதும் பதிவு செய்வதும் ஆகும்.

நேபாளத்தில் அமைந்துள்ள எவரெஸ்ட் மலையுச்சிக்குப் பயணிக்கும் பயணிகளின் உணர்வு பூர்வமான கதையினைக்கொண்ட ஆங்கிலக் கதைப்படம் எவரெஸ்ட். 1996 - இல் நடந்த திகிலூட்டக்கூடிய விபத்து ஒன்றின் உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, திரைப்படமாகப் படமாக்கியுள்ளார்கள்.

எவரெஸ்ட் சிகரத்தில் ஏற வந்திறங்கியிருக்கும் குழுவின அறிமுகத்தோடு திரைப்படம் ஆரம்பிக்கின்றது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள் சிநேகமாக அறிமுகமாகிக் கொள்கிறார்கள். மிக உயரமாக எழுந்து நிற்கும் எவரெஸ்ட் சிகரத்தை திறந்த விழிகளுடன், பரவசமாகப் பார்கிறார்கள். சில்லென்று குளிக்காற்று

ஆரோக்கியம் என்பவை கணிக்கப் பெற்று கூர்மையான கண்காணிப்புடன் மலையேற்றம் தொடர்கிறது. 9000 அடியில் முதல் முகாம், பிற்பாடு 12000, 17000 அடிகளில் மற்றைய

உணர்சிகள் ததும்பக் காத்திருக்கிறார். மலையேற்றம் தொடர்கிறது; ராப்பின் மனைவி பிறக்கப்போவது பெண் குழந்தை என்ற தகவலைச் சொல்கிறார். உற்சாகமாகத் தன் பயணக் குழுவினரிடம் அதனைப் பகிர்ந்து மகிழ்ந்துகொள்கிறார். மகளுக்கு “சாரா” என்ற பெயரை வைக்கலாம் என்று மனைவியோடு இனிமையும் காதலும் ததும்பப் பனிமலையிலிருந்து சட்டலைத் தொலைபேசியில் உரையாடுகின்றார். அவரைப்போலவே மலையேறும் குழுவினர்கள் எவர்களும் தங்களது குடும்ப நினைவுகளையும் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள். கண்ணுக்குத் தெரியாத மெல்லிய இழையொன்று எவரெஸ்டில் இருந்து அவர்களது வீட்டைப் பிணைத்து வைத்திருக்கின்றது. அதன் ஆதார

திரையனுபவம்

அடர் பனிக் குளிரின் பயங்கரம் - எவரெஸ்ட்

சீண்டுகின்றது. திரைப்படம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் எம்மீதும் குளிர் காற்று பற்றிக் கொள்கிறது. அவர்களின் வியப்பில் நாமும் ஒன்றத் தொடங்க திரைப்படம் நகருகின்றது.

எவரெஸ்ட் சிகரத்தில் ஏற விரும்புவர்களை அங்கிருக்கும் நிறுவனங்கள் பாதுகாப்புடன் வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்கிறது. அவர்களுக்கான கட்டணம் கட்டி விட்டால் போதிய பயிற்சியுடனும், தற்காப்பு உபகரணங்களுடனும் அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அவ்வாறான ஒரு நிறுவனம் “அட் வென்ச்சர் கொன்சல்டன்ட்ஸ்”; இவ் நிறுவனத்தில் வழிகாட்டியாக இருக்கும் “ராப்” புதிதாக மலையேற வந்திருக்கும் எட்டுப் பேரை பொறுப்புடன் அழைத்துச் செல்லத் தயாராகிறார்.

படிப்படியாக மலையேற்றம் ஆரம்பமாகிறது. முகாம்கள் அமைக்கப் பெற்று மருத்துவ பரிசோதனைகள், உடல் நிலையின்

முகாம்கள். மூன்றாவது முகாமில் அவர்களுக்கு, மருத்துவவும் தொலைத்தொடர்பு உதவியும் கிடைக்கும். அதற்குப்பிறகு எவையும் இல்லை. மலை ஏறுபவர்களே சிறிய கூடாரங்களை அமைத்துத் தங்க வேண்டும். கொட்டும் பனியில் கரும் குளிரையும் தாங்கும் கனத்த உடைகளுடனும், ஒக்சிசன் குடுவைகளுடனும் கடினப்பட்டுப் பயணிக் கும் பயணத்திற்கு பின்னுள்ள உழைப்பையும், நீண்ட திட்டமிடலையும் திரைப்படம் காட்சிப்படிமங்களோடு விலாவாரியாகச் சொல்கிறது.

வழிகாட்டியாக இருக்கும் ராப்பின் மனைவி கர்பமாக இருக்கின்றாள். யூலை மாத்தில் குழந்தை பிறந்துவிடும்; அதற்குள் ராப் தன்னுடையை குழுவை எவரெஸ்டில் பாதுகாப்பாக வழிகாட்டி ஏற்றி, மீண்டும் இறக்கிவிட்டு வீடுசெல்ல

சுழற்சியிலே அவர்களது பயணத்தின் தன்னம்பிக்கை பிறக்கின்றது.

இரவுநேரத்தில் முகாமில் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளும் போது ஏன் மலையேறுகின்றீர்கள் என்ற கேள்வி அவர்களிடம் இயல்பாக எழுப்பப்படுகின்றது. யப்பானில் இருந்து வந்திருக்கும் பெண்மணியொருவர் இதுவரை ஆறு சிகரங்களைக் கடந்துள்ளார். இது ஏழாவது. அவரிடம் இக்கேள்வி வைக்கப்படும்போதும் அவரிடம் சரியான பதில் இல்லாமல் இருக்கின்றது. மலையேறுவது தீராத இன்பமாக இருக்கலாம்; ஆனால் அவளால் சரியான பதிலை உடனடியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. எல்லோரும் அக்கேள்வியைக் கேட்டவுடன் ஏன் இத்தனை கடுமையைத் தாண்டி மலை ஏறுகின்றோம் என்ற கேள்விக்கு விடைகண்டுபிடிக்க முயல்கிறார்கள். ஒருவர் மட்டும் தன்னால் உலகின் மிகப்பெரிய சிகரத்தைத் தொட்டு, மற்றவர்கள் இயல்பில்

■ ஐனோஷன் பாலகிருஷ்ணன் ■

பார்க்காத அழகை மலையுச்சியில் இருந்து பார்க்க முடியும் என்றும்; அதோடு மலையேறுவது குற்றமற்ற ஒன்றும் அதனால் மலையேற விரும்புகிறேன் என்கிறார்.

காலையில் எழுந்து மீண்டும் ஏறி நடக்கத் தொடங்குகிறார்கள். காலநிலை மாற்றத்தை அவ்நிறுவன முகாமிலுள்ளவர்கள் அறிவுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பனியும் காற்றும் உக்கிரமாகவும், சில சமயம் மெலிதாகவும் வீசுகின்றது. மலையேறுவதின் சூழையை படம் முழுவதும் சொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. சறுக்கல்கள், சிறிய விபத்துகள் நிழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் இருந்து விலத்தி முடிந்தவரை பாதுகாப்பாகப் பயணிகளை வழிநடத்த ராப் முயல்கிறார்.

இயற்கையின் சீற்றத்தோடு போராடுகிறார்கள். எளிமையாக மனிதர்கள் அங்கே செல்வதை சீற்றம் தடுக்கின்றது. தொந்தரவு கொடுக்கின்றது. மலையடிவாரத்தில் மிகுந்த அழகாக இருந்த எவரெஸ்ட் சிகரம் மேலே செல்லச் செல்ல பயமுறுத்தத் தொடங்குகின்றது. பாறைகள் உருண்டு விழுகின்றன. பனிச்சரிவுகள் வேகமாக எதிர்பார்க்காத இடங்களில் சடுதியாக ஏற்படுகின்றன.

Baltasar Kormákur

அவற்றைத் தாண்டி பயணக் குழுவினர் எவரெஸ்ட்டை தொடுகின்றனர். ஆனந்தக்கூச்சல் இடுகின்றனர். கண்ணீர் முகத்தில் இருந்து வழிந்தோடி உதட்டை நனைக்கின்றது. யப்பான் நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்மணி சிறுமிபோல் பரவசமடைகின்றாள். “நன்றி நன்றி” என்ற வார்த்தையைத் தவிர அவள் வாயிலிருந்து வேறுசொற்கள் வர மறுக்கின்றன. பையிலிருந்த சிறிய யப்பான் நாட்டு தேசியக்கொடியை உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் பறக்க விடுகின்றாள். ராப் அனைவரையும் உற்சாகப்படுத்துகின்றார். கட்டற்ற வெற்றிப் பெருக்கு ஒவ்வொருவரின் முகத்திலும் தென்படு

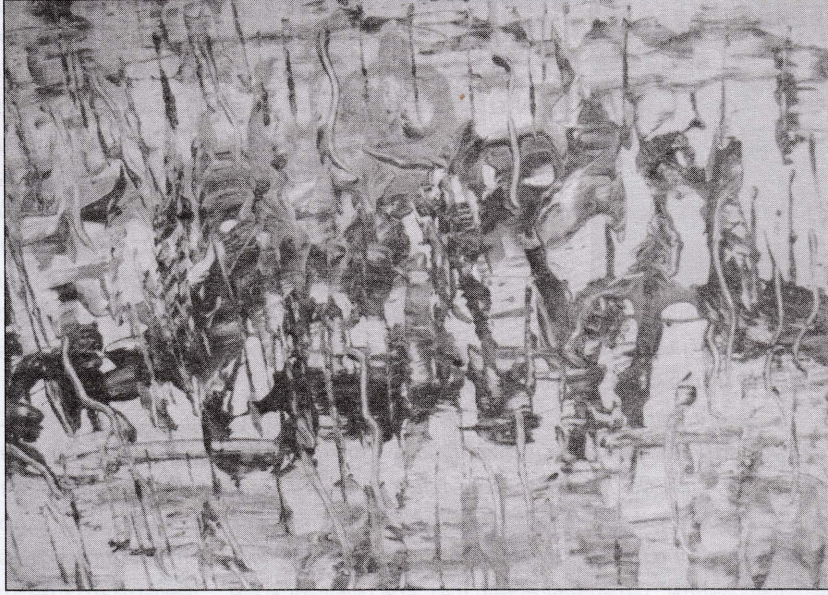
கின்றது; பாதுகாப்பாக உச்சியை அடைந்ததை முகாமுக்கு அறிவுறுத்த அங்கிருப்பவர்களும் ஆசுவாசம் அடைகிறார்கள்.

உச்சியை அடைந்தவுடன் அனைத்தும் முடிந்துவிடவில்லை. மீண்டும் கீழிறங்கும் போதுதான் சிக்கல் ஆரம்பமாகின்றது. பனிக்காற்றின் வேகம் அதிகரிக்கின்றது. நிலைகொள்ள முடியாத அளவுக்கு காற்று உக்கிரமடைகின்றது. ஓக்சிசன் தீர்ந்துவிடத் தொடங்குகின்றது. பயணக் குழு சிதறுகின்றது. ராப், தாமதமாக மலையேறிய அவரது குழு உறுப்பினரான “டக் ஹேன்ஸனோடு” மேல்சிகரத்தில் மாட்டிக் கொண்டு விட நிலைமை மேலும் சிக்கலாகின்றது. மிக உக்கிரமான கொடிய போராக இருக்கின்றது. மிகப்பெரிய எதிரியாக இயற்கை கண்முன்னே விரிந்து நிற்கின்றது. எந்த ஆயுதம்கொண்டும் சமாளித்துவிட முடியாத எதிரி முன், சாமானியர்களாக மனிதர்கள் நிற்குமுகின்றார்கள். பனி மெல்ல மெல்ல பயணக் குழுவினரை வேட்டையாடத் தொடங்குகின்றது. சிலர் இறக்கிறார்கள். சிலர் ஓக்சிசன் இல்லாமல் சுவாசத்துக்கு போராடத் தொடங்குகிறார்கள். படம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் எமக்கு முள்ளத் தண்டும் சில்லிடுகின்றது.

பனியில் சிக்கி, உறைந்து இறந்து வீழ்ந்துகிடப்பவர்களின் உடல்கள், மிகப்பெரிய போரில் சிக்கி, போரிட்டு மாண்டவர்களின் உடல்களைபோல் பனிச்சரிவில் சிதறிக் கிடக்கின்றது. ராப் ஓக்சிசன் இல்லாமல் தவிக்கின்றார். பயணக் குழுவினரை மீட்க அனுப்பப்படும் அணி உக்கிரமான காலநிலை சீற்றத்தினால் மேலேறிச்செல்ல முடியாமல் பாதிவழியிலே திரும்பவேண்டி ஏற்படுகின்றது. ராப் வயர்லெஸ் வழியாக பேஸ் முகாமில் இருப்பவர்களோடு பலவீனமான குரலில் பேசுகின்றான். அவர்கள் தொடர்ந்தும் தன்னம்பிக்கை கொடுக்கின்றனர். அவர் மனைவிக்கு நிலைமையை விளக்கி ராப்போடு உரையாட வைக்கின்றனர். அவர்கள் இருவரின் உரையாடல்களும், உயிர் பிழைக்க ஏங்கும் ஆசையில் பரிமாறும் வார்த்தைகளும் மிக நெகிழ்விக்க கூடியவை.

ராப்பையும் மிகுதி பயணக்குழுவில் உயிர்பிழைத்துள்ளவர்களையும் காப்பாற்ற எடுக்கும் மிகுதி முயற்சிகளே மிகுதிக்கதையை பரபரப்பாக நகர்த்துகின்றது. இரண்டு மணிநேரம் அனைத்தையும் மறந்து நாமும் எவரெஸ்ட்டில் பயணித்து இறங்குகின்றோம். நாடி நரம்புகள் முழுவதும் குளிரே உள் நுழைந்து உறைய வைக்கின்றது. இறுதி முடிவு மிக நெகிழ்சிகரமானது. அவை நிசமாக நடந்த சம்பவம் என்று எண்ணும்போது நாமும் இயல்பாகக் கலங்குகிறோம்.

படத்தில் ஒளிப்பதிவு ஆகச்சிறப்பாக இருக்கின்றது. பனிமலையை ஒளிப்படம் பிடிக்கும் இடங்கள் மிக அற்புதமாக இருக்கின்றன. மலையேறும் குழுவினை மிகப்பரந்து விரிந்த வைல்ட் ஷோட்டோடு ஒளிப்படம் பிடிக்கப்பட்ட இடங்கள் எவரெஸ்ட் மலையின் அழகை சில்லென்று உணர்விக்க வைக்கின்றது. Baltasar Kormákur இயக்கியுள்ள இப்படம் 2015 இறுதியில் வெளியாகியிருந்தது.

பச்சிலை வைரம்

நான் இருந்த இடமெல்லாம்
பொன் இலைகள்
பரம்பித்
தகடாய் இருந்தன.

என் கரங்களின்
ஸ்பரிசம் பட்டதும்
பச்சையம் ஊறிய
அவை
பச்சியையாயின.
நரம்புகள்
அடர் மஞ்சள் வண்ணத்தில்;
இலைகளின் நுனியும் காம்பும்
இளஞ்சிவப்பில்.

மீளவும் ஸ்பரிசம் பட்டதும்
அவை
பொன்னிறத் தகடுகளாயின
தகடுகளில்,
சில வைரக்கற்கள்
பதியமிட்டு ஒளிந்தன!

தூர நின்று பார்த்ததோடு சரி,
மீண்டும் இலைகளைத் தொடும்
இச்சை
எனக்கு ஏனோ தோன்றவில்லை.

- க.சட்டநாதன் -

ஓர் முத்தம்...

ஆஸ்பத்திரியை அலங்கரிக்கும்
அழகு தோரணங்களாய்,
அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக
அழகழகான குழாய்கள்.

பாசமுடனே பேசும் பாங்கான தாதியர்கள்,
நாகூக்காக தடவி நறுக்கென ஓசூசி,
நச்செனவே என்னுள்ளேற்றி,
நலுங்காமல் வைத்தனரே!

சஞ்சலம் என்மனதிலோ !
சர்வமும் அடங்கியதுபோல்.
சந்தமான என் செல்வங்கள்!
சந்தோசமாக வாழவேண்டும்.

அன்பான உறவு அவன்
அந்தரித்தே போய்விடுவான்.
ஆருயிர் மருகனவன்
அத்தையின்றி தவித்திருவான்.

எத்தனை சென்மமெனினும்
என் அன்பு வேண்டுமென்று,
என்னருகே இரு என்றான்
என்னருமை என்னவனும்.

அத்தனை எண்ணங்களும்
அலைபாய்ந்து அறுத்ததே
ஆசையுள் முத்தமொன்றால்,
ஆலாய் பறந்ததே வானிலே

- மஞ்சு -

இவர்கள் அறியாமலிருக்கிறார்கள்...

யுதாஸ் !
இவர்களுக்கும் காட்டிக்கொடு...
அன்று சிலுவையில் அறையப்பட்டவனை...

துயருற்றோருக்கும்
கைவிடப்பட்டோருக்குமாய்க் குரல்
கொடுக்க
தொழுவத்தில் பிறந்தவனை...

எளிய சொற்களால்
என் அந்தரங்கத்தில் முகம் புதைத்துள்ள
அந்தத் தச்சன் மகனை....

யுதாஸ்...
இவர்களுக்கும் காட்டிக்கொடு...

இவர்கள் அறியாதிருக்கிறார்கள்
பாதிரிக்கும் போதகனுக்கும்
இடையாக அந்த கிடை மேய்ப்பனை
அணுக முடியாதென்பதை...

முலாம் பூசிய சிலுவைகளோ
வானம் தொடும் கோபுரமோ
பரந்த பீடத்தின் முன் மண்டியிடுதலோ
அவனை மகிழ்ச்சியிலாழ்தாத்தென்பதை

பேராலயங்களுக்கு வெளியே
மந்திரவழிபாடுகளுக்கு அஞ்சி
மலைத்தொடரிலும் புல்வெளியிலும்
புழுதியால் போர்த்தப்பட்டரு
ஒடுக்கப்பட்டவர்களோடு
அந்தத் தச்சன் மகன்
அலைந்து திரிகிறானென்பதை

இவர்கள் அறியாமலிருக்கிறார்கள்..

மேலுமவன்
என்றோ கொத்தியெறிந்துவிட்டான்
மதங்கள் அறையப்பட்ட சிலுவையை...

யுதாஸ்
முத்தமொன்று தருகிறேன்
இந்த மந்தைகளுக்கும்
அந்தத் தச்சன் மகனைக்
காட்டிக்கொடுக்கிறாயா...
- மன்னார் அமுதன் -

சங்கீதம் - 37:1,2

மீத்தளன் கப்பல் ரோட்டில் சன நெருக்கம் அதிகமா இருந்தது. அவன் தனது மிதிவண்டியில் தன்பொதிகளை ஏற்றியிருந்தான். அவனது மனைவி கையில் குழந்தையுடன், தோளில் தொங்குபைகளோடு அவன் பின்னால் மெல்ல நடந்து கொண்டிருந்தான்.

மாத்தளன் சந்தியிலிருந்து நூறு மீற்றர் தூரத்தில் கடற்கரைக்கு அண்மையாகவுள்ளதொரு சிறிய மணந்தரையில், அவர்களுக்கு இடம் கிடைத்திருந்தது. மிதிவண்டியில் கட்டிக்கொண்டு வந்த சிறிய தடிகளை அவசரமாக அவன் கீழிறக்கி.... ஒருவாறாக ஒரு கொட்டில் ஒன்றை அமைத்துக்கொண்டான்.

மாலைப்பொழுது தேய்ந்து இருள் வெளிப்பரவும் நேரம்... பாலரும் தன் குடும்பத்துடன் தங்களுக்குரிய சாமான் சக்கட்டுக்களோடு அவனது கொட்டில் வீட்டுக்கு முன்பாக வந்து இறங்கினார்.

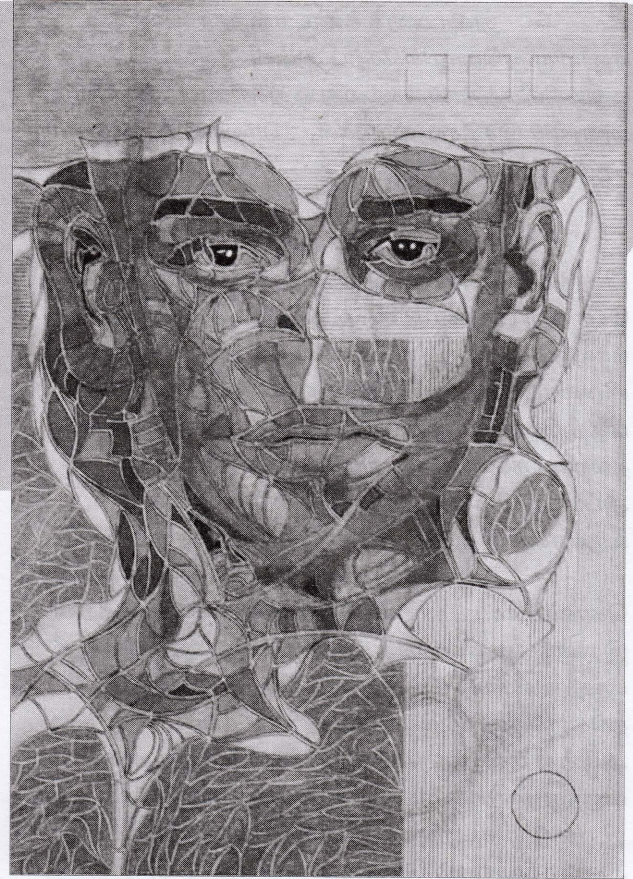
பாலரைக் கண்டதும் அவனது முகம் உமிழ்ந்து கொண்டது. தன்னில் அருவருப்பு உணர்வுகளை!

“இவன் என்னடி...! நாங்கள் எங்கை போனாலும் எங்களுக்குப் பின்னால் நாய் மாதிரி இழுபடுகிறான்..” மனதுள் எழுந்த ஒருவித எரிச்சல் உணர்வோடு.... தன் மனைவியைப் பார்த்துக் கேட்டான் அவன்.

பாலர்... அவனுக்கு அவன் மனைவி வழியில் தூரத்து உறவுமுறை. அவன் - அவளைத் திருமணம் முடித்த நாளில் இருந்து, பாலருக்கும் அவனுக்கும் குணவியல்பில் மட்டுமல்ல, எந்தவொரு செயற்காரியங்களிலும் ஒத்துப்போகாத தன்மையோடு முரண்பாடுகளும் நிலவிவந்தன

காரணம் -

பாலர் மூர்க்கத்தனம் நிறைந்த மனிதர். அவரினுள் குவிந்திருந்தன மேட்டிமையான

எண்ணங்கள். தீய வழிகளில் பணம் சம்பாதிப்பது அவரின் பிரதான தொழிலாக இருந்தது.

அவனோ இதற்கு முற்றிலும் எதிர்மாறானவனாக இருந்தான். இறைநம்பிக்கை அவனுள் விரவியிருந்தது. மனச்சாட்சிக்கு கட்டுப்பட்டவனாய்... ஆசார, ஆகமக் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடித்து வந்தான். தொழில் ரீதியாக அவர்கள் இருவரும் ஒன்றுபட்டாலும் சிறுவயதில் இருந்தே அவன் புலால் உண்பதில்லை. இதனால் அவர்களது சமூகத்துள் அவன் தனியொருவனாக அடையாளம் காணப்பட்டான். ஊர்ப்பெரியவர்களால் செல்லமாக “ஐயர் பொடியன்” என அழைக்கப்பட்டு வந்து, காலவோட்டத்தில் “கனகலிங்கம்” எனும் அவனது நிரந்தரப்பெயர் மருவி, ஐயர்பொடியன் எனும் பெயரே அவன் சமூகத்துள் நிலை பெற்றுக்கொண்டது.

சிறுவயதில் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகச் செல்லத் தவறியதோடு, எட்டாம் வகுப்புடன் படிப்பை இடைநிறுத்திக்கொண்டு, தன் தந்தையுடன் கடலில் தொழில் பழகப் புறப்பட்டவர் பாலர்.

இளம்வயதிலேயே பாதைமாறிப்போனது பாலரின் பழக்கவழக்கங்கள். கடற்கரைப் பகுதிகளில் தன்னோடொத்த வயதுடைய நண்பர்களுடன் மதுபோதையில் மக்களோடும், சம்மாட்டிமாரோடும் காட்டும் சண்டித்தனங்கள்.... கைகலப்புக்கள்.... வான்வெட்டுக்களின் நிமித்தம் பாலரை அவனுள் அவனைப் போன்ற சிலரும் அவரை எந்த இடத்தில்

கண்டாலும், ஒரு முகமனுக்காக வேனும் சிரிப்பது மில்லை; கதைப்பதுமில்லை; மதிப்பதுமில்லை!

துஷ்டரைக் கண்டால் தூர விலகு....

எனும் முதுமொழிக் கேற்ப அவன் - அவரை விட்டு ஒதுங்கியிருந்தான். அல்லது ஒதுக்கி வைத்திருந்தான். அவனின் இச்செயற்பாடுகள்... பாலரின் மனதை சற்று நெருடவே செய்தன.

ஒரு சமயம் -

கடற்கரைப்பகுதியில் இரண்டு பகுதியினருக்கிடையே நிலவிவந்த நீண்ட நாள் பகையொன்று பூதாகரமாக வெடித்துக் கிளம்பியது. பாலரும் அவரது கூட்டாளிகளும் அந்த இரு பகுதியினரையும் சமரசம் செய்து வைக்கும் பாசாங்கில் ஒரு பகுதியினரைப்பற்றி இன்னொரு பகுதியினருக்கும் தவறான தகவல்களை வழங்கிவிட்டு மேலும் அப்பகுதியில் அமைதியற்ற சூழ்நிலைகளை உருவாக்கி ய சூத்திரதாரிகளாக விளங்கினார்கள்.

ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்... என்பது போல், ஒரு சமூகத்தின் இரண்டு பகுதியினரின் பகை உணர்வுக்கு மேலும் தீவைத்து எரியவிட்ட திருப்தியில்... பாலர் குழு தங்களுக்குள் தங்கள் வீரம் குறித்து தப்பட்டம் அடித்து மகிழ்ந்த நிகழ்வுகள் சில, பாலரை அவனிடமிருந்து நன்றாகவே அந்நியப்படுத்தி வைத்து விட்டன.

கடற்கரையில் வசித்த பலர் அவரைக்காணும் போதெல்லாம் அவருக்கு ஒரு "மரியாதை" கொடுத்து கதைக்கும் போது அவன் மட்டும்....?

பாலர் அந்த அலட்சியத்தைத் தாங்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

காலம் அந்த மண்ணில் பல மாற்றங்களைச் செய்யத்தொடங்கியது!

தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் கடற்கரையை விட்டு இடம்பெயர்ந்து வலிகாமம், வடமராட்சி போன்ற இடங்களில் தங்கியிருந்து இறுதியாக வன்னிக்கு அவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்போது அங்கு நிலவிய "இறுக்கமான" சட்ட திட்ட நடவடிக்கைகளின் நிமித்தம், பாலரும் அவரது குழுவினரும் தங்களது சண்டித்தனச் செயற்பாடுகளை வெளிக்காட்டிக்கொள்ளமுடியாமல் சற்று "அடக்கி அமுக்கி" வாழவேண்டியிருந்தது.

இருந்த போதிலும், அவ்வப்போது இடைக்கிடையே இழவு வீடுகள், திருமணச் சடங்குகளில் தனது முதன்மை அதிகாரத்தை பாலர் காட்டத் தவறுவதில்லை.

இறுதியாக -

வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பு மீது போர் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும், மீண்டும்... ஆரம்பமானது ஓர் இடப்பெயர்வு!

போர்க்கள நிலைமைகள் நாளுக்கு நாள் மோசமாகிக் கொண்டிருந்தன. அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்திலும் விழுந்து வெடிக்கத் தொடங்கின

எறிகணைகள்.

இனி எங்கு போவது....?

அவன்மனக்குழப்பத்திற்குள்ளாகியிருந்தான். அவனைப் போலவே பாலரும் இன்னும் பலரும் போகும் வழி தெரியாத நிலையில் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"மாத்தளன் கடற்கரைப் பக்கம் இடமிருக்கெண்டு சனங்களெல்லாம் அங்கை போகுதுகள்..."

அவனுக்குத் தெரிந்த ஒருவர் கூறிவிட்டு, தனது பொருட்களையெல்லாம் பொதிகளாகக் கட்டத் தொடங்கினார்.

"நாங்களும் அங்காலிப்பக்கம் போய்ப் பார்ப்பம்..."

தன் மனைவியிடம் கூறிய அவன், தனது வீட்டுச் சாமான்களைப் பொதிகளாகக் கட்டிக் கொண்டு, மக்களோடு மக்களாக மாத்தளன் பக்கம் நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான்.

"டேய்... உன்னால ஏலுமெண்டால் இதில கிடக்கிற பெட்டிபடுக்கையில் உன்ரகையை வையடா பார்ப்பம்..?"

தீடீரென... கனத்த சத்தமாக ஒலித்த குரல் கேட்டு, அவன் அவ்விடத்தை உன்னிப்பாகப் பார்த்தான்.

பாலர் தன் சாரத்தை தூக்கி சண்டிக்கட்டு கட்டிய நிலையில், தனக்கு எதிரே நிற்கும் ஒருவருடன் கைகலப்புக்கு ஆயத்தமாக நின்றார்.

"தம்பி! கதைக்கிறதை மரியாதையாகக் கதையும். நாங்கள் உன்னோடை சண்டை பிடிக்க வரேல்லை. இருந்த இடத்தை விட்டுப்போட்டு வந்து நிற்கிற இடத்தில், உந்த சண்டித்தனங்கள் எல்லாம் எத்தனை நாளைக்கு? ஏற்கனவே நான் இந்த இடத்தைப் பிடிச்சு, அதற்கு அடையாளமா எங்கட சாமான்களை வைச்சிட்டு, உதில கிணற்றடியில் தண்ணி குடிச்சிட்டு வாறதுக்கிடையில், நீ வந்து தூக்கி எல்லாத்தையும் அங்கால போட்டிட்டு கொட்டில் போட நினைக்கிறாய் இதென்ன நியாயம்...?"

"இந்தா பார்! உந்த நியாய அநியாயங்கள் எல்லாத்தையும் பக்கத்தில் உள்ளகடல்லபோடு...."

அப்போதைய நிலையில், பாலரைத் தட்டிக் கேட்க எவருமில்லாததால், அவருக்குள் திமிறத் தொடங்கியது சண்டித்தன உணர்வு.

முதலில் அந்த இடத்தைப் பிடித்தவர் எவ்வளவோ எடுத்துக்கூறியும் பாலர் செவிமடுக்க வில்லை. வந்தவரும் வேறுவழியின்றி தனது பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு, அப்பால் நகர்ந்து மறைந்தார்.

நடைபெற்ற நிகழ்வை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த அவன், "மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டதுவிடா..." என முறுவலித்துக்கொண்டான் தனக்குள்.

நேரம் நடுநிசியைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது.

தரப்பாள் கொட்டில் அமைத்தவர்கள் உடற்புழுக்கத்தைத் தாங்கியபடி.... பகலில் வெயிலில்

நடந்து வந்த களைப்பின் நிமித்தம் உள்ளேயும் வெளியேயும் உறங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். வேறுசிலர் இடம்கிடையாத நிலையில், கொண்டு வந்த பொருட்களின் மேல் நித்திரையாயிருந்தார்கள், இன்னும் சிலர் தூக்கமற்றவர்களாய் வெறுந்தரையில் படுத்திருந்தார்கள்.

பாலரும் படுத்திருந்தார் மண்தரையில்! இருந்தாற்போல் திடீரென அவறியபடி எழுந்தபாலர். “டேய்... டோர்ச்சை அடியடா... டோர்ச்சை அடியடா...” எனக்கத்தத் தொடங்கி விட்டார். அவரைச் சுற்றிப்படுத்திருந்தவர்களும் திடுக்கிட்டுக் கண்விழித்து.... ஆளுக்காள் வினாவத் தொடங்கினார்கள்.

“பாலருக்கு நித்திரையில் பாம்பு கடிச்சுப் போட்டுதாம்... கண்டங் கருவேலன் பாம்பாம்...!”

அவனின் மனைவி போய்விடயத்தே அறிந்துவிட்டு அவனிடம் கூறியபோது, அவனுக்கு அந்த இடம் குறித்து அச்சமாக இருந்தது மனதுக்குள்.

பாலரைக் கைத்தாங்கலாக மாத்தளன் வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் போதே வழியில்.... அவர் வாயில் இருந்து நுரை வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டது.

போரின் போது பொருளாதாரத்தடைக் குள் மருந்துந்தடையும் ஒன்றாக இருந்ததால், வைத்தியர்கள் கையைப் பிசைந்து கொண்டு இருந்தார்கள். கூடவே, பாலரைச் சுற்றி அவரது பிள்ளைகளும் கண்ணீர் மல்கிய நிலையில்....

பொழுது புலர்வதற்கு முன்னதாக வைகறை நேரம்... திடீரென யாரோ ஒரு பெண் கத்திக்குளறும் சத்தம் கேட்கிறது. அப்பெண்ணோடு சேர்ந்து

வேறுசிலரும் ஒப்பாரி ஓலமாக....

அவனும் அவனது மனைவியும் தூக்கம் கலைந்த நிலையில் கொட்டிலை விட்டு வெளியே வந்து பார்த்தார்கள். அவர்களைப் போலவே இன்னும் பலர்....

“பாம்பு கடிச்ச பாலர் ஆஸ்பத்திரியில் மருந்தில்லாமல் செத்துப்போனாராம்...”

யாரோ ஒருவர் கூறுவது அவர்களுக்கு கேட்கிறது.

அவன் திரும்பி தன் மனைவியைப் பார்க்கிறான். அவள் அதிர்ச்சியில் உறைந்து போய் நின்றாள்.

அவன் தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டான்.

அச்சிரிப்பானது தன்மனதுக்குப்பிடிக்காத ஒருவன் இறந்துவிட்டான்.... என்பதனால் எழுந்த உணர்வின் வெளிப்பாடல்ல. நன்மையோ தீமையோ ஒருவன் செய்யும் காரியங்களுக்கு ஓர் எல்லை உண்டு. அக்காரியங்கள் அந்த எல்லையோடு போய் முட்டும் போதுதான், நியாயத் தீர்ப்பு என்பது ஏதோ ஒரு வடிவம் பெற்று வெளிப்படுகின்றது. கடற்கரையில் தொடங்கின பாலரின் வாழ்க்கை சண்டித்தனங்கள்... இரத்தப்பழிகளோடு பயணம் செய்து, இப்பொழுது மாத்தளன் - சுப்பல் றோட்டில் நியாயத்தீர்ப்பு பாம்பு வடிவத்தில் வந்து முடிந்திருக்கிறது. அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை!

பொல்லாதவர்களைக்குறித்து எரிச்சலையடையாதே நியாயக்கேடு செய்கிறவர்கள்மேல் பொறாமை கொள்ளாதே. அவர்கள் புல்லைப்போல் சீக்கிரமாய் அறுப்புண்டு... போவார்கள் (சங்கீதம் - 37:1,2)

என் வீட்டுக் குருத்தோலைகள் தோரணமாகின்றன
வீதி நெடுகிலும் வாழைமரத் தூண்கள்
“மாரி”யின் வெள்ளிப் பூசையும் மௌனமாய்
எப்போதும் களவாடப்பட்டிருக்கும்
என் தெருக்களில்
இப்பொழுது மாத்திரம்
நண்பர்கள் சிலரின் நடமாட்டம்
எனக்கான இருப்பிடத்தைத் தயார் செய்யும் கூட்டம்
ஆசை முத்தங்கையையே பரிசளித்தவள்
என்னருகில் தலைசாய்த்திருக்கிறாள்
“இருபத்தாறு” மட்டும் அடைக்கலம் தந்த ஆச்சிரமம்
இராப்பொழுதோடு வழியனுப்பவும் போகிறது
வான வீதியில் திவ்விய வடிவம்
தெற்றெனத் தெரியும் மாணிடர்கள்
என்னை அறிந்தளவுக்கு நீளும் பேச்சுக்கள்
என் இருப்பிடம் இடமாறுகிறது
மழைத்துளிகள் சில என்னில்

மயான பூமிக்கான பயணம்

— பா.சுமன்

இல்லை
பன்னீர்த்துளிகள்
மயான பூமிக்கான பயணம்
இத்தனைக்கும் நடுவே
என் வார்ப்பு வளர்ப்பு
வீதி நாடகத்தை நிகைவில் இருத்தியபடி
முறுவல் புத்த முகத்தோடு

காதலன்

காரிகை ஏனினால்
கண்ணீர் சிந்தினான்
காதலர் நாளினிலே?
அழகிய இவளுடன்
பழகிய காதலன்
விலகியே விட்டானா?
அவள் உடலினில் மாற்றம்
வரவர அவனும்
விடைகொடு என்றானா?
காதலன் என்றவன்
நம்பிய அவனே
காமுக னானா?
போய்வா என்றவன்
கை விரித் திட்டால்
தாய் தந்தையும் ஏற்பாரா?
- பாலமுனை பாறாக் -

காகிதம்

மண்ணினின் மானிடன்
மாண்புறச் செய்யும்...
மண்ணினின் மானிடன்
மரிக்கச் செய்யும்...
காதலை வாழ வைக்கும்
கண்ணீரில் மிதக்க வைக்கும்...!
உயிரைப் பறிக்கும்
உலகில் தாண்டவமாரும்
ஏழைகளை மிதிக்கும்
ஏற்றம் தனக்கெனப் பேசும்
இதத்தை இம்சிக்கும்
கா இதம் இது... காகிதம்!
-கனலமகன் னைபீள் -

குறுங்கவிதைகள்

வடக்கு சுற்றுலாவுக்குவந்த
தென்னிலங்கையர் துள்ளிகுதித்தனர்;
குன்றுகுழிவீதி

பாலவனமாரும் யாழ்ப்பாணம்
செல்வந்தராரும் மாகாணஅமைச்சர்;
எண்ணெய்கிணறு

கண்ணன் வருவானென
காத்திருக்கும் பசுக்கள்;
வெளிநாட்டிலின்று ராதை

சக்தி ஒளி
சமன்பாடிவிட்டார் ஐன்றின்;
சோதிவடிவின் சிவன்
- கனலக்கம்பன் -

1
ஏழைகளின் ஓட்டுகள்
பாராளுமன்றத்தில்
காவாலிகள் போல
சண்டை செய்கையில்
ஊரின் அடுப்படியில்
புகைகள் தூங்கின

2
இரவுடன் விளையாடி முடித்த
புமியைப் பார்த்து
வெயில் எச்சில் தெறிக்க
பரிதி சிரித்தது
புமியின் வெட்கம்
பனியென ஆகாயவெளியெங்கும்
படர்ந்தது
அந்த சுகத்துக்குள் விழித்த பட்சிகள்
பாடியவாறு பரிதியை
நோக்கிப் பறந்தன
அவற்றின் நிழல்கள் புமியை
குளிர வைத்தன

மழைக் குமிழிகளுடன் விளையாரும்
கனவுகளோடு ஆகாயத்தை நோக்கிய
புமியின் இதயத்தில்
ஆர்வத்துடன் பறந்த
பட்சிகளின் இறகுகள்
கருகி வீழ்ந்தன

3
உன்னுடைய
பழைய ஓவியமொன்றினை
தூசிதட்டிப் பார்த்தேன்
நிறங்கள் மங்கிப்போயிருந்தன
கீறல்களில் காயமிருந்தது
பார்த்துக்கொண்டிருக்க
சிதைந்துப் போன ஓவியத்திற்குள்
உன் தூரிகை கைகள்
அதிசயித்துப் பார்க்கையில்
தூரிகையிலிருந்து இரத்தம் வழிந்தது
இரத்த பிரவாகத்தில்
நான் அடித்துச் செல்கையில்
அந்த ஓவியத்தில்

இன்னும் அழியாமல் இருந்த
சிறுபடகு என்னைக் காப்பாற்றியது
உன்னுடைய அன்பா
சிறுபடகு

4
உன் கண்களுக்குள்
பதுங்கியிருந்த
கறுப்புப்புகை
எதிர்பாராத அந்த கணத்தில்
என் உயிரை கீறியதால்
அதிர்த்து போனேன்
என்பது மட்டுமல்ல
அதன் விஷம்
என்னை கொல்ல முன்
சஞ்சீவி மூலிகையின்
சிவந்த வேர்களை
என்னில் புதைத்து விடு
நான் உயிர் பிழைத்தால்
அதற்கு முத்தம் என
பெயர் வைக்கிறேன்

— ஈழக்கவி கவிதைகள் —

கலையார்வலின் “கடல் கடந்து நாட்கள்”

பயண அனுபவப் பதிவு நூல்

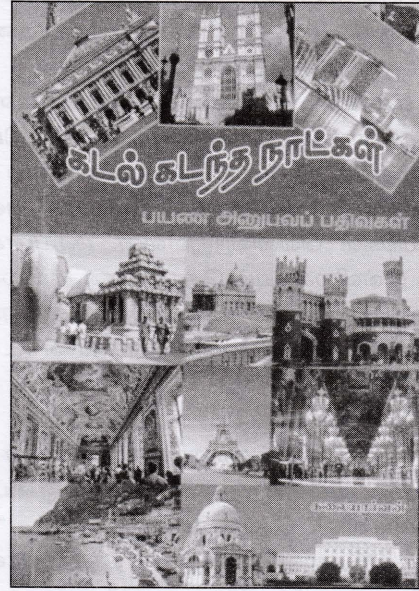
தமிழினி் பயண இலக்கியத்திற்கு ஒரு பாங்கான பங்களிப்பு

தமது வாழ்வின் அனுபவங்களை குறிப்பாக தமது பயண அனுபவங்களை எழுத்தில் பதிவுசெய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அதற்குரிய ஆற்றலும், இயலுமையும் எல்லோருக்கும் வாய்த்துவிடுவதில்லை. அந்த எண்ணம் ஆற்றல், இயலுமை கலையார்வனுக்கு வாய்த்துள்ளமை மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமே.

கு. இராயப்பு என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட கலையார்வன் அவர்கள் தனது பதினெட்டாவது நூலாக “கடல் கடந்து நாட்கள்” என்ற பெயரில் நானூற்று நாற்பது (440) பக்கங்களைக்கொண்ட மிகப் பெரிய பயண அனுபவப் பதிவு நூலை அண்மையில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். தனது இளமைக்கால மற்றும் 35 வருடங்களுக்குரிய (1979 - 2014) பயண அனுபவங்களை நினைவிலிருந்து மீட்டு இந்நூலைப் படைத்துள்ளார்.

பிரபல எழுத்தாளர் பலர் தமது பயண அனுபவங்களை நூலாகவும், பத்திரிகை சஞ்சிகை களிலும் எழுதிவந்துள்ளனர். அவை பெரும்பாலும் குறுகிய காலத்தில் குறித்த நாட்டிற்கு மேற்கொள்ளப் பட்ட பயணங்களின் அனுபவமாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் கலையார்வனின் அனுபவம் நீட்சியானதாக, எட்டு நாடுகளை உள்ளடக்கி இலங்கையையும் தொட்டதாக இருப்பினும் அவர்கள் வழியில், தனது பாணியில் தனது பயண அனுபவப் பதிவுகளை முன்வைத்திருக்கின்றார். கவிதை, சிறுகதை, காவியம், நாவல், கூத்து நாடகம், அறிவியல் என பல்துறை சார்ந்த படைப்புகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ள கலையார்வன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் குருநகரைச் சேர்ந்தவர். இவருடைய பல நூல்கள் விருதுகளை வென்றுள்ளன.

ஏற்கனவே பல நூல்களை வெளியிட்ட இவர் “எழுத்தை ஆளும் எழுத்தாளனாக” இருக்கின்றார். இவருக்குள் இருக்கும் எழுத்துப் பயிற்சி - ஏன் எழுத்து முதிர்ச்சி - காரணமாக தனது பயண அனுபவங்களை சிறப்பான முறையில் எழுத்தாகப் பதிவுசெய்திருக்கின்றார். ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் சொல்லிச் செல்லும் போது கூடவே தனது மன உணர்வையும், சில சந்தர்ப்பங்களில் தனது விமர்சனங்களையும் ஆசிரியர் பதிவு செய்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பயணக் கட்டுரைகள் - தனித்த ஓர் இலக்கிய வடிவம்

“பயண இலக்கியம்” (Travel Literature) என்பது இன்று தனித்த ஓர் இலக்கிய வடிவமாக வளர்ந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இன்று வெளிவருகின்ற பத்திரிகைகள் பலவற்றிலும் பயணக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன; இத்துறை சார்ந்த பல நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன.

“மனிதன் தான் சென்ற இடங்களில் பார்த்த வற்றை, கேட்டவற்றை மட்டுமல்ல, அதனூடாகத் தான் பெற்ற அனுபவங்களை, எழுந்த உணர்வுகளை, ஏற்கனவே அதுபற்றி இருந்த அறிவுடனும், இப்போது பெற்றுக்கொண்ட புரிதலுடனும் ஒப்புநோக்கி இலக்கியச் சுவையோடு வாசகர்களுக்குத் தருவது பயணக் கட்டுரையாகும். அவ்வாறில்லாது சென்ற இடங்களில் தகவல்களை மட்டுமே தருவது வரலாற்றுக் குறிப்பாக இருக்குமேயன்றி பயணக் கட்டுரையாகாது” (“புனித நாட்டுப் பயணம்” (2000) என்ற நூலின் அறிமுகவுரை பக். IV).

பயண இலக்கியம் தொடர்பாக எழுத்தாளர் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் குறிப்பிடும் கருத்துக்கள் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கன.

“பயண இலக்கியம் என்பதற்கு சில

இலக்கண வரையறைகள் இருக்கின்றன. வெளிநாடு சென்று திரும்பிய ஒருவர், அந்த நாட்டைப் பற்றியும், அந்த நாட்டில் தான் பெற்ற அனுபவங்கள் பற்றியும் எழுதிவிட்டால் மட்டும் அது பயண இலக்கியமாகிவிடாது. அந்த நாட்டின் புவியியல் வரலாறு மற்றும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தொடர்பான விடயங்கள், கலை, பண்பாட்டு விடயங்கள், சமய ரீதியான விடயங்கள், அந்த நாட்டின் சுவாத்தியம், சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள், எமது நாட்டு வாழ்க்கை முறைக்கும் அந்த நாட்டு வாழ்க்கை முறைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமை போன்ற விடயங்களைப் பயணஞ்செய்தவர் கவனத்தில் எடுத்து எழுதியிருந்தால் மட்டுமே அது பயண இலக்கியம்”. (தி. ஞானசேகரனுடனான நேர்காணல், தினக்குரல் மஞ்சரி, (10.04.2016), பக். 29)

பயணக் கட்டுரைகள் இடங்களைப்பற்றிய வார்த்தைகளாக மட்டும் அல்லாமல், அந்த இடங்களை மனக்கண்ணில் கொண்டுவருபவையாகவும் (Pictorial View) உள்ளன. பல்வேறு மொழிகளில் பல பயண இலக்கியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக ஆங்கிலத்தில் இவ்விலக்கியம் தொடர்பான கலைக்களஞ்சியங்களே (Encyclopedias) உள்ளன. தமிழிலும் ஏராளமான பயண இலக்கியங்கள் வெளிவந்துகொண்டே உள்ளன.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் பயண நூல்

தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகள் எழுதிய “ஒன்றே உலகம்” என்ற நூல் (1974) அவருடைய பயண அனுபவங்களின் தொகுப்பாக உள்ளது. “பயணம்” என்பதை “செலவு” என்ற வார்த்தையால் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். “ஒன்றே உலகம்” என்ற அவருடைய நூலுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரையின் தலைப்பே “சுற்றுச் செலவுக் கலை” என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதை “சுற்றுப் பயணக் கலை” என்று இக்காலத் தமிழில் குறிப்பிடலாம் எனக் கருதுகின்றேன்.

“நான் கண்ட நாடுகளைப்பற்றி எனக்குத் தோன்றும் கருத்துக்களையும், ஆங்காங்கே நான் கண்ட காட்சிகளையும், நான் பட்டறிந்த அனுபவங்களையும் ஒன்றுசேர்த்து இந்நூலில் கட்டுரைகளாக ஆக்கியுள்ளேன். இன்னும் பல கருத்துக்களையும் காட்சிகளையும் அனுபவங்களையும் பற்றி நான் எழுதியிருத்தல்கூடும். ஆயினும் சுற்றுச்செலவைப்பற்றிய விரிந்த நூல்கள் மக்களுக்குச் சலிப்பை உண்டாக்குதல் கூடும் என அஞ்சி இந்நூலைச் சுருக்கியுள்ளேன். வெளிநாட்டுச் செலவுசெய்யாத முதியோருக்கும், வருங்காலத்தில் வெளிநாடு செல்ல விரும்பும் இளைஞர்களுக்கும், தம் அறிவை வளர்க்க விரும்பும் சிறுவர்க்கும் பயன்படக்கூடும் என்று நினைத்து இந்நூலை அச்சேற்றுவதற்கு உடன்பட்டேன்”

என தனிநாயக அடிகளார் தனது பயணக் கட்டுரைகள் அடங்கிய “ஒன்றே உலகம்” என்ற நூலின்

நோக்கத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அடிகளாருடைய இந்த நோக்கத்தை நிறைவுசெய்யும் ஒன்றாகவே கலையார்வனின் இந்த நூலையும் நாம் கருதலாம்.

கலையார்வன் தனது நினைவுகளை இரமைட்டியுள்ளார்

பயண அனுபவங்களை எழுத்தில் வடிக்கும் எழுத்தாளர்கள் பொதுவாக தமது பயணங்களின்போது குறிப்புகளையும் எடுத்துக்கொள்வார்கள். அதனால் பயணத்தின் பின்னர் அவர்கள் அக்குறிப்புக்களின் உதவியோடு தமது பயணக் கட்டுரைகளை இலகுவாக எழுதுவர். ஆனால் கவியார்வனின் நிலை அவ்வாறல்ல. தனது பயண அனுபவங்களை உடனுக்குடன் குறிக்காமல் பல ஆண்டுகளுக்கும் பின்னர் தனது “நினைவுகளை” இரமைட்டு இந்நூலை எழுதியுள்ளார். ஆயினும் அன்றன்று எழுதிய நாட்குறிப்புக்கள் போல மிக விரிவான தகவல்களை இவர் பதிவுசெய்துள்ளமை ஆச்சரியத்தை அளிப்பதாக உள்ளது.

நாவலக்குரிய விறுவிறுப்பு

பயணக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நூல் இருந்தாலும் இதைப் படிக்கும்போது ஓர் நாவலைப் படிப்பது போன்ற ஓர் விறுவிறுப்பு உணர்வு ஏற்படுகின்றது என்பதை இங்கு குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். தனது அனுபவங்களை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலும் விடயங்களை விறுவிறுப்பாக சொல்லும் திறனும் இவருக்கு வாய்க்கப் பெற்றதால் இவருடைய எழுத்துக்கள் நாவலக்குரிய தன்மையைப் பெற்றுள்ளன எனலாம்.

அரிதான தமிழ்ப் பதங்கள்

இவருடைய நூலில் பல அரிதான, அழகான தமிழ்ப் பதங்களை அறிமுகம் செய்துள்ளார். வானூர்தி (Air graft) தானுந்து (Car), மழைக்காப்பு உடை (Rain Coat), பற்சக்கர தொடருந்து (Cogwheel), இழுவைச் சிற்றூர்தி (Cable Car). உருக்குக் கம்பிப் பாதை (Cableway) போன்ற பதங்கள் அவற்றுள் சிலவாகும்.

யாழ்ப்பாண அயல் தீவுகளுக்கான பயணங்கள் பற்றி இவர் எழுதும்போது பல கிராமிய வழக்காற்றுப் பதங்களைப் பயன்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. கடல் தொழிலோடு தொடர்புடைய சொற்களாக சுக்கான், லோமியா, அரிக்கன் லாந்தர், மரக்கோல், கூத்துவாரி, தண்டையல், மட்டி ... என பல பதங்கள் இவருடைய நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. தற்கால கணனி யுகத்தில் காலாவதியாகிப் போகும் ஆபத்தில் இருக்கும் இச்சொற்களை இவர் பயன்படுத்தியதன் மூலம் அவற்றிற்கு மீள் உயிர் கொடுத்துள்ளார் எனலாம்.

வரலாற்றுப் பொக்கிசங்களாக விளங்கிய பயணக் குறிப்புகள்

கடந்த பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் தாம் அறியாத வேற்று நாடுகளுக்கு பயணம் செய்த பயணிகளின் குறிப்புகளில் இருந்தே அந்நாடுகளில் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களுடைய வாழ்வுமுறை, பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், கலை இலக்கிய வளர்ச்சி போன்றவற்றை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அன்று இவர்கள் எழுதிய பயணக் குறிப்புகள் இன்று அரும்பெரும்

வரலாற்றுப் பொக்கிஷமாகப் போற்றப்படுகின்றது.

உதாரணமாக இத்தாலி நாட்டின் வெனிஸ் நகரத்தைச் சேர்ந்த மார்க்கோ போலோ (1254 - 1324) ஐரோப்பாவில் இருந்து ஆசிய நாடுகளுக்கு மேற்கொண்ட பயணக் குறிப்புகள் அக்காலகட்டத்தின் வரலாற்றை அறியக்கூடிய பெரும் வரலாற்றுப் பொக்கிசமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது.

அருமையான வரலாற்றுச் தகவல்கள்

இவருடைய கடல்கடந்த பயணங்களின்போது வரலாற்று முக்கியத்துவம்வாய்ந்த இடங்களைத் தரிசிப்பதில் இவர் அதிக கவனம் எடுத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய வரலாற்றுக் குறிப்புகளை நோக்கும்போது, இவர் வரலாற்றுத் தேடல் நிரம்பிய ஓர் வரலாற்று மாணவனாகவே எமக்குத் தோற்றம் அளிக்கின்றார்.

கலையார்வனின் பயண அனுபவங்கள் எமக்கு வரலாற்றுப் பாடங்களாக அமைகின்றன எனலாம். தான் தரிசித்த இடங்கள் பற்றிய பல அரிய வரலாற்றுத் தகவல்களை இவர் ஆங்காங்கே தந்துள்ளார். எனவே இந்நூலை வெறுமனே பயணக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக - பயண நூலாக மட்டும் பாக்காமல் இதை ஒரு வரலாற்று நூலாகவும் பார்க்கலாம்.

சில வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க கட்டடங்களை, ஆலயங்களைப் பற்றிய அரிய தகவல்களை இந்நூலில் தந்துள்ளார். கட்டடக் கலையின் சிறப்பை, சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் செழுமையை மிகவும் தெளிவாக, துல்லியமாக விளக்கியுள்ளார். சிறப்பாக பிரான்ஸ், சுவீட்சலாந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் உள்ள வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களைப்பற்றி விரிவாகப் பேசியுள்ளார்.

வெளிநாட்டு வாழ்க்கைமுறையை சிறப்பாகப் படம் பிடித்துள்ளார்

தாய்நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து மேலை நாடுகளில் வாழ்கின்றவர்களுடைய வாழ்க்கை அனுபவங்களை, கலாநகரங்களை, சுவால்களை தனது அனுபவங்களோடு சேர்த்து சிறப்பாக இவர் பதிவு செய்துள்ளார். வெளிநாட்டில் வாழ்கின்றவர்களுடைய - ஏன் தன்னுடைய - தொழில் அனுபவங்களை ஒழிவு மறைவின்றி வெளிப்படையாகப் பதிவுசெய்துள்ளமை இவரது நேர்மைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்

துள்ளது. வெளிநாட்டு வாழ்க்கையின் உண்மையான யதார்த்தத்தை உணராமல் “வெளிநாட்டு மோகம்” கொண்டு அலையும் பலர் கலையார்வனின் அனுபவக் குறிப்புகளை வாசிக்கும்போது உண்மை நிலையை அறிந்துகொள்வர். இன்னும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களால் நடாத்தப்படும், விளையாட்டு நிகழ்வுகள், கலை நிகழ்வுகள், வானொலி மற்றும் பல்வேறு அமைப்புக்கள் போன்றவற்றையும் தனது அனுபவங்களையும் இந்நூலில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

யுத்த அனுபவங்களின் பதிவு

நூலாசிரியர் வெளிநாட்டில் வசித்த நாட்களில் தனது தாயகமான இலங்கைக்கு பல பயணங்களை மேற்கொண்டுள்ளார். யுத்த காலங்களில் அவர் மேற்கொண்ட பயண அனுபவங்கள் அக்கால கட்டத்து யதார்த்தத்தை வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

யுத்தத்திற்குப் பின்னரான இக்காலப்பகுதியில் “போர் இலக்கியம்” பற்றி அதிகம் பேசப்படுகின்றது. இந்நிலையில் இவருடைய போர்க்கால அனுபவப் பதிவுகள் ஈழத்துப் போர் இலக்கியத்திற்கு மெருகூட்டு பவையாக அமைந்துள்ளன.

நிறைவாக

நாம் எல்லோருமே கடல்கடந்த நாடுகளுக்குச் செல்வதற்குரிய வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் கலையார்வன் போன்றோருடைய எழுத்துக்களை வாசிப்பதன் மூலம் அவர் பயணித்த நாடுகளுக்கு, அவர் பார்வையிட்ட இடர்களுக்கு சென்று வந்த அனுபவத்தை ஓரளவுக்கேனும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலின் இறுதிப் பகுதியாகிய “நிறைவாக” என்ற பகுதி புலம்பெயர் நாட்டு வாழ்க்கை பற்றிய ஓர் விமர்சனப் பார்வையாகவும், இன்னுமொரு வகையில் எச்சரிக்கையாகவும், அறிவுரையாகவும் அமைந்துள்ளது. கலையார்வனின் இந்த நூலாக்க முயற்சி தமிழின் பயண இலக்கியத்திற்கு அணி சேர்க்கும் அருமையான, காத்திரமான ஓர் முயற்சி ஆகும்.

“சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் - கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்” என்ற பாரதியின் எண்ணத்தைச் செயல்படுத்திய கர்மவீரராக கலையார்வன் எம்முன் காட்சிதருகின்றார்.

எமாற்றம்!	இருப்பும் இழப்பும்!	சிவப்பு மண்!	யார் குற்றம்!	நெ.பின்புராசாவின் கவிதைகள்
மனமே!	நந்திக் கொடி	எங்கு கொத்தினாலும்	அவள்	
“ஒரு முறைதான்!”	எங்கள் அடையாளம்!	சிவப்பு மண்!	குற்றத்தில் பிறந்தவளாம்!	
“இந்த முறைதான்!”	நந்திக் கடல்	புரிந்தது!	செவ்வாய்	
“ஒரே ஒருமுறை மட்டும்தான்”	எங்கள் வரலாறு!	எங்கள் மண்	குற்றத்தில் பிறந்தவளாம்!	
என	கொடியுமுண்டு.	சிவப்பு மண்ணானது	சுற்றம்	
எத்தனை முறை	கடலுமுண்டு.	செம்மண் என்பதால்	குற்றம் சுமத்துது!	
என்னை நீ	அடையாளமும்	மட்டுமல்ல	அவள்	
எமாற்றிவிட்டாய்!	வரலாறும்?	செந்நீரும் சேர்ந்தது என்பதால்!	குற்றத்தில் பிறந்தவளாம்!	

பேசும் இதயங்கள்

அன்புடையீர்!

இனிய வணக்கங்கள்!

ஜீவநதியின் ஒன்பதாவது ஆண்டு மலர் உரிய நேரத்தில் கிடைக்கப்பெற்றேன். நன்றிகள்

கட்டுரைகள், கவிதைகள். சிறுகதைகள், நூல் விமர்சனங்கள், நேர்காணல் எனக் கனதியான படைப்புக்களோடு, 140 பக்கங்களில் கனமாகவே கையில் கிடைத்தது. ஆக்கங்கள் மனசுக்கு நிறைவையளித்தன. தெணியான் ஐயாவின் “விபசாரன்” சிறுகதை வித்தியாசமான கருப்பொருளுடன் எழுதப்பட்டிருந்தது.

சி. உதயகுமாரின் “சிங்ககத்தீவினிற்கோர் பாலமமைப்போம்” ஆய்வுக்கட்டுரை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்! விஜயனால் வஞ்சிக்கப்பட்ட குவேனி(கவினி) லங்காபுர என்ற காட்டுப்பகுதியிலுள்ள பழங்குடி மக்களுடன் இணைந்து கொண்டதாகக்குறிப்பிடப்படும் இடமானது திருகோணமலையில் வெருகல் பகுதியில் கடற்கரையை அண்டிய பிரதேசமான “இலங்கைத்துறைமுகத் துவாரம்” என குடும்ப ஆட்சிக்காரர் காலம் வரை அழைக்கப்பட்டு வந்ததும் பழங்குடிமக்கள் செறிந்து வாழும் இடமாகத் திகழ்வதுமான பிரதேசமாக இருக்கக்கூடும் என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. தற்போது அவ்விடயம் “லங்காபட்டுண” எனவாக்கப்பட்டு உல்லாசப் பயணிகளைக் கவரு இடமாகவும் அண்ணன் தம்பிகள் பொருளீட்டும் இடமாகவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளமை வருத்தமுட்டுகின்றது. ஆய்வாளர் இவ்விடயம் பற்றியும் எதிர் காலத்தில் கவனிக்க வேண்டுமென விநயமாக வேண்டுகின்றேன். மேலும் “பாரதியார் சிங்ககத்தீவினிற்கோர் பாலமமைப்போம்” என்று தான் பாடினார் என உரைப்போரில் நானும் ஒருவனாய் முன்நிற்கின்றேன்.

- நலா தமிழின் தாசன்

நிலாவெளி

முத்த சுதந்திரம்

வேலவையூர்-தூள்

அள்ள அள்ள குறையாத அன்பின் கொடையிது
கொடுப்பதனால் மட்டுமே பெற்றுக்கொள்கிற
அன்பின் பரிவர்த்தனை.
கொடுப்பதற்கென்றே உதடுகளில் ஒட்டியிருக்கிற முத்தம்
எப்போதும் எந்த நேரத்திலும்
தன்னை வழங்க தாயாராக இருக்கிறது.

மழை நேரத்தில் கூடாயிருக்கிற முத்தம்
வெய்யில் நேரத்தில் குளிராகி உறைகிறது
கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில்
கன்னத்தில் ஒட்டிக்கொள்கிற அதே நேரம்
குருதியில் ஒமோனைக் கூட்டிக்கொள்கிறது.
காலம் காலமாய் கண்ணுக்குத்தெரியாமல் நம்மோடிருக்கிறது.

அன்பளிக்க பொருளில்லாதவரும்
காதல் இருந்தால் இதைக் கொடுத்து விடமுடிகிறது

முத்தம் வெட்கப்படுவதில்லை
நாம் தான் அதன் மீது வெட்கத்தை பூசி விடுகிறோம்
முத்தம் அச்சம் அறிவதில்லை
அதன் மீது அச்சத்தை ஏற்றியிருக்கிறோம்

ஆடையில்லாமலே அழகாயிருப்பது முத்தம்
காதல் உள்ளங்களே அதைக் கண்டு கொள்கிறது

அந்த அன்பின் பேராறுக்கேள் அணைகள்.

காற்றின் வெளிகளிலும் கைகுலுக்கும் நேரங்களிலும்
கொண்டாடப் பட வேண்டிய முத்தத்தை
ஏன் இருட்டறைகளில் மட்டும் அனுமதிக்கிறீர்கள்

எந்தத் தளைகளும் இந்த அன்பின் வெகுமதிக்கு வேண்டாம்
எங்கும் முத்தத்தை அனுமதியுங்கள்
முத்தம் நமக்கொன்றும் இடையூறல்ல
சத்தம் வருமென்கிறீர்களா?

அது காதலின் சங்கீதம்.

மதி கலர்ஸ்

உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெற இருக்கும் மங்களகரமான நிகழ்வுகளுக்கு...

திருமண அழைப்பிதழ் காட்சியறை

மதி கலர்ஸ்
பிறிண்டர்ஸ்
உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெற இருக்கும் மங்களகரமான நிகழ்வுகளுக்கு...

MATHI COLOURS

திருமண அழைப்பிதழ்
காட்சியறை

WEDDING CARD SHOWROOM
No.10, Murugesar Lane, Nallur, Jaffna.

Office: 021 2229285 Mob: 077 7222259 Home: 021 4927370 CTPP: 077 002

மதி கலர்ஸ்

MATHI
COLOURS

WEDDING CARD SHOW ROOM

No.10, Murugesar Lane, Nallur, Jaffna.

T.P: 021 2229285, 077 7222259